

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 153/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Δεκεμβρίου 2012

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα σχετικά με τις απαιτήσεις για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (1), Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματοπιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (2), και ιδίως το άρθρο 25 παράγραφος 8, το άρθρο 26 παράγραφος 9, το άρθρο 29 παράγραφος 4, το άρθρο 34 παράγραφος 3, το άρθρο 41 παράγραφος 5, το άρθρο 42 παράγραφος 5, το άρθρο 44 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 5, το άρθρο 46 παράγραφος 3, το άρθρο 47 παράγραφος 8 και το άρθρο 49 παράγραφος 4, Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συνδέονται στενά, εφόσον αφορούν οργανωτικές απαιτήσεις, μεταξύ άλλων την τήρηση αρχείων και την αδιάλειπτη λειτουργία, και απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας, μεταξύ άλλων σε σχέση με τα περιθώρια ασφαλείας, το κεφάλαιο εκκαθάρισης, τους ελέγχους κινδύνου ρευστότητας, τις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης, την παροχή ασφαλείων, την επενδυτική πολιτική, την επανεξέταση μοντέλων, τους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες και τους απολογιστικούς ελέγχους. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ αυτών των διατάξεων, οι οποίες θα πρέπει να τεθούν σε ισχύ ταυτόχρονα, και να διευκολυνθούν τα πρόσωπα που υπόκεινται στις εξ αυτών υποχρεώσεις να έχουν πλήρη εικόνα και συνεκτική πρόσβαση στο κείμενο των διατάξεων αυτών, κρίνεται σκόπιμο να συμπεριληφθούν όλα τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που απαιτούνται δυνάμει του τίτλου III και του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 σε έναν ενιαίο κανονισμό.
- (2) Λόγω του παγκόσμιου χαρακτήρα των χρηματοπιστωτικών αγορών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να λάβει υπόψη τις αρχές για τις υποδομές της χρηματοπιστωτικής αγοράς, τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή Συστημάτων Πληρωμών και Διακανονισμού και ο Διεθνής Οργανισμός των Επιτροπών Κεφαλαιαγοράς («Αρχές CPSS-IOSCO»), που αποτελούν παγκόσμιο σημείο αναφοράς για τις κανονιστικές απαιτήσεις όσον αφορά κεντρικούς αντισυμβαλλομένους.
- (3) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι είναι ασφαλείς και εύρωστοι υπό οποιοδήποτε συνθήκες αγοράς, είναι σημαντικό να υιοθετούν συνετές διαδικασίες διαχείρισης των κινδύνων, οι οποίες να καλύπτουν δεόντως όλους τους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται ή δύναται να εκτεθούν. Εν προκειμένω, τα πρότυπα διαχείρισης κινδύνου που εφαρμόζονται όντως από τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους θα πρέπει να είναι πιο αυστηρά από εκείνα που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, εφόσον κριθεί σκόπιμο για τους σκοπούς της διαχείρισης κινδύνου.
- (4) Προκειμένου να επεξηγηθεί σαφώς ένας περιορισμένος αριθμός εννοιών που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ)

αριθ. 648/2012, όπως και για να διευκρινιστούν οι τεχνικοί όροι που είναι αναγκαίοι για την κατάρτιση του παρόντος τεχνικού προτύπου, θα πρέπει να δοθεί ο ορισμός ορισμένων όρων.

- (5) Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι οι αναγνωρισμένοι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι τρίτης χώρας δεν διαταράσσουν την ομαλή λειτουργία των ενωσιακών αγορών. Για τον λόγο αυτόν, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι οι αναγνωρισμένοι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι δεν είναι σε θέση να υποβαθμίσουν τις απαιτήσεις τους όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνων κάτω από τα επίπεδα που προβλέπονται στην Ένωση, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να καταλήξει σε ρυθμιστικό αρμπιτράζ. Οι πληροφορίες που παρέχονται στην ΕΑΚΑΑ σχετικά με την αναγνώριση κεντρικού αντισυμβαλλομένου τρίτης χώρας θα πρέπει να επιτρέπουν στην ΕΑΚΑΑ να εκτιμήσει κατά πόσον ο συγκεκριμένος κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συμμορφώνεται πλήρως προς τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα. Επιπλέον, ο προσδιορισμός της ισοδυναμίας από την Επιτροπή θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της τρίτης χώρας είναι ισοδύναμες με όλες τις διατάξεις του τίτλου IV του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και του παρόντος κανονισμού.
- (6) Προκειμένου να διασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας των επενδυτών, κατά την αναγνώριση κεντρικών αντισυμβαλλομένων τρίτης χώρας η Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) μπορεί να ζητήσει επιπρόσθετες πληροφορίες από τις απολύτως απαραίτητες, προκειμένου να κρίνει αν πληρούνται οι όροι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.
- (7) Η συνεχής αξιολόγηση της πλήρους συμμόρφωσης κεντρικού αντισυμβαλλομένου τρίτης χώρας προς τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της εν λόγω τρίτης χώρας είναι καθήκον της αρμόδιας αρχής της τρίτης χώρας. Οι πληροφορίες που πρέπει να παράσχει στην ΕΑΚΑΑ ο αὐτὸν κεντρικός αντισυμβαλλόμενος τρίτης χώρας δεν θα πρέπει να αποσκοπούν στην αλληλεπικάλυψη της αξιολόγησης της αρμόδιας αρχής της τρίτης χώρας, αλλά στη διασφάλιση ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπόκειται σε αποτελεσματική εποπτεία και επιβολή της νομοθεσίας στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα, διασφαλίζοντας τοιούτο τρόπο υψηλό βαθμό προστασίας των επενδυτών.
- (8) Προκειμένου η ΕΑΚΑΑ να διενεργεί πλήρη αξιολόγηση, οι πληροφορίες που παρέχονται από τον αιτούντα κεντρικό αντισυμβαλλόμενο τρίτης χώρας θα πρέπει να συμπληρώνονται από εκείνες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της διαρκούς εποπτείας, των εξουσιών επιβολής της νομοθεσίας και των δράσεων που αναλαμβάνει η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο της ρύθμισης συνεργασίας που καθιερώνεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012. Η εν λόγω ρύθμιση συνεργασίας θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η ΕΑΚΑΑ ενημερώνεται έγκαιρα για οποιαδήποτε εποπτική ή σχετική με την επιβολή της νομοθεσίας δράση έχει αναληφθεί κατά του κεντρικού αντισυμβαλλομένου που υποβάλλει αίτηση

(1) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

(2) ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1.

αναγνώρισης, και για οποιαδήποτε μεταβολή των όρων υπό τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια στον σχετικό κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, καθώς και για οποιαδήποτε σχετική επικαιροποίηση των πληροφοριών που είχε παράσχει αρχικά ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγνώρισης.

- (9) Οι απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 σχετικά με τις εσωτερικές γραμμές αναφοράς κινδύνου χρειάζονται περαιτέρω προσδιορισμό διευκρινίσεις προκειμένου να εφαρμοστεί ένα πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου, το οποίο περιλαμβάνει τη δομή, τα δικαιώματα και τις αρμοδιότητες της εσωτερικής διαδικασίας διαχείρισης κινδύνου. Οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα διάφορα καθεστώτα εταιρικού δικαίου που ισχύουν στην Ένωση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι λειτουργούν εντός υγιούς νομικού πλαισίου.
- (10) Για να διασφαλιστεί ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει τις ενδεδειγμένες διαδικασίες συμμόρφωσης προς τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1249/2012 της Επιτροπής⁽¹⁾, θα πρέπει να καθοριστούν ο ρόλος και οι αρμοδιότητες της υπηρεσίας συμμόρφωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.
- (11) Είναι αναγκαίο να οριστούν σαφώς οι αρμοδιότητες του συμβουλίου και των ανώτατων διοικητικών στελεχών, καθώς και να προσδιοριστούν οι ελάχιστες απαιτήσεις λειτουργίας του συμβουλίου προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η οργανωτική δομή κεντρικού αντισυμβαλλομένου του επιτρέπει την άσκηση των υπηρεσιών και των δραστηριοτήτων του με αδιάλειπτο και εύρυθμο τρόπο. Είναι επίσης αναγκαίο να καθοριστούν σαφείς και άμεσες ιεραρχικές σχέσεις, ώστε να εξασφαλίζεται λογοδοσία.
- (12) Προκειμένου να διασφαλιστεί η χρηστή και συνετή διαχείριση κεντρικού αντισυμβαλλομένου, είναι σημαντικό η πολιτική αποδοχών που εφαρμόζει να αποθαρρύνει την ανάληψη υπερβολικού κινδύνου. Για να επιφέρει η πολιτική αποδοχών τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ενδεδειγμένης παρακολούθησης και επανεξέτασης από πλευράς του συμβουλίου το οποίο θα πρέπει να συστήσει ειδική επιτροπή που θα εποπτεύει καταλλήλως την εφαρμογή της πολιτικής αποδοχών.
- (13) Για να διασφαλιστεί ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι λειτουργούν με το απαραίτητο επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού, προκειμένου να εκπληρώνουν όλες τις υποχρεώσεις τους, ότι είναι υπόλογοι για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων τους και ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν τα σχετικά σημεία επαφής εντός των κεντρικών αντισυμβαλλομένων τους οποίους εποπτεύουν, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον έναν υπεύθυνο κινδύνου, έναν υπεύθυνο συμμόρφωσης και έναν υπεύθυνο τεχνολογίας.
- (14) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να αξιολογούν και να παρακολουθούν τον βαθμό στον οποίο τα μέλη του συμβουλίου που παρίστανται στα συμβούλια διαφορετικών οντοτήτων έχουν συγκρούσεις συμφερόντων, είτε εντός είτε εκτός του ομίλου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Τα μέλη του συμβουλίου δεν θα πρέπει να εμποδίζονται να παρίστανται σε διαφορετικά συμβούλια, εκτός εάν αυτό συνεπάγεται συγκρούσεις συμφερόντων.
- (15) Προκειμένου να έχει αποτελεσματική υπηρεσία λογιστικού ελέγχου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να καθορίσει τις αρμοδιότητες και τις γραμμές αναφοράς των εσωτερικών ελεγκτών του, να εξασφαλίσει ότι τα σχετικά

ζητήματα παραπέμπονται έγκαιρα στο συμβούλιο του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και στις αρμόδιες αρχές. Κατά τη συγκρότηση και τη διατήρηση υπηρεσίας εσωτερικού ελέγχου, θα πρέπει να ορίζονται σαφώς η αποστολή της, η ανεξαρτησία και η αντικειμενικότητα, το πεδίο εφαρμογής και η ευθύνη, η εξουσία, η υποχρέωση λογοδοσίας και τα πρότυπα λειτουργίας.

- (16) Για να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά της, η οικεία αρμόδια αρχή θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες ώστε να αποφαινεται αν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πληροί τους όρους χορήγησης άδειας λειτουργίας. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να είναι διαθέσιμες από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.
- (17) Τα αρχεία που τηρούν οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να διευκολύνουν την ενδελεχή γνώση της πιστωτικής έκθεσης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων έναντι εκκαθαριστικών μελών και να επιτρέπουν την παρακολούθηση του τεκμαρτού συστημικού κινδύνου. Θα πρέπει επίσης να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές, στην ΕΑΚΑΑ και στα σχετικά μέλη του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ) να ανασυστήσουν επαρκώς τη διαδικασία εκκαθάρισης προκειμένου να αξιολογηθεί η συμμόρφωση προς κανονιστικές απαιτήσεις περιλαμβανομένων των απαιτήσεων αναφοράς. Αφού καταγραφούν, τα δεδομένα αυτά είναι επίσης χρήσιμα στους κεντρικούς συμβαλλόμενους για την εκπλήρωση των κανονιστικών απαιτήσεων και υποχρεώσεων έναντι εκκαθαριστικών μελών και σε περιπτώσεις διαφοράς.
- (18) Τα δεδομένα που αναφέρουν οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι σε αρχεία καταγραφής συναλλαγών θα πρέπει να καταγράφονται έτσι ώστε οι αρμόδιες αρχές να δύνανται να ελέγχουν τη συμμόρφωση των κεντρικών αντισυμβαλλομένων προς την υποχρέωση αναφοράς που διατυπώνεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και να έχουν εύκολη πρόσβαση σε πληροφορίες σε περιπτώσεις όπου αυτές δεν μπορούν να αναζητηθούν σε αρχεία καταγραφής συναλλαγών.
- (19) Οι απαιτήσεις τήρησης αρχείων σε σχέση με συναλλαγές θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις ίδιες έννοιες που χρησιμοποιούνται στην υποχρέωση αναφοράς του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, προκειμένου να διασφαλίζεται η ενδεδειγμένη αναφορά από πλευράς των κεντρικών αντισυμβαλλομένων.
- (20) Για να εξασφαλιστεί η αδιάλειπτη λειτουργία κατά τη στιγμή της διακοπής, η δευτερεύουσα εγκατάσταση επεξεργασίας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα πρέπει να βρίσκεται σε επαρκή απόσταση και σε επαρκώς διακριτή, από γεωγραφική άποψη, τοποθεσία από την κύρια εγκατάσταση έτσι ώστε να μην υπόκειται στην ίδια καταστροφή που δύναται να προκαλέσει η μη διαθεσιμότητα της κύριας εγκατάστασης. Θα πρέπει να καταρτιστούν σενάρια που αναλύουν τις επιπτώσεις σε γεγονότα κρίσης σε υπηρεσίες κρίσιμης σημασίας, περιλαμβανομένων σεναρίων που προβλέπουν τη μη διαθεσιμότητα συστημάτων λόγω φυσικής καταστροφής. Οι συγκεκριμένες αναλύσεις θα πρέπει να επανεξετάζονται σε περιοδική βάση.
- (21) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι είναι συστημικώς σημαντικές υποδομές των χρηματοπιστωτικών αγορών και θα πρέπει να ανακτούν κρίσιμες λειτουργίες εντός δύο ωρών, διαθέτοντας εφεδρικά συστήματα τήρησης αρχείων τα οποία ιδεωδώς αρχίζουν την επεξεργασία αμέσως μετά το συμβάν. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν με άκρως υψηλή πιθανότητα ότι δεν χαιθούν δεδομένα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 352 της 21.12.2012, σ. 32.

- (22) Είναι σημαντικό η αθέτηση υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος να μην προκαλεί σημαντικές ζημιές σε άλλους συμμετέχοντες στην αγορά. Συνεπώς, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να καλύπτουν μέσω περιθωρίων ασφαλείας που παρέχει το υπερήμερο μέλος, τουλάχιστον, σημαντικό ποσοστό της πιθανής ζημίας που μπορεί να υποστεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος στη διάρκεια της διαδικασίας συμψηφισμού. Κανόνες θα πρέπει να καθορίζουν το ελάχιστο ποσοστό που θα πρέπει να καλύπτουν τα περιθώρια ασφαλείας για διάφορες κατηγορίες χρηματοπιστωτικών μέσων. Επιπλέον, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να ακολουθούν αρχές για την επαρκή προσαρμογή των επιπέδων των περιθωρίων ασφαλείας τους στα χαρακτηριστικά εκάστου χρηματοπιστωτικού μέσου ή χαρτοφυλακίου που εκκαθαρίζουν.
- (23) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να μη μειώνουν τα περιθώρια ασφαλείας τους σε επίπεδο που να διακυβεύει την ασφάλειά τους ως αποτέλεσμα της ύπαρξης άκρως ανταγωνιστικού περιβάλλοντος. Για τον λόγο αυτόν, οι υπολογισμοί του περιθωρίου ασφαλείας θα πρέπει να ακολουθούν ειδικές απαιτήσεις ως προς τις βασικές τους συνιστώσες. Υπό την έννοια αυτή, τα περιθώρια ασφαλείας θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το πλήρες φάσμα των συνθηκών αγοράς, μεταξύ άλλων τις περιόδους ακραίων συνθηκών.
- (24) Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες που να προσδιορίζουν το ενδεδειγμένο ποσοστό και τους ενδεδειγμένους χρονικούς ορίζοντες για την περίοδο εκκαθάρισης και τον υπολογισμό της ιστορικής μεταβλητότητας. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι διαχειρίζονται δεόντως τον κίνδυνο που αντιμετωπίζουν, είναι επιθυμητό να μην προσδιοριστεί η προέγγιση την οποία θα πρέπει να υιοθετήσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για τον υπολογισμό των απαιτήσεων παροχής περιθωρίου ασφαλείας από αυτές τις παραμέτρους. Για τους ίδιους λόγους, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να μην εμποδίζονται να βασίζονται σε διάφορες αξιόπιστες μεθοδολογικές προσεγγίσεις για την ανάπτυξη του καθορισμού περιθωρίου βάσει χαρτοφυλακίου, θα πρέπει να δύνανται να χρησιμοποιούν μεθόδους βασισμένες σε συσχετίσεις μεταξύ κινδύνου τιμών του χρηματοπιστωτικού μέσου ή του συνόλου των χρηματοπιστωτικών μέσων που εκκαθαρίζουν, καθώς και τυχόν ενδεδειγμένες μεθόδους που βασίζονται σε ισοδύναμες στατιστικές παραμέτρους εξάρτησης.
- (25) Για να καθοριστεί η χρονική περίοδος κατά την οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκτίθεται σε κίνδυνο αγοράς σε σχέση με τη διαχείριση θέσης υπερήμερου μέλους, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να εξετάσει τα σχετικά χαρακτηριστικά των εκκαθαριζόμενων χρηματοπιστωτικών μέσων ή χαρτοφυλακίου, όπως το επίπεδο ρευστότητάς τους και το μέγεθος της θέσης ή της συγκέντρωσής της. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να αξιολογούν συνετά τον χρόνο που απαιτείται για το κλείσιμο της θέσης υπερήμερου μέρους μετά την πλέον πρόσφατη συγκέντρωση περιθωρίων ασφαλείας, το μέγεθος της θέσης και τη συγκέντρωσή της.
- (26) Προκειμένου να αποφευχθεί πρόκληση ή επιδείνωση χρηματοπιστωτικής αστάθειας, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει, στον μέγιστο εφικτό βαθμό, να υιοθετήσουν μελλοντοστρεφείς μεθοδολογίες για τα περιθώρια ασφαλείας οι οποίες περιορίζουν την πιθανότητα φιλοκυκλικών μεταβολών των απαιτήσεων παροχής περιθωρίου ασφαλείας, χωρίς να υπονομευτεί η ανθεκτικότητα του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.
- (27) Ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα εμπιστοσύνης για εξωχρηματιστηριακά παράγωγα δικαιολογείται τυπικά επειδή τα συγκεκριμένα προϊόντα μπορεί να επηρεάζονται από λιγότερο αξιόπιστη
- διαμόρφωση τιμών και πιο βραχυπρόθεσμης διάρκειας ιστορικά στοιχεία στα οποία βασίζονται οι εκτιμήσεις της έκθεσης. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι δύνανται να εκκαθαρίζουν εξωχρηματιστηριακά παράγωγα που δεν επηρεάζονται από τέτοια φαινόμενα και έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά κινδύνου με τα απεριθωμένα παράγωγα και θα πρέπει να είσαι σε θέση να εκκαθαρίζουν τα συγκεκριμένα προϊόντα με συνέπεια, ανεξαρτητως της μεθόδου εκτέλεσης.
- (28) Ο ενδεδειγμένος ορισμός των ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών αγοράς αποτελεί βασική συνιστώσα της διαχείρισης της κρίσης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο. Για τους σκοπούς της τήρησης επικαιροποιημένου πλαισίου διαχείρισης της κρίσης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, οι ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς θα πρέπει να μην θεωρούνται στατική έννοια, αλλά μάλλον συνθήκες που μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου και ποικίλλουν μεταξύ των αγορών. Ένα σενάριο αγοράς μπορεί να είναι ακραίο αλλά ευλογοφανές για κεντρικό αντισυμβαλλόμενο αλλά να μην έχει μεγάλη σημασία για κάποιον άλλον. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να θεσπίσει ένα άρτιο πλαίσιο εσωτερικής πολιτικής για την ταυτοποίηση των αγορών στις οποίες εκτίθεται και να χρησιμοποιήσει ορισμένα κοινά ελάχιστα πρότυπα για τον καθορισμό ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών σε κάθε ταυτοποιηθείσα αγορά. Θα πρέπει επίσης να εκτιμά αντικειμενικά την πιθανότητα άσκησης ταυτόχρονων πιέσεων σε πολλαπλές αγορές.
- (29) Για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή ενδεδειγμένων και άρτιων ρυθμίσεων διακυβέρνησης, το πλαίσιο που χρησιμοποιεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για την ταυτοποίηση ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών αγοράς θα πρέπει να συζητείται από την επιτροπή κινδύνου και να εγκρίνεται από το συμβούλιο. Θα πρέπει να επανεξετάζεται τουλάχιστον σε ετήσια βάση, ενώ τα αποτελέσματα θα πρέπει να συζητούνται από την επιτροπή κινδύνου και στη συνέχεια να κοινοποιούνται στο συμβούλιο. Η επανεξέταση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι μεταβολές στην κλίμακα και στη συγκέντρωση της έκθεσης του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, καθώς και οι εξελίξεις στις αγορές στις οποίες λειτουργεί αντικατοπτρίζονται στον ορισμό των ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών αγοράς. Η εν λόγω επανεξέταση δεν θα πρέπει, όμως, να θεωρηθεί υποκατάστατο της συνεχούς αποτίμησης από πλευράς του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου της επάρκειας του κεφαλαίου εκκαθάρισης που διαθέτει υπό το πρίσμα των εξελισσόμενων συνθηκών αγοράς
- (30) Για να εξασφαλιστεί η επαρκής διαχείριση του κινδύνου ρευστότητάς τους, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να θεσπίσουν πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας. Το συγκεκριμένο πλαίσιο θα πρέπει να εξαρτάται από τον χαρακτήρα των υποχρεώσεών του και να εξετάζει τα εργαλεία που διαθέτει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για την εκτίμηση του κινδύνου ρευστότητας που αντιμετωπίζει, τον καθορισμό των πιέσεων επί της ρευστότητας που πιθανόν να επέλθουν και τη διασφάλιση της επάρκειας των ρευστοποιήσιμων πόρων του.
- (31) Κατά την εκτίμηση της επάρκειας των ρευστοποιήσιμων πόρων του, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να εξετάζει το μέγεθος και τη ρευστότητα των πόρων που κατέχει, καθώς και τον πιθανό κίνδυνο συγκέντρωσης αυτών των περιουσιακών στοιχείων. Είναι σημαντικό οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι να εντοπίζουν όλα τα σημαντικά είδη συγκεντρώσεων κινδύνου της ρευστότητας στο πλαίσιο των πόρων τους έτσι ώστε η ρευστότητα των κεντρικών αντισυμβαλλόμενων να είναι άμεσα διαθέσιμη όπου είναι αναγκαίο. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει επίσης να εξετάζουν επιπρόσθετους κινδύνους που απορρέουν από πολλαπλές σχέσεις αλληλεξαρτήσεων και συγκεντρώσεις.

- (32) Δεδομένου ότι η ρευστότητα θα πρέπει να άμεσα διαθέσιμη για συναλλαγές της ίδιας ημέρας ή ακόμα και για ενδοημερήσιες συναλλαγές, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να χρησιμοποιεί ρευστά διαθέσιμα στην κεντρική τράπεζα έκδοσης, ρευστά διαθέσιμα σε φερέγγυες εμπορικές τράπεζες, δεσμευθείσες πιστώσεις, δεσμευθέντα ρέπος, άκρως εμπορεύσιμα στοιχεία επιπρόσθετης ασφάλειας που τίθενται σε θεματοφυλακή και επενδύσεις που είναι άμεσα διαθέσιμες και μετατρέψιμες σε ρευστά διαθέσιμα με προκαθορισμένες και άκρως αξιόπιστες ρυθμίσεις χρηματοδότησης, ακόμα και σε ακραίες συνθήκες στις αγορές. Τα εν λόγω κίνητρα και ασφάλειες θα πρέπει να λογίζονται μόνον ως μέρος προκαθορισμένων ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων υπό ορισμένες προϋποθέσεις.
- (33) Προκειμένου να παρέχεται το απαραίτητο κίνητρο στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο να καθορίσει συνετές απαιτήσεις και να διατηρήσει το εν λόγω ποσό σε επαρκές επίπεδο αποφεύγοντας παράλληλα το ρυθμιστικό αρμπιτράζ, είναι σημαντικό να καθοριστεί κοινή μεθοδολογία για τον υπολογισμό και τη διατήρηση συγκεκριμένου ποσού των ιδίων πόρων που θα πρέπει να διατηρεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για να τους χρησιμοποιεί στις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης. Είναι ουσιαστικό να διατηρεί χωριστά αυτούς τους πόρους καλύπτουν ζημίες από αθέτηση υποχρέωσης και με διακριτή λειτουργία από τις ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις του κεντρικού αντισυμβαλλομένου που καλύπτουν διάφορους κινδύνους στους οποίους δύναται να εκτεθεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.
- (34) Είναι σημαντικό οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι να εφαρμόζουν συνεπή μεθοδολογία για τον υπολογισμό των ιδίων πόρων που θα χρησιμοποιηθούν στις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης, προκειμένου να εξασφαλιστούν ισοδύναμοι όροι μεταξύ κεντρικών αντισυμβαλλομένων. Η παροχή διακριτικής ευχέρειας στους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους για να εφαρμόσουν επαρκώς σαφή μεθοδολογία θα οδηγήσει σε πολύ διαφορετικά αποτελέσματα μεταξύ των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, παρέχοντας τοινοτρόπως κίνητρα για ρυθμιστικό αρμπιτράζ. Συνεπώς, είναι βασικό να μην επιτρέπει η μεθοδολογία τη διακριτική ευχέρεια των κεντρικών αντισυμβαλλομένων. Για τον σκοπό αυτόν, ενδείκνυται να έχουν απλό ποσοστό βάσει σαφώς αναγνωρίσιμου μέτρου και σαφούς μεθοδολογίας, προκειμένου να διασφαλίζεται συνεκτικός υπολογισμός των ιδίων πόρων των κεντρικών αντισυμβαλλομένων που χρησιμοποιούνται στις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.
- (35) Θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένα ελάχιστα κριτήρια που διασφαλίζουν ότι αποδεκτές ασφάλειες είναι άκρως ρευστοποιήσιμες και μπορούν να μετατραπούν ταχέως σε ρευστά διαθέσιμα με ελάχιστες επιπτώσεις επί των τιμών. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να αφορούν τον εκδότη της ασφάλειας, τον βαθμό στον οποίον μπορεί να ρευστοποιηθεί στη αγορά και το κατά πόσο η αξία της συσχετίζεται με την πιστωτική ικανότητα του μέλους που παρέχει την ασφάλεια ώστε να ληφθεί μέριμνα για πιθανό κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να έχει την επιλογή να εφαρμόζει επιπρόσθετα κριτήρια όπου είναι αναγκαίο για την επίτευξη του ευκαταίου επιπέδου ευρωστίας.
- (36) Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να αποδέχονται μόνον άκρως ρευστοποιήσιμες ασφάλειες με ελάχιστο πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο αγοράς. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι ασφάλειες τις οποίες κατέχουν οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι παραμένουν άκρως ρευστοποιήσιμες ανά πάσα στιγμή, είναι αναγκαίο να καθιερώσουν οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι διαφανείς και προβλέψιμες πολιτικές και διαδικασίες προκειμένου να αξιολογούν και να παρακολουθούν διαρκώς τη ρευστότητα των περιουσιακών στοιχείων που γίνονται αποδεκτά ως ασφάλειες, εφαρμόζοντας κατάλληλες μεθοδολογίες αποτίμησης. Για τον σκοπό αυτόν, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει επίσης να εφαρμόζουν όρια συγκέντρωσης με σκοπό να διατηρούν επαρκή διαφοροποίηση των ασφαλειών, ώστε να εξασφαλίζεται η δυνατότητα άμεσης ρευστοποίησης, χωρίς σημαντικό κίνδυνο αγοράς που θα μπορούσε να επηρεάσει την αξία τους. Κατά τον καθορισμό των πολιτικών τους για επιλέξιμες ασφάλειες και όρια συγκέντρωσης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την παγκόσμια διαθεσιμότητα αυτών των ασφαλειών δεδομένων των δυνητικών μακροοικονομικών επιπτώσεων των πολιτικών τους.
- (37) Για να αποφευχθεί κίνδυνος δυσμενούς συσχέτισης, τα εκκαθαριστικά μέλη δεν θα πρέπει, εν γένει, να δύνανται να χρησιμοποιούν ως ασφάλεια ίδιες κινητές αξίες ή κινητές αξίες εκδοθείσες από οντότητα του ομίλου τους. Ωστόσο, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτρέπει σε εκκαθαριστικά μέλη να παρέχουν καλυμμένα ομόλογα τα οποία είναι απομονωμένα από την αφερεγγυότητα του εκδότη. Η υποκείμενη ασφάλεια θα πρέπει παρ' όλα αυτά να είναι κατάλληλα διαχωρισμένη από τον εκδότη και να πληροί τα ελάχιστα κριτήρια για να μπορεί να είναι αποδεκτή ως ασφάλεια. Το εκκαθαριστικό μέλος θα πρέπει να μην εκδίδει χρηματοπιστωτικά μέσα με πρωταρχικό σκοπό τη χρησιμοποίησή τους ως ασφάλειας από άλλο εκκαθαριστικό μέλος.
- (38) Για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να αποδέχεται ως ασφάλεια εγγύηση εμπορικής τράπεζας μόνο μετά από ενδελεχή αξιολόγηση του εκδότη και του νομικού, συμβατικού και λειτουργικού πλαισίου της εγγύησης. Ακάλυπτη έκθεση των κεντρικών αντισυμβαλλομένων σε εμπορικές τράπεζες θα πρέπει να αποφεύγεται. Συνεπώς, οι εγγυήσεις εμπορικών τραπεζών δύνανται να γίνονται αποδεκτές μόνον υπό αυστηρούς όρους. Οι όροι αυτοί πληρούνται, εν γένει, σε αγορές που χαρακτηρίζονται από υψηλή συγκέντρωση εμπορικών τραπεζών που επιθυμούν να χορηγήσουν πιστώσεις σε μη χρηματοοικονομικά εκκαθαριστικά μέλη. Για τον λόγο αυτόν, θα πρέπει να επιτραπεί υψηλότερο όριο συγκέντρωσης στις συγκεκριμένες περιπτώσεις.
- (39) Για να περιορίσει τον κίνδυνο αγοράς, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να αποτιμήσει την ασφάλειά του τουλάχιστον σε ημερήσια βάση. Θα πρέπει να εφαρμόσει συνετούς συντελεστές αποκοπής που αντικατοπτρίζουν τη δυνητική μείωση της αξίας της ασφάλειας κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της τελευταίας αναπροσαρμογής της και της περιόδου κατά την οποία η ασφάλεια μπορεί εύλογα να θεωρηθεί ρευστοποιήσιμη σε ακραίες συνθήκες αγοράς. Το επίπεδο της ασφάλειας θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τη δυνητική έκθεση σε κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης.
- (40) Η εφαρμογή συντελεστών αποκοπής θα επιτρέπει επίσης στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο να αποφεύγει ευρείες και απροσδόκητες προσαρμογές στο ποσό της απαιτούμενης ασφάλειας, αποφεύγοντας φιλοκυκλικές επιπτώσεις, στο μέτρο του δυνατού.
- (41) Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να μη συγκεντρώνει ασφάλειες σε περιορισμένο αριθμό εκδοτών ή σε περιορισμένο αριθμό περιουσιακών στοιχείων, έτσι ώστε να αποφεύγονται δυνητικές σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις επί των τιμών σε περίπτωση ρευστοποίησης της ασφάλειας βραχυπρόθεσμα. Για τον λόγο αυτόν, συγκεντρωμένες θέσεις ασφαλειών θα πρέπει να μη θεωρούνται άκρως ρευστοποιήσιμες.

- (42) Ο κίνδυνος ρευστότητας, ο πιστωτικός κίνδυνος και ο κίνδυνος αγοράς θα πρέπει να εξετάζονται σε επίπεδο χαρτοφυλακίου, καθώς και στο επίπεδο μεμονωμένου χρηματοπιστωτικού μέσου. Το συγκεντρωμένο χαρτοφυλάκιο μπορεί έχει σημαντική αρνητική επίπτωση στη ρευστότητα της ασφάλειας ή των χρηματοπιστωτικών μέσων στα οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να επενδύσει τους χρηματοοικονομικούς πόρους του, εφόσον η πώληση μεγάλων θέσεων σε ακραίες συνθήκες αγοράς είναι απίθανο να καταστεί εφικτή χωρίς συμπίεση των αγοραίων τιμών. Για τον ίδιο λόγο, οι ασφάλειες που διατηρεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να παρακολουθούνται και να αποτιμώνται σε αδιάλειπτη βάση προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι διατηρούν τη ρευστότητά τους.
- (43) Οι αγορές παραγώγων ενέργειας δείχνουν ιδιαίτερα έντονη διασύνδεση με αγορές άμεσης παράδοσης βασικών προϊόντων και στις συγκεκριμένες αγορές παραγώγων το ποσοστό των μη χρηματοοικονομικών εκκαθαριστικών μελών είναι υψηλό. Σε αυτές τις αγορές, σημαντικός αριθμός συμμετεχόντων στην αγορά είναι επίσης παραγωγοί του υποκείμενου βασικού προϊόντος. Η πρόσβαση σε επαρκείς ασφάλειες για την πλήρη στήριξη των εγγυήσεων εμπορικών τραπεζών μπορεί να απαιτεί σημαντική αποσπένδυση των τρεχουσών θέσεων τους από αυτά τα μη χρηματοοικονομικά εκκαθαριστικά μέλη ή μπορεί να τα εμποδίζει από τη συνέχιση της εκκαθάρισης των θέσεων τους ως άμεσο εκκαθαριστικό μέλος κεντρικού αντισυμβαλλόμενου. Η συγκεκριμένη διαδικασία μπορεί να προκαλέσει διαταραχές στις αγορές ενέργειας, όσον αφορά τη ρευστότητα και την ποικιλομορφία των συμμετεχόντων στην αγορά. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να αναβληθεί η εφαρμογή της σύμφωνα με σαφώς καθορισμένο χρονοδιάγραμμα.
- (44) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή του πλαισίου που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012, όλοι οι τομείς θα πρέπει να αντιμετωπίσουν παρεμφερείς απαιτήσεις στην τελική μορφή των εφαρμοστέων κανόνων. Οι ενεργειακές εταιρείες λειτουργούν επί του παρόντος εντός επαρκώς καθορισμένου πλαισίου που απαιτεί χρόνο για να προσαρμοστεί στις νέες απαιτήσεις, προκειμένου να αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία. Συνεπώς, είναι ευκαίω να οριστεί ημερομηνία εφαρμογής για τους συγκεκριμένους τύπους αγοράς, η οποία θα επιτρέπει την ενδεδειγμένη μετάβαση από την τρέχουσα πρακτική αγοράς χωρίς να επηρεαστεί αδικαιολόγητα η δομή και η ρευστότητα της αγοράς.
- (45) Η επενδυτική πολιτική του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου θα πρέπει να αποδίδει την ύψιστη προτεραιότητα στις αρχές της διατήρησης κεφαλαίων και της μεγιστοποίησης της ρευστότητας. Η επενδυτική πολιτική θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει ότι δεν θα προκληθούν συγκρούσεις συμφερόντων με τα εμπορικά συμφέροντα του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.
- (46) Τα κριτήρια που θα πρέπει να τηρούν τα χρηματοπιστωτικά μέσα για να θεωρηθούν επιλέξιμες επενδύσεις για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αρχή 16 της CPSS-IOSCO, προκειμένου να διασφαλιστεί η διεθνής συνεκτικότητα. Ειδικότερα, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να εφαρμόζει περιοριστικά πρότυπα όσον αφορά τον εκδότη του χρηματοπιστωτικού μέσου, τη μεταβιβασιμότητα του χρηματοπιστωτικού μέσου και την πιστωτική αγορά, τη μεταβλητότητα και τον συναλλαγματικό κίνδυνο του χρηματοπιστωτικού μέσου. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να διασφαλίσει ότι δεν θα υπονομεύσει τα μέτρα που θα ληφθούν για να περιοριστεί η έκθεση σε κίνδυνο των επενδύσεων του λόγω υπερβολικής έκθεσης σε τυχόν μεμονωμένο χρηματοπιστωτικό μέσο, τύπο χρηματοπιστωτικού μέσου, μεμονωμένο εκδότη, τύπο εκδότη ή μεμονωμένο θεματοφύλακα.
- (47) Η χρησιμοποίηση παραγώγων από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο τον εκθέτει σε επιπρόσθετους πιστωτικούς κινδύνους και κινδύνους αγοράς και είναι συνεπώς απαραίτητο να καθοριστεί ένα περιοριστικό σύνολο περιστάσεων υπό τις οποίες ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να επενδύσει τους χρηματοοικονομικούς πόρους σε παράγωγα. Δεδομένου ότι σκοπός του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου θα πρέπει να είναι η διατήρηση επίθεσης θέσης όσον αφορά τον κίνδυνο αγοράς, οι μόνοι κίνδυνοι που θα πρέπει να καλύψει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι εκείνοι που αφορούν τις ασφάλειες που αποδέχεται ή οι κίνδυνοι που απορρέουν από την αθέτηση υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος. Οι κίνδυνοι όσον αφορά την ασφάλεια που αποδέχεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να τύχουν επαρκούς διαχείρισης μέσω συντελεστών αποκοπής και δεν θεωρείται αναγκαίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να χρησιμοποιεί παράγωγα εν προκειμένω. Τα παράγωγα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο μόνο για τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας που απορρέει από έκθεση σε διαφορετικά νομίσματα και για τους σκοπούς της αντιστάθμισης χαρτοφυλακίου υπερήμερου εκκαθαριστικού μέλους και μόνο σε περιπτώσεις όπου οι διαδικασίες διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου προβλέπουν την εν λόγω χρησιμοποίηση.
- (48) Για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, θα πρέπει να επιτρέπεται μόνον η διατήρηση ρευστών διαθέσιμων σε ακάλυπτες καταθέσεις σε ελάχιστες αναλογίες. Κατά τη διασφάλιση των ρευστών διαθέσιμων τους, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τυχάνουν πάντα επαρκούς προστασίας έναντι κινδύνου ρευστότητας.
- (49) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν αυστηρές απαιτήσεις για ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες και απολογιστικούς ελέγχους που διασφαλίζουν ότι τα μοντέλα κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, οι μεθοδολογίες τους και το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας λειτουργούν σωστά, λαμβανομένων υπόψη όλων των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, έτσι ώστε ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να διαθέτει αδιάλειπτος επαρκείς πόρους για την κάλυψη αυτών των κινδύνων.
- (50) Για να εξασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή των απαιτήσεων για τους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τους τύπους των αναληπτών ελέγχων, μεταξύ άλλων έλεγχου αντοχής σε ακραίες συνθήκες και απολογιστικού έλεγχου. Προκειμένου να καλυφθεί το φάσμα συμβάσεων ασφάλειας και συμβάσεων παραγώγων που μπορεί να εκκαθαριστούν στο μέλλον, να αντικατοπτριστούν οι διαφορές στις επιχειρηματικές προσεγγίσεις και στις προσεγγίσεις διαχείρισης κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση μελλοντικών εξελίξεων και νέων κινδύνων και να επιτραπεί επαρκής ευελιξία, απαιτείται προσέγγιση βασισμένη σε κριτήρια.
- (51) Κατά την επικύρωση των μοντέλων του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, των μεθοδολογιών τους και του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας είναι σημαντικό να χρησιμοποιηθεί ενδεδειγμένο ανεξάρτητο μέρος, έτσι ώστε να εντοπιστούν και να ληφθούν τα τυχόν απαραίτητα διορθωτικά μέτρα πριν από την εφαρμογή και να αποφευχθούν τυχόν σημαντικές συγκρούσεις συμφερόντων. Το ανεξάρτητο μέρος θα πρέπει να είναι επαρκώς διαχωρισμένο από το τμήμα της δραστηριότητας του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου που αναπτύσσει, εφαρμόζει και λειτουργεί το μοντέλο ή τις πολιτικές που επανεξετάζονται και θα πρέπει να μην έχει ουσιαστική σύγκρουση συμφερόντων. Οι εν λόγω προϋποθέσεις μπορούν να πληρούνται είτε στην περίπτωση εσωτερικού μέρους με χωριστές γραμμές αναφοράς είτε στην περίπτωση εξωτερικού μέρους.

- (52) Διάφορες πτυχές των χρηματοοικονομικών πόρων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ιδίως κάλυψη περιθωρίων ασφαλείας, κεφάλαια εκκαθάρισης και άλλοι χρηματοοικονομικοί πόροι, αποβλέπουν στην κάλυψη διαφόρων σεναρίων και στόχων. Συνεπώς είναι απαραίτητο να παρέχονται ειδικές απαιτήσεις ώστε να αντικατοπτρίζονται αυτοί οι στόχοι και να εξασφαλίζεται η συνεπής εφαρμογή από τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Κατά την αξιολόγηση της απαραίτητης κάλυψης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να μην αφαιρεί τυχόν έκθεση μεταξύ υπερήμερων εκκαθαριστικών μελών προκειμένου να αποφευχθεί ο μετριασμός των δυνητικών επιπτώσεων που μπορούσαν να έχει η συγκεκριμένη έκθεση.
- (53) Οι διάφοροι τύποι χρηματοπιστωτικών μέσων που μπορεί να εκκαθαρίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπόκεινται σε ποικιλία ειδικών κινδύνων. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει συνεπώς να λάβει υπόψη όλους τους κινδύνους σχετικά με τις αγορές στις οποίες παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης με βάση τα μοντέλα του, τις μεθοδολογίες τους και το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας ώστε να εξασφαλίσει ότι εκτιμά επαρκώς τη δυνητική μελλοντική έκθεσή του. Για να ληφθούν κατάλληλα υπόψη οι κίνδυνοι αυτοί, οι απαιτήσεις ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες θα πρέπει να περιλαμβάνουν κινδύνους ειδικούς κατά μέσο οι οποίοι είναι σημαντικοί για διάφορους τύπους χρηματοπιστωτικών μέσων.
- (54) Για να διασφαλίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ότι το μοντέλο του για τον υπολογισμό των αρχικών περιθωρίων ασφαλείας αντικατοπτρίζει επαρκώς τη δυνητική έκθεσή του, εκτός από τον ημερήσιο απολογιστικό έλεγχο της κάλυψης του περιθωρίου ασφαλείας του που εξετάζει την επάρκεια του απαιτούμενου περιθωρίου ασφαλείας, θα πρέπει επίσης να εκτελεί απολογιστικούς ελέγχους των βασικών παραμέτρων και υποθέσεων του μοντέλου. Αυτό είναι ουσιώδες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα μοντέλα των κεντρικών αντισυμβαλλομένων υπολογίζουν επακριβώς το αρχικό περιθώριο ασφαλείας.
- (55) Η αυστηρή ανάλυση του ευαίσθητου χαρακτήρα των απαιτήσεων παροχής περιθωρίου ασφαλείας μπορεί να αποκτήσει αυξημένη σημασία όταν οι αγορές είναι μη ρευστοποιήσιμες ή μεταβλητές και θα πρέπει να χρησιμοποιείται για να καθορίζονται οι επιπτώσεις των ποικίλων σημαντικών παραμέτρων του μοντέλου. Η ανάλυση του ευαίσθητου χαρακτήρα είναι αποτελεσματικό εργαλείο για τη διερεύνηση των συγκαλυμμένων ελλείψεων που δεν αποκαλύπτονται με τους απολογιστικούς ελέγχους.
- (56) Η μη δυνατότητα διενέργειας ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες και απολογιστικών ελέγχων μπορεί να οδηγήσει σε ανεπάρκεια των χρηματοοικονομικών και ρευστοποιήσιμων πόρων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για την κάλυψη των πραγματικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται. Οι ενδεδειγμένοι έλεγχοι επιτρέπουν επίσης στα μοντέλα, στις μεθοδολογίες τους και στο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας που διαθέτει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να αντιμετωπίζουν άμεσα τις μεταβαλλόμενες αγορές και τους νέους κινδύνους. Επομένως, τα αποτελέσματα των ελέγχων θα πρέπει να χρησιμοποιούνται αμέσως από τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους προκειμένου να επανεξετάζουν τα μοντέλα, τις μεθοδολογίες τους και το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.
- (57) Η διαμόρφωση μοντέλων για ακραίες συνθήκες αγοράς μπορεί να βοηθήσει τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο να καθορίσει τα όρια των τρεχόντων μοντέλων του, το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας και τους χρηματοοικονομικούς και ρευστοποιήσιμους πόρους του. Ωστόσο, απαιτεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να εκφέρει γνώμη κατά τη διαμόρφωση μοντέλων για διαφορετικές αγορές και προϊόντα. Οι αντίστροφοι έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες θα πρέπει να θεωρηθούν πρόσφορο εργαλείο διαχείρισης, αν και όχι το κυριότερο, για τον καθορισμό του κατάλληλου επιπέδου των χρηματοοικονομικών πόρων.
- (58) Η συμμετοχή εκκαθαριστικών μελών, πελατών και άλλων σχετικών συμφεροντούχων στον έλεγχο των διαδικασιών διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, μέσω ασκήσεων προσομοίωσης, είναι ουσιώδης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι έχουν την αντίληψη και την επιχειρησιακή ικανότητα να συμμετέχουν επιτυχώς σε μία κατάσταση διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης. Οι ασκήσεις προσομοίωσης θα πρέπει να αντιγράφουν ένα σενάριο αθέτησης υποχρέωσης που καταδεικνύει τους ρόλους και τις ευθύνες των εκκαθαριστικών μελών, των πελατών και άλλων σχετικών συμφεροντούχων. Επιπροσθέτως, είναι σημαντικό ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να έχει κατάλληλους μηχανισμούς που του επιτρέπουν να εξακριβώσει αν απαιτείται η ανάληψη διορθωτικής δράσης και να εντοπίσει τυχόν έλλειψη σαφήνειας, ή επιτρεπόμενη διακριτική ευχέρεια, σε κανόνες και διαδικασίες. Ο έλεγχος των διαδικασιών διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι ιδιαίτερα σημαντικός όταν βασίζεται σε μη υπερήμερα εκκαθαριστικά μέλη ή τρίτα μέρη που συνδράμουν τη διαδικασία εκκαθάρισης και όταν οι διαδικασίες σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης ουδέποτε έχουν ελεγχθεί με πραγματική αθέτηση υποχρέωσης.
- (59) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) στην Επιτροπή.
- (60) Η ΕΑΚΑΑ προβαίνει, όπου ενδείκνυται, σε διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου και τα μέλη του ΕΣΚΤ, πριν από την υποβολή των σχεδίων τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών) ⁽¹⁾, η ΕΑΚΑΑ πραγματοποίησε ανοιχτές δημόσιες διαβουλεύσεις για τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, ανέλυσε τα δυνητικά συναφή κόστη και οφέλη και ζήτησε τη γνώμη της Ομάδας Συμφεροντούχων Κινητών Αξιών και Αγορών, που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΑ

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «κίνδυνος βάσης»: ο κίνδυνος που ανακύπτει από μεταβολές που δεν είναι πλήρως συσχετιζόμενες μεταξύ δύο ή περισσότερων περιουσιακών στοιχείων ή συμβάσεων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84.

- 2) «χρονικό διάστημα εμπιστοσύνης»: το ποσοστό των μεταβολών της έκθεσης για κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο που εκκαθαρίζεται, με αναφορά σε συγκεκριμένη προγενέστερη περίοδο που πρέπει να καλύψει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για ορισμένη περίοδο εκκαθάρισης·
- 3) «απόδοση ευκολίας»: οφέλη από άμεση κατοχή φυσικού βασικού προϊόντος που επηρεάζονται τόσο από συνθήκες της αγοράς όσο και από παράγοντες όπως το φυσικό κόστος αποθήκευσης·
- 4) «περιθώρια ασφαλείας»: περιθώρια που αναφέρονται στο άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, τα οποία αποτελούνται, τουλάχιστον, από αρχικά περιθώρια και περιθώρια διαφορών αποτίμησης·
- 5) «αρχικό περιθώριο ασφαλείας»: περιθώρια ασφαλείας που συλλέγονται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για να καλύψει δυνητική μελλοντική έκθεση σε εκκαθαριστικά μέλη που παρέχουν το περιθώριο ασφαλείας και, όπου ενδείκνυται, σε διαλειτουργικούς κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους, στο χρονικό διάστημα μεταξύ της τελευταίας συλλογής περιθωρίου ασφαλείας και της εκκαθάρισης θέσεων κατόπιν αθέτησης υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος ή αθέτηση υποχρέωσης από διαλειτουργικό κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
- 6) «περιθώριο διαφορών αποτίμησης»: περιθώρια ασφαλείας που συλλέγονται ή αποπληρώνονται για να αντικατοπτρίζουν την τρέχουσα έκθεση που απορρέει από πραγματικές μεταβολές της αγοραίας τιμής·
- 7) «αιφνίδια απόκλιση σε κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσης» (jump-to-default risk): ο κίνδυνος να αθετηθεί αιφνιδίως ο αντισυμβαλλόμενος ή ο εκδότης υποχρέωσης, προτού προλάβει η αγορά να αντιδράσει στον αυξημένο κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσής του·
- 8) «περίοδος εκκαθάρισης»: η χρονική περίοδος που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των περιθωρίων ασφαλείας, την οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος κρίνει αναγκαία για να διαχειριστεί την έκθεσή του σε υπερήμερο μέλος και στη διάρκεια της οποίας ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκτίθεται σε κίνδυνο αγοράς σχετικά με τη διαχείριση των θέσεων υπερήμερου μέλους·
- 9) «προγενέστερη περίοδος»: ο χρονικός ορίζοντας για τον υπολογισμό της ιστορικής μεταβλητότητας·
- 10) «εξαίρεση ελέγχου»: το αποτέλεσμα ελέγχου που δείχνει ότι το μοντέλο ή το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου δεν επέφερε το επιδιωκόμενο επίπεδο κάλυψης·
- 11) «κίνδυνος δυσμενούς συσχέτισης»: ο κίνδυνος που απορρέει από έκθεση σε αντισυμβαλλόμενο ή εκδότη, όταν οι ασφάλειες που παρέχει ο αντισυμβαλλόμενος ή εκδίδει ο εκδότης έχουν υψηλή συσχέτιση με τον πιστωτικό του κίνδυνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΤΡΙΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

[Άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 2

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στην ΕΑΚΑΑ για την αναγνώριση κεντρικού αντισυμβαλλόμενου

Η αίτηση αναγνώρισης που υποβάλλεται από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) την πλήρη επωνυμία της νομικής οντότητας·
- β) ταυτότητες των μετόχων ή μελών με ειδικές συμμετοχές·
- γ) κατάλογο κρατών μελών στα οποία προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες·
- δ) κατηγορίες εκκαθαριζόμενων χρηματοπιστωτικών μέσων·
- ε) λεπτομέρειες που πρέπει να περιληφθούν στον ιστότοπο της ΕΑΚΑΑ σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·
- στ) λεπτομέρειες για τους χρηματοοικονομικούς πόρους του, τη μορφή και τις μεθόδους υπό τις οποίες διατηρούνται και τις ρυθμίσεις διασφάλισής τους, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης·
- ζ) λεπτομέρειες σχετικά με τη μεθοδολογία του περιθωρίου ασφαλείας και για τον υπολογισμό του κεφαλαίου εκκαθάρισης·
- η) κατάλογος των επιλέξιμων ασφαλειών·
- θ) ανάλυση των αξιών, υπό μορφή μελλοντικών προβλέψεων εφόσον απαιτείται, που εκκαθαρίζονται από τον αιτούντα κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ανά εκκαθαριζόμενο νόμισμα της Ένωσης·
- ι) αποτελέσματα των ελέγχων αυτοχής σε ακραίες συνθήκες και των απολογιστικών ελέγχων που διενεργήθηκαν κατά το έτος πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης·
- ια) κανόνες και εσωτερικές διαδικασίες που εφαρμόζει, με αποδεικτικά στοιχεία πλήρους συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις που ισχύουν στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα·
- ιβ) λεπτομέρειες για τυχόν ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης·
- ιγ) λεπτομέρειες για ρυθμίσεις διαχωρισμού και την αντίστοιχη νομική ορθότητα και εκτελεστότητα·

- ιδ) λεπτομέρειες για τις απαιτήσεις πρόσβασης στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και τους όρους αναστολής και απώλειας της ιδιότητας του μέλους·
- ιε) λεπτομέρειες τυχόν ρύθμισης διαλειτουργικότητας, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που παρασχεθήκαν στην αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας για την αξιολόγηση της ρύθμισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

[Άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις διακυβέρνησης

1. Οι βασικές συνιστώσες των ρυθμίσεων διακυβέρνησης του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, που καθορίζουν την οργανωτική δομή του, καθώς και σαφώς προσδιορισμένες και τεκμηριωμένες πολιτικές, διαδικασίες και διεργασίες σύμφωνα με τις οποίες λειτουργούν το συμβούλιο και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη του, περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- α) τη σύνθεση, τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του συμβουλίου και τυχόν επιτροπών του συμβουλίου·
- β) τους ρόλους και τις αρμοδιότητες της διοίκησης·
- γ) τη δομή των ανώτατων διοικητικών στελεχών·
- δ) τις ιεραρχικές σχέσεις μεταξύ των ανώτατων διοικητικών στελεχών και του συμβουλίου·
- ε) τις διαδικασίες για τον διορισμό των μελών του συμβουλίου και των ανώτατων διοικητικών στελεχών·
- στ) τον σχεδιασμό των λειτουργιών διαχείρισης κινδύνου, συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου·
- ζ) τις διαδικασίες για τη διασφάλιση της λογοδοσίας προς τους συμφεροντούχους.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει επαρκές προσωπικό για την εκπλήρωση όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν έχει κοινό προσωπικό με άλλες οντότητες του ομίλου, με την επιφύλαξη ρύθμισης σχετικής με την εξωτερική ανάθεση, σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προβαίνει σε σαφή, συνεπή και επαρκώς τεκμηριωμένη κατανομή των γραμμών ευθύνης. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι τα καθήκοντα υπεύθυνου κινδύνου, υπεύθυνου συμμόρφωσης και υπεύθυνου τεχνολογίας ασκούνται από διαφορετικά άτομα, που είναι υπάλληλοι του

κεντρικού αντισυμβαλλόμενου στους οποίους έχει ανατεθεί αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος που αποτελεί μέρος ομίλου λαμβάνει υπόψη τυχόν συνέπειες του ομίλου όσον αφορά δικές του ρυθμίσεις διακυβέρνησης, μεταξύ άλλων, αν διαθέτει το αναγκαίο επίπεδο ανεξαρτησίας για να εκπληρώνει τις κανονιστικές υποχρεώσεις του ως διακριτό νομικό πρόσωπο και αν ενδέχεται να διακυβευτεί η ανεξαρτησία του από τη δομή του ομίλου ή από οποιοδήποτε μέλος του συμβουλίου που είναι επίσης μέλος του συμβουλίου άλλων οντοτήτων του ίδιου ομίλου. Ειδικότερα, ο εν λόγω κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει ειδικές διαδικασίες για την πρόληψη και τη διαχείριση των συγκρούσεων συμφερόντων, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης.

5. Σε περιπτώσεις που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί δυαδικό σύστημα συμβουλίου, ο ρόλος και οι αρμοδιότητες του συμβουλίου, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012, κατανομούνται αναλόγως στο εποπτικό συμβούλιο και στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Οι πολιτικές, οι διαδικασίες, τα συστήματα και οι έλεγχοι διαχείρισης κινδύνου αποτελούν μέρος συνεκτικού και συνεπούς πλαισίου διακυβέρνησης το οποίο αποτελεί αντικείμενο τακτικής επανεξέτασης και επικαιροποίησης.

Άρθρο 4

Διαχείριση κινδύνου και μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει άρτιο πλαίσιο για τη συνολική διαχείριση όλων των ουσιαστικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει τεκμηριωμένες πολιτικές, διαδικασίες και συστήματα που εντοπίζουν, εκτιμούν, παρακολουθούν και διαχειρίζονται τους εν λόγω κινδύνους. Κατά τη θέσπιση πολιτικών, διαδικασιών και συστημάτων για τη διαχείριση του κινδύνου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος τα διαρθρώνει κατά τρόπο που διασφαλίζεται ότι τα εκκαθαριστικά μέλη διαχειρίζονται καταλλήλως και περιορίζουν τους κινδύνους που τίθενται στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει ολοκληρωμένη και συνολική εικόνα όλων των σχετικών κινδύνων. Περιλαμβάνουν τους κινδύνους που φέρει ή θέτει στα εκκαθαριστικά μέλη του και, στο μέτρο του εφικτού, σε πελάτες καθώς και τους κινδύνους που φέρει ή θέτει σε άλλες οντότητες όπως διαλειτουργικοί κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, συστήματα διακανονισμού και πληρωμής αξιογράφων, τράπεζες διακανονισμού, πάροχοι ρευστότητας, κεντρικά αποθετήρια τίτλων, τόποι διαπραγμάτευσης που εξυπηρετεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος και άλλοι πάροχοι κρίσιμων υπηρεσιών.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναπτύσσει κατάλληλα εργαλεία διαχείρισης κινδύνου ώστε να είναι σε θέση να διαχειρίζεται και να αναφέρει όλους τους σχετικούς κινδύνους. Περιλαμβάνουν την αναγνώριση και διαχείριση του συστήματος, της αγοράς ή άλλων αλληλεξαρτήσεων. Εάν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρέχει υπηρεσίες συναφείς με την εκκαθάριση που παρουσιάζουν διακριτό προφίλ κινδύνου από τις λειτουργίες του και θέτουν δυνητικά σημαντικούς επιπρόσθετους κινδύνους σε αυτόν, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαχειρίζεται καταλλήλως τους επιπρόσθετους κινδύνους. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τον νομικό διαχωρισμό των επιπρόσθετων υπηρεσιών που παρέχει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος από τις βασικές λειτουργίες του.

4. Οι ρυθμίσεις διακυβέρνησης εξασφαλίζουν ότι το συμβούλιο κεντρικού αντισυμβαλλομένου αναλαμβάνει την τελική ευθύνη και λογοδοσία για τη διαχείριση κινδύνων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Το συμβούλιο ορίζει, καθορίζει και τεκμηριώνει ενδεδειγμένο επίπεδο ανοχής κινδύνου και ικανότητας ανάληψης κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Το συμβούλιο και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη μεριμνούν ώστε οι πολιτικές, οι διαδικασίες και οι έλεγχοι του κεντρικού αντισυμβαλλομένου να συνάδουν με το επίπεδο ανοχής κινδύνου και την ικανότητα ανάληψης κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, και να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναγνωρίζει, αναφέρει, παρακολουθεί και διαχειρίζεται κινδύνους.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί άρτια συστήματα πληροφόρησης και ελέγχου του κινδύνου τα οποία παρέχουν στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και, κατά περίπτωση, στα εκκαθαριστικά μέλη του και, εάν είναι δυνατόν, σε πελάτες την ικανότητα να ενημερώνονται έγκαιρα και να εφαρμόζουν ενδεδειγμένες διαδικασίες και πολιτικές διαχείρισης του κινδύνου. Τα συστήματα αυτά εξασφαλίζουν, τουλάχιστον, ότι η πιστωτική έκθεση και η έκθεση ρευστότητας τυγχάνουν συνεχούς παρακολούθησης σε επίπεδο κεντρικού αντισυμβαλλομένου καθώς και σε επίπεδο εκκαθαριστικού μέλους και, στο μέτρο του εφικτού, σε επίπεδο πελάτη.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξασφαλίζει ότι η υπηρεσία διαχείρισης κινδύνου διαθέτει την απαραίτητη δικαιοδοσία, τους απαραίτητους πόρους, εμπειρογνομosύνη και πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες και ότι είναι επαρκώς ανεξάρτητη από τις άλλες υπηρεσίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Ο υπεύθυνος κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου εφαρμόζει το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου μεταξύ άλλων τις πολιτικές και τις διαδικασίες που θεσπίζει το συμβούλιο.

7. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου που συνδράμουν το συμβούλιο στην παρακολούθηση και εκτίμηση της επάρκειας και αποτελεσματικότητας των πολιτικών, διαδικασιών και συστημάτων διαχείρισης κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Οι εν λόγω μηχανισμοί περιλαμβάνουν ορθές διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες, άρτια υπηρεσία συμμόρφωσης και ανεξάρτητο λογιστικό έλεγχο και υπηρεσία επικύρωσης ή επανεξέτασης.

8. Κατάσταση των λογαριασμών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου προετοιμάζεται σε ετήσια βάση και ελέγχεται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια της οδηγίας 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾.

Άρθρο 5

Διαδικασίες και πολιτική συμμόρφωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει, εφαρμόζει και διατηρεί κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες που αποσκοπούν να εντοπίσουν τυχόν κίνδυνο μη συμμόρφωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και των υπαλλήλων του προς τις υποχρεώσεις του δυνάμει του παρόντος κανονισμού, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1249/2012, καθώς και τους συναφείς κινδύνους, και εφαρμόζει επαρκή μέτρα και διαδικασίες που αποσκοπούν στην

ελαχιστοποίηση τέτοιων κινδύνων και στη δυνατότητα των αρμόδιων αρχών να ασκήσουν αποτελεσματικά τις εξουσίες τους δυνάμει αυτών των κανονισμών.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι οι κανόνες, διαδικασίες και συμβατικές ρυθμίσεις του είναι σαφείς και συνολικές και εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1249/2012, καθώς και τις λοιπές εφαρμοστέες κανονιστικές και εποπτικές απαιτήσεις.

Οι κανόνες, οι διαδικασίες και οι συμβατικές ρυθμίσεις του κεντρικού αντισυμβαλλομένου παρέχονται εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο. Οι εν λόγω κανόνες, διαδικασίες, και τυχόν συνοδευτικό υλικό θα πρέπει να είναι ακριβείς, ενημερωμένοι και άμεσα διαθέσιμα στην αρμόδια αρχή, στα εκκαθαριστικά μέλη και, κατά περίπτωση, σε πελάτες.

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναγνωρίζει και αναλύει την ορθότητα των κανόνων, διαδικασιών και συμβατικών ρυθμίσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Εάν κρίνεται απαραίτητο, μπορεί να ζητηθεί νομική γνωμοδότηση για τους σκοπούς της συγκεκριμένης ανάλυσης. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει θεσπίσει διαδικασία με την οποία προτείνει και εφαρμόζει αλλαγές στους κανόνες και στις διαδικασίες του και, πριν από την εφαρμογή τυχόν ουσιαστικών αλλαγών, προβαίνει σε διαβουλεύσεις με όλα τα ενδιαφερόμενα εκκαθαριστικά μέλη και υποβάλλει τις προτεινόμενες αλλαγές στην αρμόδια αρχή.

3. Κατά την ανάπτυξη των κανόνων, των διαδικασιών και των συμβατικών ρυθμίσεών του, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει υπόψη σχετικές κανονιστικές αρχές και βιομηχανικά πρότυπα και πρωτόκολλα αγοράς και καταδεικνύει σαφώς τους περιπτώσεις ενσωμάτωσης των εν λόγω πρακτικών στην τεκμηρίωση που διέπει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, των εκκαθαριστικών μελών του και άλλων σχετικών τρίτων.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εντοπίζει και αναλύει δυνητικές συγκρούσεις νομικών ζητημάτων και αναπτύσσει κανόνες και διαδικασίες που μετριάσουν τον νομικό κίνδυνο που απορρέει από τα εν λόγω ζητήματα. Εάν κριθεί απαραίτητο, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ζητεί ανεξάρτητες νομικές γνωμοδοτήσεις για τους σκοπούς της συγκεκριμένης ανάλυσης.

Οι κανόνες και οι διαδικασίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου καταδεικνύουν σαφώς τη νομοθεσία που εφαρμόζεται σε κάθε πτυχή των δραστηριοτήτων και λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Άρθρο 6

Υπηρεσία συμμόρφωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συγκροτεί και διατηρεί μόνιμη και αποτελεσματική υπηρεσία συμμόρφωσης που λειτουργεί ανεξάρτητα από τις άλλες υπηρεσίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Διασφαλίζει ότι η υπηρεσία συμμόρφωσης διαθέτει την απαραίτητη εξουσία, πόρους, εμπειρογνομosύνη και πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες.

Κατά τη συγκρότηση της υπηρεσίας ελέγχου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει υπόψη τον χαρακτήρα, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα της δραστηριότητάς του, καθώς και τον χαρακτήρα και το φάσμα των υπηρεσιών και δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται στη διάρκεια αυτής της δραστηριότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 87.

2. Ο υπεύθυνος συμμόρφωσης έχει, τουλάχιστον, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- α) παρακολούθηση και, σε τακτική βάση, εκτίμηση της επάρκειας και αποτελεσματικότητας των μέτρων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 και των δράσεων που αναλαμβάνονται για την αντιμετώπιση τυχόν ελλείψεων όσον αφορά τη συμμόρφωση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου προς τις υποχρεώσεις του·
- β) διαχείριση των πολιτικών και διαδικασιών συμμόρφωσης που θεσπίζουν τα ανώτατα διοικητικά στελέχη και το συμβούλιο·
- γ) παροχή συμβουλών και συνδρομής στους υπεύθυνους για την άσκηση των υπηρεσιών και δραστηριοτήτων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ώστε να εκπληρούνται οι υποχρεώσεις που υπέχει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δυνάμει του παρόντος κανονισμού, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1249/2012 και άλλων κανονιστικών απαιτήσεων, όπου έχει εφαρμογή·
- δ) τακτική αναφορά στο συμβούλιο σχετικά με τη συμμόρφωση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και των υπαλλήλων του προς τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1249/2012·
- ε) θέσπιση διαδικασιών για την αποτελεσματική επανόρθωση των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης·
- στ) διασφάλιση ότι οι αρμόδιοι που συμμετέχουν στην υπηρεσία συμμόρφωσης δεν συμμετέχουν στην εκτέλεση των υπηρεσιών ή δραστηριοτήτων που παρακολουθούν και ότι τυχόν συγκρούσεις συμφερόντων των εν λόγω προσώπων εντοπίζονται και απαλείφονται καταλλήλως.

Άρθρο 7

Οργανωτική δομή και διαχωρισμός των γραμμών αναφοράς

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει τη σύνθεση, τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του συμβουλίου και των ανώτατων διοικητικών στελεχών. Οι ρυθμίσεις είναι σαφώς καθορισμένες και επαρκώς τεκμηριωμένες. Το συμβούλιο συγκροτεί, κατ' ελάχιστο, επιτροπή λογιστικού ελέγχου και επιτροπή αποδοχών. Η επιτροπή κινδύνου που συγκροτείται σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 είναι συμβουλευτική επιτροπή του συμβουλίου.
2. Το συμβούλιο αναλαμβάνει, τουλάχιστον, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:
 - α) τον καθορισμό σαφών στόχων και στρατηγικών για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
 - β) την αποτελεσματική παρακολούθηση των ανώτατων διοικητικών στελεχών·
 - γ) τη θέσπιση κατάλληλων πολιτικών για τις αποδοχές·
 - δ) τη συγκρότηση και εποπτεία της υπηρεσίας διαχείρισης του κινδύνου·
 - ε) την εποπτεία της υπηρεσίας συμμόρφωσης και της υπηρεσίας εσωτερικού ελέγχου·

στ) την εποπτεία των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης·

- ζ) την εποπτεία της συμμόρφωσης προς όλες τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1249/2012 και των λοιπών κανονιστικών και εποπτικών απαιτήσεων·
- η) την πρόβλεψη λογοδοσίας για τους μετόχους ή τους κατόχους και υπαλλήλους, τα εκκαθαριστικά μέλη και τους πελάτες τους και άλλους σχετικούς συμφεροντούχους.

3. Τα ανώτατα διοικητικά στελέχη έχουν, τουλάχιστον, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- α) διασφάλιση της συνέπειας των δραστηριοτήτων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου με τους στόχους και τη στρατηγική του κεντρικού αντισυμβαλλομένου όπως καθορίζονται από το συμβούλιο·
- β) σχεδιασμό και καθορισμό των διαδικασιών συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου που προωθούν τους στόχους του κεντρικού αντισυμβαλλομένου·
- γ) υπαγωγή των διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου σε τακτική επανεξέταση και τακτικό έλεγχο·
- δ) διασφάλιση ότι επαρκείς πόροι χορηγούνται για τη διαχείριση του κινδύνου και τη συμμόρφωση·
- ε) ενεργή συμμετοχή στη διαδικασία ελέγχου κινδύνων·
- στ) διασφάλιση της δέουσας αντιμετώπισης των κινδύνων που συνεπάγονται για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο η εκκαθάρισή του και οι δραστηριότητες που συνδέονται με την εκκαθάριση.

4. Σε περίπτωση που το συμβούλιο αναθέτει καθήκοντα σε επιτροπές ή υποεπιτροπές, διατηρεί την ευθύνη έγκρισης αποφάσεων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο προφίλ κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

5. Οι ρυθμίσεις με τις οποίες λειτουργούν το συμβούλιο και τα ανώτατα διοικητικά στελέχη περιλαμβάνουν διαδικασίες που εντοπίζουν, αντιμετωπίζουν και διαχειρίζονται δυνητικές συγκρούσεις συμφερόντων μελών του συμβουλίου και ανώτατων διοικητικών στελεχών.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει σαφείς και άμεσες γραμμές αναφοράς μεταξύ του συμβουλίου του και των ανώτατων διοικητικών στελεχών προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ανώτατα διοικητικά στελέχη είναι υπόλογα για την εκτέλεση της διαχείρισης. Οι γραμμές αναφοράς για τη διαχείριση κινδύνου, τη συμμόρφωση και τον εσωτερικό λογιστικό έλεγχο είναι σαφείς και χωριστές από εκείνες των άλλων δραστηριοτήτων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Ο υπεύθυνος κινδύνου αναφέρεται στο συμβούλιο είτε άμεσα είτε μέσω της επιτροπής κινδύνου. Ο υπεύθυνος συμμόρφωσης και η υπηρεσία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου αναφέρονται απευθείας στο συμβούλιο.

Άρθρο 8

Πολιτική αποδοχών

1. Η επιτροπή αποδοχών σχεδιάζει και αναπτύσσει περαιτέρω την πολιτική αποδοχών, εποπτεύει την εφαρμογή της με ανώτατα διοικητικά στελέχη και επανεξετάζει την πρακτική λειτουργία της σε τακτική βάση. Η πολιτική καθάυτη τεκμηριώνεται και επανεξετάζεται τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

2. Η πολιτική αποδοχών αποσκοπεί να ευθυγραμμίσει το επίπεδο και τη δομή των αποδοχών με τη συνεπή διαχείριση κινδύνου. Η πολιτική λαμβάνει υπόψη μελλοντικούς καθώς και υφιστάμενους κινδύνους και αποτελέσματα κινδύνου. Τα χρονοδιαγράμματα αποπληρωμής επηρεάζονται από τον χρονικό ορίζοντα των κινδύνων. Ειδικότερα, στην περίπτωση μεταβλητών αποδοχών, η πολιτική λαμβάνει δεόντως υπόψη πιθανές αναντιστοιχίες των περιόδων εκτέλεσης και κινδύνου και εξασφαλίζει ότι οι πληρωμές αναβάλλονται κατά περίπτωση. Οι σταθερές και μεταβλητές συνιστώσες των συνολικών αποδοχών εξισορροπούνται και είναι συνεπείς με ευθυγράμμιση του κινδύνου.

3. Η πολιτική αποδοχών προβλέπει ότι το προσωπικό που απασχολείται στις υπηρεσίες διαχείρισης κινδύνου, συμμόρφωσης και εσωτερικού ελέγχου αμείβεται με τρόπο ανεξάρτητο από τις επιχειρηματικές επιδόσεις του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Το επίπεδο αποδοχών είναι επαρκές ως προς την ευθύνη καθώς και σε σύγκριση με το επίπεδο των αποδοχών στους επιχειρηματικούς τομείς.

4. Η πολιτική αποδοχών υπόκειται σε ανεξάρτητο λογιστικό έλεγχο σε ετήσια βάση. Τα αποτελέσματα αυτών των λογιστικών ελέγχων είναι διαθέσιμα στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 9

Συστήματα τεχνολογίας των πληροφοριών

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος σχεδιάζει και εξασφαλίζει αξιόπιστα και ασφαλή συστήματα τεχνολογίας των πληροφοριών, καθώς και ικανά για επεξεργασία των πληροφοριών που χρειάζεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για να εκτελεί τις δραστηριότητες και λειτουργίες του με ασφαλή και αποτελεσματικό τρόπο.

Η διάρθρωση της τεχνολογίας των πληροφοριών είναι επαρκώς τεκμηριωμένη. Τα συστήματα είναι μελετημένα για την κάλυψη των επιχειρησιακών αναγκών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και των κινδύνων που αντιμετωπίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, είναι ανθεκτικά, μεταξύ άλλων υπό ακραίες συνθήκες αγοράς, και κλιμακώσιμα, εάν κρίνεται απαραίτητο, για την επεξεργασία επιπρόσθετων πληροφοριών. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προβλέπει διαδικασίες και σχεδιασμό χωρητικότητας, καθώς και επαρκή πλεονάζουσα χωρητικότητα που θα επιτρέπει στο σύστημα να επεξεργάζεται όλες τις εναπομένουσες συναλλαγές πριν από το τέλος της ημέρας σε περίπτωση μείζονος διακοπής. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προβλέπει διαδικασίες εισαγωγής νέας τεχνολογίας μεταξύ άλλων προγράμματα ανάκτησης δεδομένων.

2. Προκειμένου να εξασφαλιστεί υψηλός βαθμός ασφαλείας στην επεξεργασία πληροφοριών και να καταστεί δυνατή η

συνδεσιμότητα με τα εκκαθαριστικά μέλη του και τους πελάτες καθώς και με τους παρόχους υπηρεσιών, κεντρικός αντισυμβαλλόμενος βασίζει τα συστήματα τεχνολογίας των πληροφοριών του σε διεθνώς αναγνωρισμένα τεχνικά πρότυπα και βέλτιστες πρακτικές του κλάδου. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υποβάλλει τα συστήματά του σε αυστηρό έλεγχο, προσομοίωση σε ακραίες συνθήκες, πριν από την αρχική χρήση τους, μετά την πραγματοποίηση σημαντικών μεταβολών και μετά από μείζονα διακοπή. Εκκαθαριστικά μέλη και πελάτες, διαλειτουργικοί κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη συμμετέχουν, κατά περίπτωση, στον σχεδιασμό και στη διενέργεια αυτών των ελέγχων.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί άρτιο πλαίσιο ασφαλείας των πληροφοριών το οποίο διαχειρίζεται καταλλήλως τον κίνδυνο ασφάλειας των πληροφοριών του. Το πλαίσιο περιλαμβάνει κατάλληλους μηχανισμούς, πολιτικές και διαδικασίες για την προστασία των πληροφοριών από μη εξουσιοδοτημένη δημοσίευση, για τη διασφάλιση της ακρίβειας και της ακεραιότητας των δεδομένων και για την εγγύηση της διαδεσιμότητας των υπηρεσιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

4. Το πλαίσιο ασφαλείας των πληροφοριών περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- α) ελέγχους πρόσβασης στο σύστημα·
- β) επαρκής προστασία έναντι παρεισδύσεων και παράνομης χρήσης δεδομένων·
- γ) ειδικές διατάξεις για την προστασία της αυθεντικότητας και ακεραιότητας δεδομένων, περιλαμβανομένων τεχνικών·
- δ) αξιόπιστα δίκτυα και διαδικασίες για ακριβή και ταχεία διαβίβαση δεδομένων·
- ε) πληροφορίες ελέγχου.

5. Τα συστήματα τεχνολογίας των πληροφοριών και το πλαίσιο ασφαλείας των πληροφοριών επανεξετάζονται τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Υπόκειται σε αξιολογήσεις ανεξάρτητου ελέγχου. Τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων αναφέρονται στο συμβούλιο και τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής.

Άρθρο 10

Δημοσιοποίηση

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θέτει δωρεάν στη διάθεση του κοινού τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) πληροφορίες σχετικά με τις ρυθμίσεις διακυβέρνησής του, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:
 - i) την οργανωτική δομή του, καθώς και βασικούς στόχους και στρατηγικές·
 - ii) βασικά στοιχεία της πολιτικής αποδοχών·
 - iii) βασικές χρηματοοικονομικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις τελευταίες ελεγμένες καταστάσεις λογαριασμών του·
- β) πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες που εφαρμόζει, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:
 - i) διαδικασίες διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης, διαδικασίες και συμπληρωματικά κείμενα·

- ii) πληροφορίες σχετικά με την αδιάλειπτη λειτουργία·
- iii) πληροφορίες σχετικά με συστήματα, τεχνικές και επιδόσεις όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σύμφωνα με το κεφάλαιο XII·
- iv) όλες τις σχετικές πληροφορίες για τον σχεδιασμό και τις δραστηριότητές του καθώς και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις εκκαθαριστικών μελών και πελατών, που είναι απαραίτητες προκειμένου να τους επιτραπεί να προσδιορίσουν σαφώς και να κατανοήσουν πλήρως τους κινδύνους και τα κόστη που συνδέονται με τη χρησιμοποίηση των υπηρεσιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου·
- v) οι τρέχουσες υπηρεσίες εκκαθάρισης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, μεταξύ άλλων λεπτομερείς πληροφορίες για το τι ακριβώς παρέχει στο πλαίσιο κάθε υπηρεσίας·
- vi) τα συστήματα, οι τεχνικές και οι επιδόσεις όσον αφορά τη διαχείριση κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, μεταξύ άλλων πληροφορίες για τους χρηματοοικονομικούς πόρους, την επενδυτική πολιτική, τις πηγές δεδομένων για τις πηγές και τα μοντέλα που χρησιμοποιούνται κατά τους υπολογισμούς περιθωρίων ασφαλείας·
- vii) νομοθεσία και κανόνες που διέπουν:
 - 1) την πρόσβαση στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
 - 2) τις συμβάσεις που έχει συνάψει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος με εκκαθαριστικά μέλη και, όπου είναι εφικτό, με πελάτες·
 - 3) τις συμβάσεις που αποδέχεται προς εκκαθάριση ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος·
 - 4) τυχόν ρυθμίσεις διαλειτουργικότητας·
 - 5) τη χρησιμοποίηση ασφαλειών και εισφορών σε κεφάλαιο εκκαθάρισης, μεταξύ άλλων η ρευστοποίηση θέσεων και ασφαλειών και ο βαθμός στον οποίο η ασφάλεια προστατεύεται έναντι των απαιτήσεων τρίτου·
- γ) πληροφορίες σχετικά με επιλέξιμες ασφάλειες και εφαρμοστέους συντελεστές αποκοπή·
- δ) κατάλογο όλων των τρεχόντων εκκαθαριστικών μελών, περιλαμβανομένων των κριτηρίων αποδοχής, αναστολής της ιδιότητας και εξόδου για τα εκκαθαριστικά μέλη·

Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή συμφωνήσει με τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ότι οποιαδήποτε από τις πληροφορίες που παρέχονται βάσει του στοιχείου β) ή γ) της παρούσας παραγράφου μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα επιχειρηματικά μυστικά ή την ασφάλεια και την ευρωστία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δύναται να αποφασίσει τη δημοσιοποίηση αυτών των πληροφοριών κατά τρόπο που αποτρέπει ή περιορίζει αυτούς τους κινδύνους, ή τη μη δημοσιοποίηση των εν λόγω πληροφοριών.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δημοσιοποιεί δωρεάν πληροφορίες όσον αφορά τυχόν σημαντικές μεταβολές στις ρυθμίσεις διακυβέρνησης, στους στόχους, στις στρατηγικές και στις βασικές πολιτικές του, καθώς και στους εφαρμοστέους κανόνες και διαδικασίες.

3. Οι πληροφορίες που δημοσιοποιούνται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο είναι προσβάσιμες στον ιστότοπό του. Οι πληροφορίες διατίθενται τουλάχιστον σε μία γλώσσα συνήθη στη σφαίρα των διεθνών οικονομικών.

Άρθρο 11

Εσωτερικός λογιστικός έλεγχος

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συγκροτεί και διατηρεί εσωτερική υπηρεσία λογιστικού ελέγχου η οποία είναι χωριστή και ανεξάρτητη από άλλες υπηρεσίες και δραστηριότητες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και η οποία έχει τα ακόλουθα καθήκοντα:

- α) εκπονεί, εφαρμόζει και διατηρεί σχέδιο λογιστικού ελέγχου προκειμένου να εξετάζεται και να αξιολογείται η επάρκεια και η αποτελεσματικότητα των συστημάτων, των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου και των ρυθμίσεων διακυβέρνησης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου·
- β) εκδίδει συστάσεις βάσει του αποτελέσματος των εργασιών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το στοιχείο α)·
- γ) ελέγχει τη συμμόρφωση προς αυτές τις συστάσεις·
- δ) αναφέρει θέματα εσωτερικού λογιστικού ελέγχου στο συμβούλιο.

2. Η υπηρεσία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου διαθέτει την απαραίτητη εξουσία, τους απαραίτητους πόρους, εμπειρογνώμωση και πρόσβαση σε όλα τα σχετικά έγγραφα για την εκτέλεση των καθηκόντων της. Είναι επαρκώς ανεξάρτητη από τη διοίκηση και αναφέρεται απευθείας στο συμβούλιο.

3. Ο εσωτερικός λογιστικός έλεγχος αξιολογεί την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου και των μηχανισμών ελέγχου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου κατά τρόπο αναλογικό των κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι διάφορες γραμμές επιχειρηματικής δραστηριότητας και ανεξάρτητο από τους αξιολογούμενους επιχειρηματικούς τομείς. Η υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου διαθέτει την απαραίτητη πρόσβαση σε πληροφορίες προκειμένου να επανεξετάζονται όλες οι δραστηριότητες και λειτουργίες, διεργασίες και συστήματα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, μεταξύ άλλων οι δραστηριότητες εξωτερικής ανάθεσης.

4. Οι αξιολογήσεις εσωτερικού ελέγχου βασίζονται σε συνολικό σχέδιο λογιστικού ελέγχου το οποίο επανεξετάζεται και αναφέρεται στην αρμόδια αρχή τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξασφαλίζει ότι ειδικοί λογιστικοί έλεγχοι δύνανται να διενεργούνται σε καθοδηγούμενη από συμβάντα βάση σε σύντομη προθεσμία. Ο σχεδιασμός και η επανεξέταση του λογιστικού ελέγχου εγκρίνονται από το συμβούλιο.

5. Οι εκκαθαριστικές δραστηριότητες, οι διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου, οι μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου και οι λογαριασμοί του κεντρικού αντισυμβαλλομένου υπόκεινται σε ανεξάρτητο λογιστικό έλεγχο. Οι ανεξάρτητοι λογιστικοί έλεγχοι διενεργούνται, τουλάχιστον, σε ετήσια βάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV

ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΩΝ

[Άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 12**Γενικές απαιτήσεις**

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος τηρεί αρχεία σε σταθερό μέσο που επιτρέπεται να παρέχονται οι πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές, στην ΕΑΚΑΑ και στα σχετικά μέλη του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ), και κατά τρόπο και μορφή ώστε να πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) να είναι εφικτή η ανασύσταση κάθε βασικού σταδίου της διαδικασίας από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
- β) να είναι εφικτή η καταγραφή, η ανίχνευση και η ανάκτηση του αρχικού περιεχομένου αρχείου, πριν από τυχόν διορθώσεις ή άλλες τροποποιήσεις·
- γ) να εφαρμόζονται κατάλληλα μέτρα για την αποτροπή της παράνομης αλλοίωσης των αρχείων·
- δ) να διασφαλίζονται με κατάλληλα μέτρα η ασφάλεια και η εμπιστευτικότητα των καταγεγραμμένων δεδομένων·
- ε) να ενσωματωθεί στο σύστημα τήρησης αρχείου ένας μηχανισμός για τον εντοπισμό και την επανόρθωση σφαλμάτων·
- στ) να διασφαλίζεται στο σύστημα τήρησης αρχείων η έγκαιρη ανάκτηση των αρχείων σε περίπτωση βλάβης του συστήματος.

2. Σε περίπτωση που τα αρχεία ή οι πληροφορίες φέρουν ημερομηνία παλαιότερη των έξι μηνών, παρέχονται στις αρχές που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας μετά την υποβολή της αίτησης από την αρμόδια αρχή.

3. Σε περίπτωση που τα αρχεία ή οι πληροφορίες φέρουν ημερομηνία μεταγενέστερη των έξι μηνών, παρέχονται στις αρχές που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 το ταχύτερο δυνατόν και το αργότερο εντός 5 εργάσιμων ημερών μετά την υποβολή της αίτησης από την αρμόδια αρχή.

4. Σε περίπτωση που τα αρχεία περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι λαμβάνουν υπόψη τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1) και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (2).

5. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί αρχεία εκτός της Ένωσης, εξασφαλίζει ότι η αρμόδια αρχή, η ΕΑΚΑΑ και τα σχετικά μέλη του ΕΣΚΤ δύνανται να έχουν πρόσβαση στα αρχεία στον ίδιο βαθμό και εντός των ιδίων χρονικών περιόδων ωσάν να διατηρούνταν εντός της Ένωσης.

6. Κάθε κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναφέρει ονομαστικούς τους αρμόδιους οι οποίοι μπορούν, εντός της προθεσμίας που ορίζεται στις παραγράφους 2 και 3 για την παροχή των σχετικών αρχείων, να εξηγήσουν το περιεχόμενο των αρχείων τους στις αρμόδιες αρχές.

7. Όλα τα αρχεία που πρέπει να τηρεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να υποβληθούν σε έλεγχο από την αρμόδια αρχή. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρέχει στην αρμόδια αρχή άμεση ροή δεδομένων στα αρχεία που απαιτούνται βάσει των άρθρων 13 και 14, εφόσον ζητηθεί.

Άρθρο 13**Αρχεία συναλλαγών**

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί αρχεία όλων των συναλλαγών σε όλες τις συμβάσεις που εκκαθαρίζει και διασφαλίζει ότι τα αρχεία του περιλαμβάνουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση συνολικής και επακριβούς ανασυγκρότησης της διαδικασίας εκκαθάρισης για κάθε σύμβαση και ότι κάθε αρχείο για κάθε συναλλαγή είναι μοναδικά αναγνωρίσιμο και αναζητήσιμο τουλάχιστον από όλους τους τομείς που αφορούν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, τον διαλειτουργικό κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, το εκκαθαριστικό μέλος, τον πελάτη, εφόσον τον γνωρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, και το χρηματοπιστωτικό μέσο.

2. Σχετικά με κάθε συναλλαγή που λαμβάνεται προς εκκαθάριση, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, αμέσως μετά τη λήψη των σχετικών πληροφοριών, δημιουργεί και διατηρεί επικαιροποιημένο αρχείο με τα ακόλουθα λεπτομερή στοιχεία:

- α) την τιμή, το επιτόκιο ή το άνοιγμα και την ποσότητα·
- β) την ικανότητα εκκαθάρισης, η οποία προσδιορίζει αν η συναλλαγή ήταν αγορά ή πώληση από την προοπτική της καταγραφής από πλευράς του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου·
- γ) την ταυτοποίηση του μέσου·
- δ) την ταυτοποίηση του εκκαθαριστικού μέλους·
- ε) την ταυτοποίηση του τύπου όπου συνήφθη η σύμβαση·
- στ) την ημερομηνία και την ώρα παρέμβασης του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου·
- ζ) την ημερομηνία και την ώρα λήξης της σύμβασης·
- η) τους όρους και το μέσο του διακανονισμού·
- θ) την ημερομηνία και την ώρα του διακανονισμού ή της εξαγοράς της συναλλαγής και, στον βαθμό που έχουν εφαρμογή, τα ακόλουθα λεπτομερή στοιχεία:
 - i) την ημερομηνία και την ώρα κατά την οποία συνήφθη αρχικά η σύμβαση·
 - ii) τους αρχικούς όρους και μέρη της σύμβασης·

(1) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

(2) ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

- iii) την ταυτοποίηση του διαλειτουργικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου που εκκαθαρίζει το ένα σκέλος της συναλλαγής, όπου έχει εφαρμογή·
- iv) την ταυτότητα του πελάτη, περιλαμβανομένου τυχόν έμμεσου πελάτη, εφόσον τον γνωρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος και, στην περίπτωση μη εμπιστευτικού, την ταυτοποίηση του μέρους που μεταβίβασε τη σύμβαση.

Άρθρο 14

Αρχεία θέσεων

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί αρχεία των θέσεων που τηρούσε έκαστο εκκαθαριστικό μέλος. Ξεχωριστά αρχεία κρατούνται για κάθε λογαριασμό που τηρείται σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι τα αρχεία του περιλαμβάνουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση συνολικής και επακριβούς ανασυγκρότησης των συναλλαγών που καθόρισαν τη θέση και ότι κάθε αρχείο είναι αναγνωρίσιμο και αναζητήσιμο τουλάχιστον από όλους τους τομείς που αφορούν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, τον διαλειτουργικό αντισυμβαλλόμενο, το εκκαθαριστικό μέλος, τον πελάτη, εφόσον τον γνωρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, και το χρηματοπιστωτικό μέσο.

2. Στο τέλος κάθε εργάσιμης ημέρας, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δημιουργεί ένα αρχείο σχετικά με κάθε θέση το οποίο περιλαμβάνει τις ακόλουθες λεπτομέρειες, στον βαθμό που συνδέονται με την εν λόγω θέση:

- α) την ταυτοποίηση του εκκαθαριστικού μέλους, του πελάτη, εφόσον τον γνωρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, και τυχόν διαλειτουργικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου που διατηρεί την εν λόγω θέση, εφόσον έχει εφαρμογή·
- β) την ένδειξη της θέσης·
- γ) τον ημερήσιο υπολογισμό της αξίας της θέσης με αρχεία των τιμών στις οποίες αποτιμώνται οι συμβάσεις, και τυχόν άλλες σχετικές πληροφορίες.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δημιουργεί και τηρεί επικαιροποιημένο αρχείο των ποσών των περιθωρίων ασφαλείας, των εισφορών του κεφαλαίου εκκαθάρισης και των λοιπών χρηματοοικονομικών πόρων που αναφέρονται στο άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και που ζητεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, και του αντίστοιχου ποσού που έχει πράγματι παράσχει το εκκαθαριστικό μέλος στο τέλος της ημέρας και των μεταβολών που ενδεχομένως επέλθουν στη διάρκεια της ημέρας, όσον αφορά κάθε μεμονωμένο λογαριασμό εκκαθαριστικού μέλους και πελάτη εφόσον τον γνωρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.

Άρθρο 15

Επιχειρηματικά αρχεία

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί κατάλληλα και εύτακτα αρχεία δραστηριοτήτων σχετικά με την επιχειρηματική και εσωτερική οργάνωσή του.

2. Τα αρχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δημιουργούνται οσάκις επέρχεται ουσιαστική μεταβολή στα σχετικά έγγραφα και περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- α) τα οργανογράμματα του συμβουλίου και των σχετικών επιτροπών, της μονάδας εκκαθάρισης, της μονάδας διαχείρισης κινδύνου, και των λοιπών συναφών μονάδων ή τμημάτων·
- β) τις ταυτότητες των μετόχων ή μελών, είτε άμεσων είτε έμμεσων, φυσικών ή νομικών προσώπων, που διαθέτουν ειδικές συμμετοχές και τα ποσά αυτών των συμμετοχών·
- γ) τα έγγραφα που πιστοποιούν τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τις διεργασίες που απαιτούνται βάσει του κεφαλαίου III και του άρθρου 29·
- δ) τα πρακτικά των συνεδριάσεων του συμβουλίου και, όπου έχει εφαρμογή, των συνεδριάσεων των επιτροπών του συμβουλίου και των επιτροπών ανώτατων διοικητικών στελεχών·
- ε) τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής κινδύνου·
- στ) τα πρακτικά των ομάδων διαβούλευσης με εκκαθαριστικά μέλη και πελάτες, εφόσον υπάρχουν·
- ζ) εκθέσεις εσωτερικού και εξωτερικού λογιστικού ελέγχου, εκθέσεις διαχείρισης του κινδύνου, εκθέσεις συμμόρφωσης και εκθέσεις εταιρειών συμβούλων, μεταξύ άλλων για θέματα διαχείρισης·
- η) την πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας και το σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή, όπως απαιτείται δυνάμει του άρθρου 17·
- θ) το σχέδιο ρευστότητας και τις ημερήσιες εκθέσεις ρευστότητας, όπως απαιτείται δυνάμει του άρθρου 32·
- ι) αρχεία που αντικατοπτρίζουν όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού και λογαριασμών κεφαλαίου, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·
- ια) παραληφθέντα παράπονα, με πληροφορίες σχετικά με το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και τον αριθμό λογαριασμού του παραπονούμενου, την ημερομηνία παραλαβής του παραπόνου· το ονοματεπώνυμο όλων των προσώπων που ταυτοποιούνται στο παράπονο· περιγραφή του χαρακτήρα του παραπόνου· τη διευθέτηση του παραπόνου και την ημερομηνία αντιμετώπισής του·
- ιβ) αρχεία τυχόν διακοπής των υπηρεσιών ή δυσλειτουργίας, περιλαμβανομένης διεξοδικής αναφοράς σχετικά με τη χρονική στιγμή, τις επιπτώσεις και τις διορθωτικές δράσεις·
- ιγ) αρχεία των αποτελεσμάτων των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες και απολογιστικών ελέγχων που διενεργήθηκαν·
- ιδ) γραπτή επικοινωνία με αρμόδιες αρχές, την ΕΑΚΑΑ και τα σχετικά μέλη του ΕΣΚΤ·
- ιε) νομικές γνωμοδοτήσεις που έχουν παραληφθεί σύμφωνα με το κεφάλαιο III·
- ιστ) όπου έχει εφαρμογή, τεκμηρίωση σχετικά με τις ρυθμίσεις διαλειτουργικότητας με άλλους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους·
- ιζ) πληροφορίες βάσει του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο vii) και παράγραφος 1 στοιχείο δ)·
- ιη) τα σχετικά έγγραφα που περιγράφουν την εξέλιξη νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Άρθρο 16

Αρχεία δεδομένων που αναφέρονται σε αρχείο καταγραφής συναλλαγών

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προσδιορίζει και διατηρεί όλες τις πληροφορίες και τα δεδομένα που πρέπει να αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, από κοινού με αρχείο της ημερομηνίας και της ώρας αναφοράς της συναλλαγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

[Άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 17

Στρατηγική και πολιτική

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας και σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή τα οποία έχουν εγκριθεί από το συμβούλιο. Η πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας και το σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή υπόκεινται σε ανεξάρτητες επανεξετάσεις που αναφέρονται στο συμβούλιο.

2. Η πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας προσδιορίζει όλες τις κρίσιμες επιχειρηματικές λειτουργίες και τα σχετικά συστήματα, και περιλαμβάνει τη στρατηγική, την πολιτική και τους στόχους του κεντρικού αντισυμβαλλομένου προκειμένου να διασφαλίζεται η συνέχεια αυτών των λειτουργιών και συστημάτων.

3. Η πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας λαμβάνει υπόψη εξωτερικούς δεσμούς και αλληλεξαρτήσεις στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής υποδομής μεταξύ άλλων τόπους διαπραγμάτευσης που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, διακανονισμό αξιογράφων και συστήματα πληρωμής και πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή ένας συνδεδεμένος κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Λαμβάνει επίσης υπόψη κρίσιμες λειτουργίες ή υπηρεσίες που έχουν ανατεθεί εξωτερικά σε παρόχους τρίτου.

4. Η πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας και το σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή περιλαμβάνουν σαφώς καθορισμένες και τεκμηριωμένες ρυθμίσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται στην περίπτωση έκτακτης ανάγκης όσον αφορά την αδιάλειπτη λειτουργία, καταστροφή ή κρίση και οι οποίες αποσκοπούν να εξασφαλίσουν ένα ελάχιστο επίπεδο υπηρεσίας των κρίσιμων λειτουργιών.

5. Το σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή προσδιορίζει και περιλαμβάνει στόχους σημείου ανάκτησης και στόχους χρόνου ανάκτησης για κρίσιμες λειτουργίες και καθορίζει την πλέον ενδεδειγμένη στρατηγική ανάκτησης για εκάστη αυτών των λειτουργιών. Οι εν λόγω ρυθμίσεις αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι σε ακραία σενάρια οι κρίσιμες λειτουργίες ολοκληρώνονται εγκαίρως και ότι πληρούνται τα συμφωνηθέντα επίπεδα υπηρεσίας.

6. Η πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου καθορίζει τον μέγιστο αποδεκτό χρόνο κατά τον οποίο ενδέχεται να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι κρίσιμες λειτουργίες και συστήματα. Ο μέγιστος χρόνος ανάκτησης για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο που πρέπει να περιλαμβάνεται στην πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας δεν υπερβαίνει τις δύο ώρες. Οι διαδικασίες και οι πληρωμές στο τέλος της ημέρας ολοκληρώνονται τη απαιτούμενη ώρα και ημέρα υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις.

7. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει υπόψη τις δυνητικές συνολικές επιπτώσεις στην αποτελεσματικότητα της αγοράς καθορίζοντας τους χρόνους ανάκτησης για κάθε λειτουργία.

Άρθρο 18

Ανάλυση των επιχειρηματικών επιπτώσεων

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πραγματοποιεί ανάλυση των επιχειρηματικών επιπτώσεων η οποία αποσκοπεί να προσδιορίσει τις επιχειρηματικές λειτουργίες που είναι κρίσιμες για την εξασφάλιση των υπηρεσιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Η κρισιμότητα αυτών των λειτουργιών σε άλλους οργανισμούς και λειτουργίες της χρηματοπιστωτικής υποδομής αποτελούν μέρος της ανάλυσης.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί σενάριο βασισμένο σε ανάλυση κινδύνου που αποσκοπεί να προσδιορίσει τους τρόπους με τους οποίους τα διάφορα σενάρια επηρεάζουν τους κινδύνους για τις κρίσιμες επιχειρηματικές λειτουργίες του.

3. Κατά την εκτίμηση του κινδύνου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει υπόψη εξαρτήσεις από εξωτερικούς παρόχους, μεταξύ άλλων υπηρεσίες επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναλαμβάνει δράση για τη διαχείριση αυτών των εξαρτήσεων μέσω κατάλληλων συμβατικών και οργανωτικών ρυθμίσεων.

4. Η ανάλυση των επιχειρηματικών επιπτώσεων και η ανάλυση σεναρίων επικαιροποιούνται διαρκώς, επανεξετάζονται τουλάχιστον σε ετήσια βάση και κατόπιν συμβάντος ή σημαντικών οργανωτικών αλλαγών. Οι αναλύσεις λαμβάνουν υπόψη όλες τις συναφείς εξελίξεις, μεταξύ άλλων τις εξελίξεις στην αγορά και στον τομέα της τεχνολογίας.

Άρθρο 19

Αποκατάσταση λειτουργίας μετά από καταστροφή

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει ρυθμίσεις που εξασφαλίζουν τη συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών του βάσει σεναρίων καταστροφής. Οι ρυθμίσεις αυτές εξετάζουν τουλάχιστον τη διαθέσιμότητα επαρκούς ανθρώπινου δυναμικού, τον μέγιστο χρόνο διακοπής των κρίσιμων λειτουργιών, την εναλλακτική σύνδεση ή εφεδρεία και την ανάκτηση σε δευτερεύουσα εγκατάσταση.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί δευτερεύουσα εγκατάσταση επεξεργασίας που μπορεί να διασφαλίζει τη συνέχεια όλων των κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου πανομοιότυπα με τη βασική εγκατάσταση. Η δευτερεύουσα εγκατάσταση έχει γεωγραφικό προφίλ διακριτό από εκείνο της βασικής εγκατάστασης.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί ή έχει άμεση πρόσβαση σε δευτερεύουσα επιχειρηματική εγκατάσταση, τουλάχιστον, ώστε να μπορεί το προσωπικό να εξασφαλίζει τη συνέχεια της υπηρεσίας εφόσον δεν είναι διαθέσιμος ο βασικός χώρος άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

4. Η ανάγκη επιπρόσθετων εγκαταστάσεων επεξεργασίας εξετάζεται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, ειδικότερα εάν η ποικιλομορφία των προφίλ κινδύνου της βασικής και της δευτερεύουσας εγκατάστασης δεν παρέχει επαρκή εμπιστοσύνη ότι οι στόχοι αδιάλειπτης λειτουργίας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου πληρούνται σε όλα τα σενάρια.

Άρθρο 20

Έλεγχοι και παρακολούθηση

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ελέγχει και παρακολουθεί την πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας και το σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή κατά τακτά διαστήματα και μετά από σημαντικές τροποποιήσεις ή μεταβολές στα συστήματα ή σχετικές λειτουργίες για να εξασφαλιστεί ότι η πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας επιτυγχάνει τους αναφερόμενους στόχους μεταξύ άλλων τον στόχο του μέγιστου χρόνου ανάκτησης εντός δύο ωρών. Οι έλεγχοι προγραμματίζονται και τεκμηριώνονται.

2. Ο έλεγχος της πολιτικής αδιάλειπτης λειτουργίας και του σχεδίου αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή πληροί τους ακόλουθους όρους:

- α) περιλαμβάνει σενάρια καταστροφών μεγάλης κλίμακας και μεταβάσεις από τη βασική στη δευτερεύουσα εγκατάσταση·
- β) περιλαμβάνει τη συμμετοχή εκκαθαριστικών μελών, εξωτερικών παρόχων και σχετικών οργανισμών της χρηματοπιστωτικής υποδομής με τους οποίους έχουν εντοπιστεί αλληλεξαρτήσεις στο πλαίσιο της πολιτικής αδιάλειπτης λειτουργίας.

Άρθρο 21

Διατήρηση

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει και ενημερώνει τακτικά την πολιτική του για την αδιάλειπτη λειτουργία ώστε να συμπεριλάβει όλες τις κρίσιμες λειτουργίες και την πλέον ενδεδειγμένη στρατηγική ανάκτησής τους.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει και ενημερώνει τακτικά το σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή ώστε να συμπεριλάβει όλες τις κρίσιμες λειτουργίες.

3. Επικαιροποιήσεις της πολιτικής αδιάλειπτης λειτουργίας και του σχεδίου αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή λαμβάνουν υπόψη το αποτέλεσμα των ελέγχων και των συστάσεων ανεξάρτητων επανεξετάσεων και άλλων επανεξετάσεων και των αρμόδιων αρχών. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι επανεξετάζουν την πολιτική τους για την αδιάλειπτη λειτουργία και το σχέδιό τους για την αποκατάσταση λειτουργίας μετά από καταστροφή ύστερα από κάθε σημαντική διακοπή, προκειμένου να εντοπιστούν οι αιτίες και τυχόν απαιτούμενες βελτιώσεις στις δραστηριότητες, στην πολιτική αδιάλειπτης λειτουργίας και στο σχέδιο αποκατάστασης λειτουργίας μετά από καταστροφή του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.

Άρθρο 22

Διαχείριση κρίσεων

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει υπηρεσία διαχείρισης κρίσεων που ενεργεί σε περίπτωση έκτασης ανάγκης. Η διαδικασία διαχείρισης κρίσεων είναι σαφής και τεκμηριωμένη γραπτώς. Το συμβούλιο παρακολουθεί την υπηρεσία διαχείρισης κρίσεων και λαμβάνει και επανεξετάζει τακτικά αναφορές σχετικά με αυτήν.

2. Η υπηρεσία διαχείρισης κρίσεων περιλαμβάνει επαρκώς διαρθρωμένες και σαφείς διαδικασίες για τη διαχείριση ανακοινώσεων εσωτερικών και εξωτερικών κρίσεων κατά τη διάρκεια συμβάντος ακραίων συνθηκών.

3. Μετά από συμβάν ακραίων συνθηκών, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναλαμβάνει επανεξέταση του τρόπου με τον οποίον χειρίστηκε την κρίση. Η επανεξέταση ενσωματώνει, όπου ενδείκνυται, εισφορές από εκκαθαριστικά μέλη και άλλους εξωτερικούς συμφεροντούχους.

Άρθρο 23

Επικοινωνία

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει σχέδιο επικοινωνίας που τεκμηριώνει τον τρόπο με τον οποίο τα ανώτατα διοικητικά στελέχη, το συμβούλιο και οι σχετικοί εξωτερικοί συμφεροντούχοι, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται αρμόδιες αρχές, εκκαθαριστικά μέλη, πελάτες, διακανονιστές, συστήματα διακανονισμού και πληρωμής αξιογράφων και τόποι διαπραγμάτευσης, τηρούνται επαρκώς ενημεροί κατά τη διάρκεια της κρίσης.

2. Αναλύσεις σεναρίων, αναλύσεις κινδύνων, επανεξετάσεις και αποτελέσματα παρακολούθησης και ελέγχων αναφέρονται στο συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ

[Άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 24

Ποσοστά

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπολογίζει τα αρχικά περιθώρια ασφαλείας για την κάλυψη των ανοιγμάτων που απορρέουν από μεταβολές της αγοράς για κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο που καλύπτεται από ασφάλειες σε βάση προϊόντος, κατά τη χρονική περίοδο που ορίζεται στο άρθρο 25 και θεωρητικό χρονικό ορίζοντα για την εκκαθάριση της θέσης όπως ορίζεται στο άρθρο 26. Για τον υπολογισμό των αρχικών περιθωρίων του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου τηρούνται τουλάχιστον τα ακόλουθα χρονικά διαστήματα εμπιστοσύνης:

- α) για εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, 99,5 %·
- β) για χρηματοπιστωτικά μέσα πλην των εξωχρηματιστηριακών, 99 %.

2. Για τον καθορισμό του επαρκούς χρονικού διαστήματος εμπιστοσύνης για κάθε κατηγορία χρηματοπιστωτικών μέσων που εκκαθαρίζει, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει επιπλέον, τουλάχιστον, τους ακόλουθους παράγοντες:

- α) τις πολυπλοκότητες και το επίπεδο των ασφαριών όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών της κατηγορίας των χρηματοπιστωτικών μέσων που δύνανται να περιορίζουν την επικύρωση του υπολογισμού του αρχικού περιθωρίου και του περιθωρίου διαφορών αποτίμησης·
- β) τα χαρακτηριστικά κινδύνου της κατηγορίας χρηματοπιστωτικών μέσων, που μπορεί να περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται σε, μεταβλητότητα, διάρκεια, ρευστότητα, μη γραμμικά χαρακτηριστικά της τιμής, αιφνίδια απόκλιση σε κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσης και κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης·
- γ) τον βαθμό στον οποίον άλλοι έλεγχοι κινδύνου δεν περιορίζουν επαρκώς την πιστωτική έκθεση·
- δ) την εγγενή μόχλευση της κατηγορίας των χρηματοπιστωτικών μέσων, μεταξύ άλλων στην περίπτωση που η κατηγορία χρηματοπιστωτικού μέσου είναι σημαντικά μεταβλητή, είναι άκρως συγκεντρωμένη μεταξύ ολίγων παραγόντων της αγοράς ή μπορεί να είναι δύσκολο να συμψηφιστεί.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ενημερώνει την αρμόδια αρχή του και τα εκκαθαριστικά μέλη του για τα κριτήρια που θεωρεί ότι καθορίζουν το ποσοστό που εφαρμόζεται κατά τον υπολογισμό των περιθωρίων ασφαλείας για κάθε κατηγορία χρηματοπιστωτικών μέσων.

4. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει εξωχρηματιστηριακά παράγωγα που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά κινδύνου με τα παράγωγα που εκτελούνται σε ρυθμιζόμενες αγορές ή σε ισοδύναμη αγορά τρίτης χώρας, βάσει εκτίμησης των παραγόντων κινδύνου που απαριθμούνται στην παράγραφο 2, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να χρησιμοποιεί εναλλακτικό χρονικό διάστημα εμπιστοσύνης τουλάχιστον 99 % για τις συγκεκριμένες συμβάσεις εφόσον οι κίνδυνοι των συμβάσεων εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που εκκαθαρίζει μετράζονται καταλλήλως με τη χρησιμοποίηση των εν λόγω χρονικών διαστημάτων εμπιστοσύνης και τηρούνται οι όροι της παραγράφου 2.

Άρθρο 25

Χρονικός ορίζοντας για τον υπολογισμό της ιστορικής μεταβλητότητας

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι σύμφωνα με τη μεθοδολογία του μοντέλου και τη διαδικασία επικύρωσης που καθορίζονται σύμφωνα με το κεφάλαιο XII, τα αρχικά περιθώρια ασφαλείας καλύπτουν τουλάχιστον με το χρονικό διάστημα εμπιστοσύνης που ορίζεται στο άρθρο 24 και για την περίοδο εκκαθάρισης που ορίζεται στο άρθρο 26 την έκθεση που απορρέει από την ιστορική μεταβλητότητα υπολογιζόμενη με βάση δεδομένα που καλύπτουν τουλάχιστον το τελευταίο δωδεκάμηνο.

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της ιστορικής μεταβλητότητας απεικονίζουν ένα πλήρες φάσμα των συνθηκών αγοράς, μεταξύ άλλων σε περιόδους ακραίων συνθηκών.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να χρησιμοποιεί οποιονδήποτε άλλο χρονικό ορίζοντα για τον υπολογισμό της ιστορικής μεταβλητότητας υπό τον όρο ότι η χρησιμοποίησή του εν λόγω χρονικού ορίζοντα οδηγεί σε απαιτήσεις περιθωρίων ασφαλείας τουλάχιστον όσο εκείνες που επιτυγχάνονταν με τη χρονική περίοδο που ορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Οι παράμετροι του περιθωρίου ασφαλείας για χρηματοπιστωτικά μέσα χωρίς περίοδο ιστορικής παρακολούθησης βασίζονται σε συντηρητικές παραδοχές. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προσαρμόζει άμεσα τον υπολογισμό των απαιτούμενων περιθωρίων που βασίζονται στην ανάλυση του ιστορικού τιμών των νέων χρηματοπιστωτικών μέσων.

Άρθρο 26

Χρονικοί ορίζοντες της περιόδου εκκαθάρισης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει τους χρονικούς ορίζοντες για την περίοδο εκκαθάρισης λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του εκκαθαριζόμενου χρηματοπιστωτικού μέσου, την αγορά όπου γίνεται η διαπραγμάτευση και την περίοδο υπολογισμού και συλλογής των περιθωρίων ασφαλείας. Οι συγκεκριμένες περίοδοι εκκαθάρισης πρέπει να είναι τουλάχιστον:

- α) πέντε εργάσιμες ημέρες, για εξωχρηματιστηριακά παράγωγα·
- β) δύο εργάσιμες ημέρες, για χρηματοπιστωτικά μέσα πλην των εξωχρηματιστηριακών παραγώγων.

2. Σε όλες τις περιπτώσεις, για τον καθορισμό της επαρκούς περιόδου εκκαθάρισης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί και συνοψίζει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τη μέγιστη χρονική περίοδο που μπορεί να παρέλθει από την τελευταία συλλογή περιθωρίων ασφαλείας έως τη δήλωση αθέτησης υποχρέωσης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ή ενεργοποίησης της διαδικασίας διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
- β) την εκτιμώμενη περίοδο που απαιτείται για τον σχεδιασμό και την εκτέλεση της στρατηγικής για τη διαχείριση αθέτησης υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητες κάθε κατηγορίας χρηματοπιστωτικού μέσου, μεταξύ άλλων το επίπεδο ρευστότητάς του και το μέγεθος και η συγκέντρωση θέσεων, και οι αγορές του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου που θα χρησιμοποιηθούν για να αντισταθμίσουν ή να καλύψουν πλήρως θέση εκκαθαριστικού μέλους·
- γ) όπου ενδεικνύεται, η περίοδος που χρειάζεται για να καλυφθεί ο κίνδυνος από αντισυμβαλλόμενο στον οποίον εκτίθεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.

3. Κατά την αξιολόγηση των περιόδων που ορίζονται στην παράγραφο 2, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει, τουλάχιστον, υπόψη τους παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 και τη χρονική περίοδο για τον υπολογισμό της ιστορικής μεταβλητότητας που ορίζεται στο άρθρο 25.

4. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει εξωχρηματιστηριακά παράγωγα που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά κινδύνου με τα παράγωγα που εκτελούνται σε ρυθμιζόμενες αγορές ή σε ισοδύναμη αγορά τρίτης χώρας, μπορεί να χρησιμοποιήσει χρονικό ορίζοντα για την περίοδο εκκαθάρισης διαφορετικό από εκείνον που αναφέρεται στην παράγραφο 1, υπό τον όρο ότι μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή του:

- α) ο εν λόγω χρονικός ορίζοντας ενδεικνύεται περισσότερο από εκείνον που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεδομένων των ειδικών χαρακτηριστικών των σχετικών εξωχρηματιστηριακών παραγώγων·
- β) ο εν λόγω χρονικός ορίζοντας είναι τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 27

Καθορισμός περιθωρίου ασφαλείας βάσει χαρτοφυλακίου

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να επιτρέψει συμφητισμούς ή μειώσεις του απαιτούμενου περιθωρίου ασφαλείας μεταξύ των χρηματοπιστωτικών μέσων που εκκαθαρίζει εφόσον ο κίνδυνος τιμών ενός χρηματοπιστωτικού μέσου ή συνόλου χρηματοπιστωτικών μέσων συσχετίζεται σημαντικά και αξιόπιστα ή βασίζεται σε ισοδύναμη στατιστική παράμετρο εξάρτησης, με τον κίνδυνο τιμών άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος τεκμηριώνει την προσέγγισή του για τον καθορισμό περιθωρίου ασφαλείας βάσει χαρτοφυλακίου και τουλάχιστον προβλέπει ότι η συσχέτιση, ή ισοδύναμη στατιστική παράμετρος εξάρτησης, μεταξύ δύο ή περισσότερων χρηματοπιστωτικών μέσων που εκκαθαρίζονται αποδεικνύεται αξιόπιστη στη διάρκεια προγενέστερης περιόδου σύμφωνα με το άρθρο 25 και δείχνει ανθεκτικότητα στο πλαίσιο ιστορικών ή υποθετικών σεναρίων ακραίων συνθηκών. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καταδεικνύει την ύπαρξη οικονομικής λογικής για τη σχέση τιμών.

3. Όλα τα χρηματοπιστωτικά μέσα στα οποία εφαρμόζεται ο καθορισμός περιθωρίου ασφαλείας βάσει χαρτοφυλακίου καλύπτονται από το ίδιο κεφάλαιο εκκαθάρισης. Κατά παρέκκλιση, εάν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει εκ των προτέρων στην αρμόδια αρχή του και στα εκκαθαριστικά μέλη του τον τρόπο επιμερισμού των δυνητικών ζημιών μεταξύ διαφόρων κεφαλαίων εκκαθάρισης και έχει προβλέψει τις αναγκαίες διατάξεις στους κανόνες του, μπορεί να εφαρμόζεται καθορισμός περιθωρίου ασφαλείας βάσει χαρτοφυλακίου σε χρηματοπιστωτικά μέσα που καλύπτονται από διάφορα κεφάλαια εκκαθάρισης.

4. Σε περίπτωση που ο καθορισμός περιθωρίου ασφαλείας βάσει χαρτοφυλακίου καλύπτει πολλαπλά μέσα, το ποσό των μειώσεων του περιθωρίου δεν υπερβαίνει το 80 % της διαφοράς μεταξύ του αθροίσματος των περιθωρίων για κάθε προϊόν υπολογιζόμενο σε μεμονωμένη βάση και του περιθωρίου υπολογιζόμενου βάσει συνδυασμένης εκτίμησης της έκθεσης για το συνδυασμένο χαρτοφυλάκιο. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν εκτίθεται σε τυχόν δυνητικό κίνδυνο από τη μείωση του περιθωρίου ασφαλείας, μπορεί να εφαρμόσει μείωση σε ποσοστό μέχρι 100 % της εν λόγω διαφοράς.

5. Οι μειώσεις του περιθωρίου ασφαλείας σχετικά με τον καθορισμό περιθωρίου ασφαλείας βάσει χαρτοφυλακίου υπόκειται σε άρτιο πρόγραμμα ελέγχου αντοχής σε ακραίες συνθήκες σύμφωνα με το κεφάλαιο XII.

Άρθρο 28

Φιλοκυκλικότητα

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι η πολιτική του για την επιλογή και αναθεώρηση του χρονικού διαστήματος εμπιστοσύνης, της περιόδου ρευστοποίησης και της προγενέστερης περιόδου παρέχει μελλοντοστρεφή πολιτική, σταθερές και συνετές απαιτήσεις περιθωρίων που περιορίζουν τη φιλοκυκλικότητα σε βαθμό που δεν επηρεάζεται αρνητικά η ορθότητα και η χρηματοοικονομική ασφάλεια του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου. Αυτό περιλαμβάνει αποφυγή σε περίπτωση πιθανών διαταρακτικών ή ουσιαστικών μεταβολών στις απαιτήσεις περιθωρίων και θέσπιση διαφανών και προβλέψιμων διαδικασιών για την προσαρμογή των απαιτήσεων παροχής περιθωρίου ως ανταπόκριση στις μεταβαλλόμενες συνθήκες αγοράς. Τοιούτοτρόπως, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες επιλογές:

- εφαρμόζει απόδεμα περιθωρίου ασφαλείας τουλάχιστον ίσο με το 25 % των υπολογιζόμενων περιθωρίων το οποίο μπορεί να εξαντλείται προσωρινά σε περιόδους όπου οι υπολογισθείσες απαιτήσεις παροχής περιθωρίου αυξάνονται σημαντικά·
- μεταβιβάζει τουλάχιστον 25 % βάρος σε παρατηρήσεις σε ακραίες συνθήκες κατά την προγενέστερη περίοδο υπολογιζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 26·
- διασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις παροχής περιθωρίου δεν είναι χαμηλότερες εκείνων που θα υπολογίζονταν χρησιμοποιώντας εκτιμώμενη μεταβλητότητα για δεκαετή ιστορική προγενέστερη περίοδο.

2. Όταν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναθεωρεί τις παραμέτρους του μοντέλου περιθωρίων προκειμένου να αντικατοπτρίζει καλύτερα τις τρέχουσες συνθήκες αγοράς, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τυχόν δυνητικές φιλοκυκλικές επιπτώσεις της εν λόγω αναθεώρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗΣ

[Άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 29

Πλαίσιο και διακυβέρνηση

1. Για να καθοριστεί το ελάχιστο μέγεθος του κεφαλαίου εκκαθάρισης και το ποσό άλλων χρηματοοικονομικών πόρων που απαιτούνται για την τήρηση των απαιτήσεων των άρθρων 42 και 43 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, λαμβάνοντας υπόψη τις εξαρτήσεις του ομίλου, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει πλαίσιο εσωτερικής πολιτικής για τον καθορισμό των τύπων ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών αγοράς που μπορούν να τον εκθέσουν σε μεγαλύτερο κίνδυνο.

2. Το πλαίσιο περιλαμβάνει έκθεση που περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει τις ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς. Τεκμηριώνεται πλήρως και διατηρείται σύμφωνα με το άρθρο 12.

3. Το πλαίσιο συζητείται στην επιτροπή κινδύνου και εγκρίνεται από το συμβούλιο. Η ευρωστία του πλαισίου και η ικανότητά του να αντικατοπτρίζει τις μεταβολές της αγοράς υπόκειται τουλάχιστον σε ετήσια επανεξέταση. Η επανεξέταση συζητείται στην επιτροπή κινδύνου και αναφέρεται στο συμβούλιο.

Άρθρο 30

Προσδιορισμός ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών αγοράς

1. Το πλαίσιο που περιγράφεται στο άρθρο 29 αντικατοπτρίζει το προφίλ κινδύνου του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου, λαμβάνοντας υπόψη τη διασυννοριακή και διασυναλλαγματική έκθεση, όπου ενδείκνυται. Εντοπίζει όλους τους κινδύνους αγοράς στους οποίους μπορεί να εκτεθεί ο αντισυμβαλλόμενος κατόπιν αθέτησης υποχρέωσης από ένα ή περισσότερα εκκαθαριστικά μέλη, περιλαμβανομένων δυσμενών μεταβολών στις τιμές της αγοράς των εκκαθαριζόμενων μέσων, της μειωμένης ρευστότητας στην αγορά για τα συγκεκριμένα μέσα, και των αποκλίσεων στην αξία ρευστοποίησης των ασφαλειών. Το πλαίσιο αντικατοπτρίζει επίσης επιπρόσθετους κινδύνους για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο που προκύπτουν από την ταυτόχρονη αδυναμία οντοτήτων του ομίλου του υπερήμερου εκκαθαριστικού μέλους.

2. Το πλαίσιο προσδιορίζει μεμονωμένα όλες τις αγορές στις οποίες ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκτίθεται στο σενάριο της αθέτησης υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος. Για κάθε προσδιορισθείσα αγορά ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναφέρει ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες με βάση τουλάχιστον:

- φάσμα ιστορικών σεναρίων, περιλαμβανομένων περιόδων ακραίων μεταβολών της αγοράς που παρατηρούνται τα τελευταία 30 χρόνια, ή για όσο χρονικό διάστημα διατίθενται αξιόπιστα δεδομένα, που θα μπορούσαν να εκθέσουν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο σε μεγαλύτερο χρηματοπιστωτικό κίνδυνο. Εάν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αποφασίσει ότι η επανάληψη ιστορικής περίπτωσης σημαντικών μεταβολών των τιμών δεν είναι ευλογοφανής, αιτιολογεί την παράλειψή της από το πλαίσιο στην αρμόδια αρχή·

β) φάσμα δυνητικών μελλοντικών σεναρίων, που βασίζεται σε συνεπείς παραδοχές όσον αφορά τη μεταβλητότητα της αγοράς και τη συσχέτιση τιμών μεταξύ αγορών και χρηματοπιστωτικών μέσων, όπως αυτές προσδιορίζονται τόσο σε ποσοτικές όσο και ποιοτικές εκτιμήσεις των δυνητικών κινδύνων αγοράς.

3. Το πλαίσιο εξετάζει επίσης, σε ποσοτικό και ποιοτικό επίπεδο, τον βαθμό στον οποίο μπορεί να επέλθουν ακραίες μεταβολές τιμών σε πολλαπλές προσδιορισθείσες αγορές ταυτόχρονα. Το πλαίσιο αναγνωρίζει ότι ιστορικές συσχετίσεις τιμών μπορεί να οδηγήσουν σε ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς.

Άρθρο 31

Επανεξέταση ακραίων αλλά ευλογοφανών σεναρίων

Οι διαδικασίες που περιγράφονται στο άρθρο 30 επανεξετάζονται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο σε τακτική βάση, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σχετικές εξελίξεις της αγοράς και την κλίμακα και συγκέντρωση της έκθεσης από εκκαθαριστικό μέλος. Το σύνολο των ιστορικών και υποθετικών σεναρίων που χρησιμοποιεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για τον προσδιορισμό ακραίων αλλά ευλογοφανών συνθηκών αγοράς επανεξετάζεται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, σε διαβούλευση με την επιτροπή κινδύνου, τουλάχιστον άπαξ του έτους και συχνότερα, όταν οι εξελίξεις στην αγορά ή ουσιαστικές μεταβολές στο σύνολο των συμβάσεων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επηρεάζουν τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται τα σενάρια και, επομένως, υπαγορεύουν προσαρμογή των σεναρίων. Οι ουσιαστικές μεταβολές του πλαισίου αναφέρονται στο συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

[Άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 32

Αξιολόγηση του κινδύνου ρευστότητας

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει ένα άρτιο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας το οποίο περιλαμβάνει αποτελεσματικά λειτουργικά και αναλυτικά εργαλεία για τον καθορισμό, την εκτίμηση και την παρακολούθηση του διακανονισμού και των ροών χρηματοδότησης σε διαρκή και έγκαιρη βάση, περιλαμβανομένης της χρησιμοποίησης της ενδοημερησίας ρευστότητας. Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι προβαίνουν σε τακτικές αξιολογήσεις του σχεδιασμού και της λειτουργίας του πλαισίου διαχείρισης της ρευστότητας, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τα αποτελέσματα των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες.

2. Το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι επαρκώς άρτιο ώστε να εξασφαλίζεται ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά πληρωμές και διακανονισμούς σε όλα τα σχετικά νομίσματα που καθίστανται πληρωτέα, μεταξύ άλλων όπου ενδείκνυται σε ενδοημερησία βάση. Το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου περιλαμβάνει επίσης την αξιολόγηση των δυνητικών μελλοντικών του αναγκών ρευστότητας στο πλαίσιο ευρέος φάσματος δυνητικών σεναρίων ακραίων συνθηκών. Το σενάριο ακραίων συνθηκών περιλαμβάνει την αθέτηση υποχρέωσης από εκκαθαριστικά μέλη σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 από την ημερομηνία αθέτησης υποχρέωσης ως το τέλος της περιόδου εκκαθάρισης και τον κίνδυνο ρευστότητας που προκαλεί η επενδυτική πολιτική και οι διαδικασίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς.

3. Το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας περιλαμβάνει σχέδιο ρευστότητας το οποίο τεκμηριώνεται και τηρείται

σύμφωνα με το άρθρο 12. Το ελάχιστο περιεχόμενο του σχεδίου ρευστότητας περιλαμβάνει διαδικασίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για:

- α) τη διαχείριση και παρακολούθηση, τουλάχιστον σε ημερησία βάση, των αναγκών ρευστότητας εν μέσω φάσματος σεναρίων αγοράς·
- β) τη διατήρηση επαρκών ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων για την κάλυψη των αναγκών ρευστότητας και τη διάκριση μεταξύ της χρησιμοποίησης των διαφόρων τύπων ρευστοποιήσιμων πόρων·
- γ) την ημερησία αξιολόγηση και αποτίμηση των ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων που είναι διαθέσιμα στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και των αναγκών ρευστότητας του·
- δ) τον προσδιορισμό των πηγών κινδύνου ρευστότητας·
- ε) την αξιολόγηση των κλιμάκων χρόνου στη διάρκεια των οποίων θα πρέπει να διατίθενται οι ρευστοποιήσιμοι χρηματοοικονομικοί πόροι του κεντρικού αντισυμβαλλομένου·
- στ) την εκτίμηση των δυνητικών αναγκών ρευστότητας που απορρέουν από την ικανότητα των εκκαθαριστικών μελών να ανταλλάσσουν ασφάλειες που συνίστανται σε μετρητά με ασφάλειες που δεν συνίστανται σε μετρητά·
- ζ) τις διαδικασίες σε περίπτωση υστέρησης ρευστότητας·
- η) την αναπλήρωση τυχόν ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων που μπορεί να χρησιμοποιήσει στη διάρκεια συμβάντος ακραίων συνθηκών.

Το συμβούλιο του κεντρικού αντισυμβαλλομένου εγκρίνει το σχέδιο κατόπιν διαβούλευσης με την επιτροπή κινδύνου.

4. Κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί τον κίνδυνο ρευστότητας που αντιμετωπίζει μεταξύ άλλων σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή εκκαθαριστικά μέλη του δεν μπορούν να διακανονίσουν τις υποχρεώσεις πληρωμής τους που αποτελούν μέρος της διαδικασίας εκκαθάρισης ή διακανονισμού, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την επενδυτική δραστηριότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Το πλαίσιο διαχείρισης κινδύνου εξετάζει τις ανάγκες ρευστότητας που απορρέουν από τις σχέσεις του κεντρικού αντισυμβαλλομένου με οποιαδήποτε οντότητα προς την οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αντιμετωπίζει έκθεση ρευστότητας, μεταξύ άλλων:

- α) τράπεζες διακανονισμού·
- β) συστήματα πληρωμών·
- γ) συστήματα διακανονισμού αξιογράφων·
- δ) φορείς nostro·
- ε) τράπεζες θεματοφυλακής·
- στ) πάροχοι ρευστότητας·
- ζ) διαλειτουργικοί κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι·
- η) πάροχοι υπηρεσιών.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει υπόψη τυχόν αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των οντοτήτων που απαριθμούνται στην παράγραφο 4 και πολλαπλές σχέσεις που μία από τις οντότητες που απαριθμούνται στην παράγραφο 4 μπορεί να έχει με κεντρικό αντισυμβαλλόμενο στο πλαίσιο της διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκπονεί ημερήσια έκθεση σχετικά με τις ανάγκες και τους πόρους δυνάμει της παραγράφου 3 στοιχεία α), β) και γ) και τριμηνιαία έκθεση για το σχέδιο ρευστότητάς του βάσει της παραγράφου 3 στοιχεία δ) έως η). Οι εκθέσεις τεκμηριώνονται και τηρούνται σύμφωνα με το κεφάλαιο IV.

Άρθρο 33

Πρόσβαση στη ρευστότητα

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί, σε κάθε σχετικό νόμισμα, ρευστοποιήσιμους πόρους αντίστοιχους με τις απαιτήσεις ρευστότητάς του, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και το άρθρο 32 του παρόντος κανονισμού. Οι συγκεκριμένοι ρευστοποιήσιμοι πόροι περιορίζονται σε:

- α) μετρητά κατατεθειμένα σε κεντρική τράπεζα έκδοσης·
- β) μετρητά κατατεθειμένα σε αδειοδοτημένα πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 47·
- γ) δεσμευθείσες πιστώσεις ή ισοδύναμες ρυθμίσεις με υπερήμερα εκκαθαριστικά μέλη·
- δ) αναληφθείσες συμφωνία επαναγοράς·
- ε) άκρως διαπραγματεύσιμα χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 45 και του άρθρου 46 και για τα οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει ότι είναι άμεσα διαθέσιμα και μετατρέψιμα σε μετρητά σε βάση ίδιας ημέρας χρησιμοποιώντας προκαθορισμένες και άκρως αξιόπιστες ρυθμίσεις χρηματοδότησης, μεταξύ άλλων σε ακραίες συνθήκες αγοράς.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει υπόψη τα νομίσματα στα οποία είναι εκπεφρασμένες οι υποχρεώσεις του και λαμβάνει υπόψη τις δυνητικές επιπτώσεις των ακραίων συνθηκών στην ικανότητά του να έχει πρόσβαση σε συναλλαγματικές αγορές κατά τρόπο σύμφωνο με τους κύκλους διακανονισμού των συστημάτων διακανονισμού αξιογράφων και συναλλάγματος.

3. Οι δεσμευθείσες πιστώσεις έναντι ασφαλειών που παρέχουν τα εκκαθαριστικά μέλη δεν λογίζονται διπλά ως ρευστοποιήσιμοι πόροι. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναλαμβάνει δράση για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της συγκέντρωσης της έκθεσης σε κίνδυνο ρευστότητας σε μεμονωμένους παρόχους ρευστότητας.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επιδεικνύει τη δέουσα αυστηρή επιμέλεια ώστε οι πάροχοι ρευστότητάς του να έχουν επαρκή ικανότητα να ενεργούν σύμφωνα με τις ρυθμίσεις ρευστότητας.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ελέγχει σε περιοδική βάση τις διαδικασίες του όσον αφορά την πρόσβαση σε προκαθορισμένες ρυθμίσεις χρηματοδότησης. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει ανάληψη

δοκιμαστικών ποσών από εμπορικές πιστώσεις, προκειμένου να επαληθευθεί η ταχύτητα πρόσβασης στους πόρους και η αξιοπιστία των διαδικασιών.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει λεπτομερείς διαδικασίες στο πλαίσιο του προγράμματος ρευστότητας όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων του για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων πληρωμών του στη διάρκεια υστέρησης ρευστότητας. Οι διαδικασίες ρευστότητας αναφέρουν σαφώς τις περιπτώσεις όπου απαιτείται η χρησιμοποίηση ορισμένων πόρων. Οι διαδικασίες περιγράφουν επίσης τρόπους πρόσβασης σε ταμειακά διαθέσιμα ή επενδύσεις ταμειακών διαθέσιμων μιας ημέρας, τρόπους εκτέλεσης συναλλαγών αγοράς ίδιας ημέρας, ή τρόπους άντλησης προκαθορισμένων γραμμών ρευστότητας. Οι διαδικασίες ρευστότητας ελέγχονται σε τακτική βάση. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκπονεί επίσης επαρκές σχέδιο για την ανανέωση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης πριν από τη λήξη.

Άρθρο 34

Κίνδυνος συγκέντρωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς και ελέγχει τη συγκέντρωση της έκθεσής του σε κίνδυνο ρευστότητας, μεταξύ άλλων την έκθεσή του στις οντότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 32 παράγραφος 4 και σε οντότητες του ίδιου ομίλου.

2. Το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας του κεντρικού αντισυμβαλλομένου περιλαμβάνει την εφαρμογή ορίων έκθεσης και συγκέντρωσης.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει διαδικασίες και διεργασίες για παραβάσεις των ορίων συγκέντρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΜΥΝΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΘΕΤΗΣΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

[Άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 35

Υπολογισμός του ποσού των ιδίων πόρων των κεντρικών αντισυμβαλλομένων που χρησιμοποιούνται στις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί, και επισημαίνει χωριστά στον ισολογισμό του, ποσό ειδικών ιδίων πόρων για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 45 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπολογίζει το ελάχιστο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πολλαπλασιάζοντας το ελάχιστο κεφάλαιο, περιλαμβανομένων των αδιανέμητων κερδών και αποθεματικών για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 152/2013 της Επιτροπής⁽¹⁾, με το 25 %.

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναθεωρεί το εν λόγω ελάχιστο ποσό σε ετήσια βάση.

(1) Βλέπε σελίδα 37 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

3. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει συστήσει περισσότερα του ενός κεφάλαια εκκαθάρισης για τις διάφορες κατηγορίες χρηματοπιστωτικών μέσων που εκκαθαρίζει, οι συνολικοί ειδικοί ίδιοι πόροι που υπολογίζονται βάσει της παραγράφου 1 χορηγούνται σε έκαστο των κεφαλαίων εκκαθάρισης κατ' αναλογία του μεγέθους εκάστου κεφαλαίου εκκαθάρισης, επισημαίνονται χωριστά στον ισολογισμό του και χρησιμοποιούνται για αθέτησεις υποχρεώσεων που προκύπτουν στα διάφορα τμήματα αγοράς στα οποία αναφέρεται το κεφάλαιο εκκαθάρισης.

4. Ουδείς άλλος πόρος πλην κεφαλαίου, περιλαμβανομένων των αδιανέμητων κερδών και αποθεματικών, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 δεν χρησιμοποιείται για τη συμμόρφωση προς την απαίτηση της παραγράφου 1.

Άρθρο 36

Διατήρηση του ποσού των ιδίων πόρων των κεντρικών αντισυμβαλλομένων που χρησιμοποιούνται στις γραμμές άμυνας σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ενημερώνει άμεσα την αρμόδια αρχή εφόσον το ποσό των ειδικών ιδίων πόρων που διατηρεί είναι χαμηλότερο από το ποσό που απαιτείται βάσει του άρθρου 35, από κοινού με τους λόγους της αθέτησης και συνολική περιγραφή εγγράφως των μέτρων και του χρονοδιαγράμματος για την αναπλήρωση του συγκεκριμένου ποσού.

2. Σε περίπτωση μεταγενέστερης αθέτησης υποχρέωσης από ένα ή περισσότερα εκκαθαριστικά μέλη προτού ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αποκαταστήσει τους ειδικούς ίδιους πόρους, μόνο το εναπομένον ποσό των χορηγούμενων ειδικών ιδίων πόρων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τους σκοπούς του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αποκαθιστά τους ειδικούς ίδιους πόρους τουλάχιστον εντός μηνός από την κοινοποίηση βάσει της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ

[Άρθρο 46 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 37

Γενικές απαιτήσεις

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καθιερώνει και εφαρμόζει διαφανείς και προβλέψιμες πολιτικές και διαδικασίες όσον αφορά την πρόσβαση και την αδιάλειπτη παρακολούθηση της ρευστότητας περιουσιακών στοιχείων που γίνονται αποδεκτά ως ασφάλειες και αναλαμβάνει διορθωτική δράση, όπου ενδείκνυται.

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει τις πολιτικές και τις διαδικασίες του για τα επιλέξιμα περιουσιακά στοιχεία τουλάχιστον άπαξ του έτους. Η εν λόγω επανεξέταση πραγματοποιείται επίσης οσάκις επέρχεται ουσιαστική μεταβολή που επηρεάζει την έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε κίνδυνο.

Άρθρο 38

Ασφάλειες που συνίστανται σε μετρητά

Για τους σκοπούς του άρθρου 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, οι άκρως ρευστοποιήσιμες ασφάλειες υπό μορφή μετρητών είναι εκπεφρασμένες σε ένα από τα ακόλουθα:

α) νόμισμα ως προς το οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να καταδείξει στις αρμόδιες αρχές ότι έχει την ικανότητα να διαχειριστεί τον κίνδυνο·

β) νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει συναλλαγές, εντός του ορίου των ασφαλειών που απαιτούνται για την κάλυψη της έκθεσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο συγκεκριμένο νόμισμα.

Άρθρο 39

Χρηματοπιστωτικά μέσα

Για τους σκοπούς του άρθρου 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, θεωρούνται άκρως ρευστοποιήσιμες ασφάλειες τα χρηματοπιστωτικά μέσα, οι τραπεζικές εγγυήσεις και ο χρυσός που πληρούν τους όρους του παραρτήματος Ι.

Άρθρο 40

Αποτίμηση ασφαλειών

1. Για τους σκοπούς της αποτίμησης άκρως ρευστοποιήσιμων ασφαλειών που ορίζονται στο άρθρο 37, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει και εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες για να παρακολουθεί σε σχεδόν πραγματικό χρόνο την ποιότητα των πιστώσεων, τη ρευστότητα της αγοράς και τη μεταβλητότητα τιμών κάθε περιουσιακού στοιχείου που έχει γίνει αποδεκτό ως ασφάλεια. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρακολουθεί σε τακτική βάση, και τουλάχιστον άπαξ του έτους, την επάρκεια των πολιτικών και διαδικασιών αποτίμησης. Η εν λόγω επανεξέταση πραγματοποιείται επίσης οσάκις επέρχεται ουσιαστική μεταβολή που επηρεάζει τον κίνδυνο σε έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αποτιμά σε αγοραίες αξίες σε ημερήσια βάση σε σχεδόν πραγματικό χρόνο και, όπου αυτό δεν είναι εφικτό, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι σε θέση να αποδείξει στις αρμόδιες αρχές την ικανότητά του όσον αφορά τη διαχείριση των κινδύνων.

Άρθρο 41

Συντελεστές αποκοπής

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει και εφαρμόζει πολιτικές για τον καθορισμό συντελεστών αποκοπής που εφαρμόζονται στην αξία των ασφαλειών.

2. Οι συντελεστές αποκοπής αναγνωρίζουν ότι οι ασφάλειες μπορεί να χρειαστεί να ρευστοποιηθούν σε ακραίες συνθήκες αγοράς και λαμβάνουν υπόψη τον χρόνο που απαιτείται για τη ρευστοποίησή τους. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καταδεικνύει στην αρμόδια αρχή ότι οι συντελεστές αποκοπής υπολογίζονται με συντηρητικό τρόπο για να περιορίσουν κατά το δυνατόν φιλοκυκλικές επιπτώσεις. Για κάθε περιουσιακό στοιχείο ασφαλείας, ο συντελεστής αποκοπής καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά κριτήρια, μεταξύ άλλων:

α) τον τύπο του περιουσιακού στοιχείου και του πιστωτικού κινδύνου που συνδέονται με το χρηματοπιστωτικό μέσο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·

- β) τη διάρκεια του περιουσιακού στοιχείου·
- γ) την ιστορική και υποθετική μελλοντική μεταβλητότητα τιμών του περιουσιακού στοιχείου σε ακραίες συνθήκες αγοράς·
- δ) τη ρευστότητα της υποκείμενης αγοράς, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών τιμών μεταξύ ζήτησης και προσφοράς χρεογράφων·
- ε) τον συναλλαγματικό κίνδυνο, εάν υπάρχει·
- στ) τον κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρακολουθεί σε τακτική βάση την επάρκεια των συντελεστών αποκοπής. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει τις πολιτικές και τις διαδικασίες για τους συντελεστές αποκοπής τουλάχιστον άπαξ του έτους και οσάκις επέρχεται ουσιαστική μεταβολή που επηρεάζει τον κίνδυνο σε έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, αλλά θα πρέπει να αποφεύγονται κατά το δυνατόν διαταρακτικές ή μεγάλες μεταβολές των συντελεστών αποκοπής που θα μπορούσαν να επιφέρουν φιλοκυκλικότητα. Οι πολιτικές και οι διαδικασίες για τους συντελεστές αποκοπής επικυρώνονται ανεξάρτητα τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

Άρθρο 42

Όρια συγκέντρωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει και εφαρμόζει πολιτικές προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι ασφάλειες παραμένουν επαρκώς διαφοροποιημένες ώστε να επιτρέπεται η ρευστότητά τους εντός καθορισμένης περιόδου κατοχής χωρίς σημαντικές επιπτώσεις στην αγορά. Οι πολιτικές και οι διαδικασίες ορίζουν τα μέτρα μετριασμού του κινδύνου τα οποία εφαρμόζονται όταν παρατηρείται υπέρβαση των ορίων που καθορίζονται στην παράγραφο 2.
2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καθορίζει όρια συγκέντρωσης στο επίπεδο:
 - α) μεμονωμένων εκδοτών·
 - β) τύπου εκδότη·
 - γ) τύπου περιουσιακού στοιχείου·
 - δ) κάθε εκκαθαριστικού μέλους·
 - ε) όλων των εκκαθαριστικών μελών.
3. Τα όρια συγκέντρωσης καθορίζονται με συντηρητικό τρόπο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά κριτήρια, μεταξύ άλλων:
 - α) χρηματοπιστωτικά μέσα που έχουν εκδώσει εκδότες του ίδιου τύπου όσον αφορά τον οικονομικό τομέα, τη δραστηριότητα, τη γεωγραφική περιοχή·

- β) το επίπεδο του πιστωτικού κινδύνου του χρηματοπιστωτικού μέσου ή του εκδότη που βασίζεται σε εσωτερική αξιολόγηση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·

- γ) τη ρευστότητα και τη μεταβλητότητα των τιμών των χρηματοπιστωτικών μέσων.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι μέχρι 10 % της ασφάλειάς του καλύπτεται από την εγγύηση ενός μόνο τραπεζικού ιδρύματος, ή ισοδύναμου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος τρίτης χώρας, ή από οντότητα που αποτελεί μέρος του ίδιου ομίλου με το πιστωτικό ίδρυμα ή το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα τρίτης χώρας. Σε περίπτωση που οι ασφάλειες που λαμβάνει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος με τη μορφή εγγυήσεων εμπορικών τραπεζών υπερβαίνουν το 50 % των συνολικών ασφαλειών, το συγκεκριμένο όριο μπορεί να οριστεί στο 25 %.

5. Κατά τον υπολογισμό των ορίων που προβλέπονται στην παράγραφο 2, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συμπεριλαμβάνει τη συνολική έκθεση κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε εκδότη, περιλαμβανομένου του ποσού των σωρευτικών πιστώσεων, των πιστοποιητικών κατάθεσης, των προθεσμιακών καταθέσεων, των αποταμιευτικών λογαριασμών, των τρεχούμενων λογαριασμών, των μέσων της χρηματαγοράς, και διευκολύνσεων αγοράς και επαναπώλησης που χρησιμοποιεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Τα συγκεκριμένα όρια δεν εφαρμόζονται σε ασφάλειες που κατέχει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος που υπερβαίνει τις ελάχιστες απαιτήσεις περιθωρίων ασφαλείας, κεφαλαίου εκκαθάρισης ή άλλων χρηματοοικονομικών πόρων.

6. Κατά τον καθορισμό του ορίου συγκέντρωσης όσον αφορά την έκθεση κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε μεμονωμένο εκδότη, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συγκεντρώνει και επεξεργάζεται ως έναν μόνο κίνδυνο την έκθεση του σε όλα τα χρηματοπιστωτικά μέσα που εκδίδει ο εκδότης ή μία οντότητα του ομίλου, τα οποία εγγύαται ρητώς ο εκδότης ή μία οντότητα του ομίλου, και σε χρηματοπιστωτικά μέσα που εκδίδουν επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την κατοχή μέσων παραγωγής τα οποία είναι ουσιώδη για τη δραστηριότητα του εκδότη.

7. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρακολουθεί σε τακτική βάση την επάρκεια των πολιτικών και των διαδικασιών για τα όρια συγκέντρωσής του. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει την πολιτική και τη διαδικασία για τα όρια συγκέντρωσής του τουλάχιστον άπαξ του έτους και οσάκις επέρχεται ουσιαστική μεταβολή που επηρεάζει τον κίνδυνο σε έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

8. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ενημερώνει την αρμόδια αρχή και τα εκκαθαριστικά μέλη για τα εφαρμοζόμενα όρια συγκέντρωσης και για τυχόν τροποποιήσεις αυτών των ορίων.

9. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παραβιάζει ουσιωδώς όριο συγκέντρωσης που αναφέρεται στις πολιτικές και στις διαδικασίες του, ενημερώνει άμεσα την αρμόδια αρχή. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανορθώνει την παραβίαση το ταχύτερο δυνατόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Άρθρο 47 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

Άρθρο 43

Άκρως ρευστοποιήσιμα χρηματοπιστωτικά μέσα

Για τους σκοπούς του άρθρου 47 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, χρηματοπιστωτικά μέσα μπορούν να θεωρηθούν άκρως ρευστοποιήσιμα, που φέρουν ελάχιστο πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο αγοράς, εφόσον είναι χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν έναστο των όρων του παραρτήματος II:

Άρθρο 44

Άκρως ασφαλείς ρυθμίσεις για την κατάθεση χρηματοπιστωτικών μέσων

1. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δεν δύναται να καταθέσει τα χρηματοπιστωτικά μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 45 ή εκείνα που του παρέχονται ως περιθώρια ασφαλείας, εισφορές σε κεφάλαιο εκκαθάρισης ή εισφορές σε άλλους χρηματοοικονομικούς πόρους, τόσο μέσω μεταβίβασης όσο και επιτοκίου ασφαλείας, όπου ο διαχειριστής του συστήματος διακανονισμού αξιογράφων διασφαλίζει την πλήρη προστασία αυτών των μέσων, τότε τα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα κατατίθενται σε οποιοδήποτε ίδρυμα από τα ακόλουθα:

- a) κεντρική τράπεζα η οποία διασφαλίζει την πλήρη προστασία αυτών των μέσων και επιτρέπει την άμεση πρόσβαση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στα χρηματοπιστωτικά μέσα εφόσον αυτό απαιτείται·
- β) αδειοδοτημένο πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται δυνάμει της οδηγίας 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, το οποίο διασφαλίζει την πλήρη συγκέντρωση και προστασία αυτών των μέσων, επιτρέπει την άμεση πρόσβαση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στα χρηματοπιστωτικά μέσα εφόσον αυτό απαιτείται και για τα οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·
- γ) χρηματοπιστωτικό ίδρυμα τρίτης χώρας το οποίο υπόκειται και πληροί κανόνες προληπτικής εποπτείας τους οποίους οι αρμόδιες αρχές εκτιμούν ως τουλάχιστον εξίσου αυστηρούς με εκείνους που θεσπίζει η οδηγία 2006/48/ΕΚ και το οποίο εφαρμόζει αυστηρές λογιστικές πρακτικές, διαδικασίες φύλαξης και εσωτερικούς ελέγχους και το οποίο διασφαλίζει τον πλήρη διαχωρισμό και προστασία αυτών των μέσων, επιτρέπει την άμεση πρόσβαση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στα χρηματοπιστωτικά μέσα εφόσον αυτό απαιτείται και για το οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα.

2. Σε περίπτωση που χρηματοπιστωτικά μέσα κατατίθενται σύμφωνα με τα στοιχεία β) και γ) της παραγράφου 1, τηρούνται βάσει ρυθμίσεων που αποτρέπουν τυχόν ζημιές για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο λόγω αθέτησης υποχρέωσης ή αφεργγυότητας του αδειοδοτημένου χρηματοπιστωτικού οργανισμού.

3. Άκρως ασφαλείς ρυθμίσεις για την κατάθεση χρηματοπιστωτικών μέσων που παρέχονται ως περιθώρια ασφαλείας, εισφορές σε κεφάλαιο εκκαθάρισης ή εισφορές σε άλλους χρηματοοικονομικούς πόρους επιτρέπουν στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο την επαναχρησιμοποίηση αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων μόνον εφόσον

πληρούνται οι όροι του άρθρου 39 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 και σε περιπτώσεις όπου ο σκοπός της επαναχρησιμοποίησης είναι η πραγματοποίηση πληρωμών, η διαχείριση αθέτησης υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος ή για την εκτέλεση διαλειτουργικής ρύθμισης.

Άρθρο 45

Άκρως ασφαλείς ρυθμίσεις για τη διατήρηση ταμειακών διαθέσιμων

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 47 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, σε περίπτωση που ταμειακά διαθέσιμα τηρούνται σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα πλην κεντρικής τράπεζας, τότε η εν λόγω κατάθεση πρέπει να πληροί έκαστο των ακόλουθων όρων:

- a) η κατάθεση γίνεται σε ένα από τα ακόλουθα νομίσματα:
 - i) νόμισμα τον κίνδυνο του οποίου μπορεί να καταδείξει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος με υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης στις αρμόδιες αρχές που έχουν την ικανότητα να το διαχειριστούν·
 - ii) νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει συναλλαγές, εντός του στο ορίου των ασφαλειών που λαμβάνει στο συγκεκριμένο νόμισμα·
- β) η κατάθεση πραγματοποιείται σε μία από τις ακόλουθες οντότητες:
 - i) αδειοδοτημένο πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται δυνάμει της οδηγίας 2006/48/ΕΚ για το οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και ότι που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·
 - ii) χρηματοπιστωτικό ίδρυμα τρίτης χώρας το οποίο υπόκειται και πληροί κανόνες προληπτικής εποπτείας τους οποίους οι αρμόδιες αρχές εκτιμούν ως τουλάχιστον εξίσου αυστηρούς με εκείνους που θεσπίζει η οδηγία 2006/48/ΕΚ και το οποίο εφαρμόζει αυστηρές λογιστικές πρακτικές, διαδικασίες φύλαξης και εσωτερικούς ελέγχους και για το οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή με υψηλό βαθμό εμπιστοσύνης ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και ότι που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα.

2. Σε περίπτωση που ταμειακά διαθέσιμα τηρούνται για μία ημέρα σύμφωνα με την παράγραφο 1 τότε τουλάχιστον το 95 % των εν λόγω διαθέσιμων, υπολογιζόμενων για μέση περίοδο ενός ημερολογιακού μήνα, κατατίθενται μέσω ρυθμίσεων που διασφαλίζουν την παροχή ασφαλειών των ταμειακών διαθέσιμων με άκρως ρευστοποιημένα χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 45, με εξαίρεση την απαίτηση της παραγράφου 1 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

Άρθρο 45

Όρια συγκέντρωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει και εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα στα οποία έχει επενδύσει τους χρηματοοικονομικούς πόρους του παραμένουν επαρκώς διαφοροποιημένα.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καθορίζει τα όρια συγκέντρωσης και παρακολουθεί τη συγκέντρωση των χρηματοοικονομικών πόρων του στο επίπεδο:

- α) μεμονωμένων χρηματοπιστωτικών μέσων·
- β) τύπων χρηματοπιστωτικών μέσων·
- γ) μεμονωμένων εκδοτών·
- δ) τύπων εκδοτών·
- ε) αντισυμβαλλομένων για τους οποίους ισχύουν οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) ή στο άρθρο 45 παράγραφος 2.

3. Κατά την εξέταση των τύπων των εκδοτών ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ακόλουθα:

- α) γεωγραφική κατανομή·
- β) αλληλεξαρτήσεις και πολλαπλές σχέσεις που μπορεί να έχει μια οντότητα με τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
- γ) το επίπεδο πιστωτικού κινδύνου·
- δ) έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου απέναντι στον εκδότη μέσω προϊόντων.

4. Οι πολιτικές και οι διαδικασίες ορίζουν τα μέτρα μετριασμού των κινδύνων τα οποία εφαρμόζονται όταν παρατηρείται υπέρβαση των ορίων.

5. Κατά τον καθορισμό του ορίου συγκέντρωσης όσον αφορά την έκθεση κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε μεμονωμένο εκδότη ή θεματοφύλακα, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συγκεντρώνει και επεξεργάζεται ως έναν μόνο κίνδυνο την έκθεσή του σε όλα τα χρηματοπιστωτικά μέσα που εκδίδει ή εγγυάται ρητώς ο εκδότης και σε όλους τους χρηματοοικονομικούς πόρους που είναι κατατεθειμένοι στον θεματοφύλακα.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παρακολουθεί σε τακτική βάση την επάρκεια των πολιτικών και των διαδικασιών που εφαρμόζονται για τα όρια συγκέντρωσής του. Επιπλέον, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει την πολιτική και τη διαδικασία για το όριο συγκέντρωσής του τουλάχιστον άπαξ του έτους και οσάκις επέρχεται ουσιαστική μεταβολή που επηρεάζει τον κίνδυνο σε έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

7. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος παραβιάζει ουσιαστικά όριο συγκέντρωσης που αναφέρεται στις πολιτικές και στις διαδικασίες του, ενημερώνει άμεσα την αρμόδια αρχή. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανορθώνει την παραβίαση το ταχύτερο δυνατόν.

Άρθρο 46

Ασφάλειες που δεν συνίστανται σε μετρητά

Σε περίπτωση που λαμβάνεται ασφάλεια υπό μορφή χρηματοπιστωτικών μέσων σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου X, εφαρμόζονται μόνο τα άρθρα 44 και 45.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΜΟΝΤΕΛΩΝ, ΕΛΕΓΧΟΙ ΑΝΤΟΧΗΣ ΣΕ ΑΚΡΑΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

[Άρθρο 49 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012]

ΤΜΗΜΑ I

Μοντέλα και προγράμματα

Άρθρο 47

Επικύρωση μοντέλου

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πραγματοποιεί συνολική επικύρωση των μοντέλων του, των μεθοδολογιών τους και του πλαισίου διαχείρισης τα οποία χρησιμοποιεί για την ποσοτική εκτίμηση, τη συγκέντρωση και τη διαχείριση των κινδύνων του. Τυχόν ουσιαστικές αναθεωρήσεις ή προσαρμογές των μοντέλων του, των μεθοδολογιών τους και της ρευστότητας του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου υπόκειται στην ενδεδειγμένη διακυβέρνηση, μεταξύ άλλων γνωμοδότηση από την επιτροπή κινδύνου, και επικύρωση από ειδικευμένο και ανεξάρτητο μέρος πριν από την εφαρμογή.

2. Η διαδικασία επικύρωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι τεκμηριωμένη και τουλάχιστον καθορίζει τις πολιτικές που χρησιμοποιούνται για να ελεγχθούν το περιθώριο ασφαλείας, το κεφάλαιο εκκαθάρισης και άλλες μεθοδολογίες και το πλαίσιο σχετικά με τους χρηματοοικονομικούς πόρους όσον αφορά τον υπολογισμό των ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Τυχόν ουσιαστικές αναθεωρήσεις ή προσαρμογές των μοντέλων του, των μεθοδολογιών τους και της ρευστότητας του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου υπόκειται στην ενδεδειγμένη διακυβέρνηση, μεταξύ άλλων γνωμοδότηση από την επιτροπή κινδύνου, και επικύρωση από ειδικευμένο και ανεξάρτητο μέρος πριν από την εφαρμογή.

3. Η συνολική επικύρωση πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τα εξής:

- α) αξιολόγηση της εννοιολογικής ορθότητας των μοντέλων και του πλαισίου, μεταξύ άλλων αναπτυξιακά αποδεικτικά στοιχεία·
- β) επανεξέταση των τρεχουσών διαδικασιών παρακολούθησης, μεταξύ άλλων επαλήθευση των διεργασιών και συγκριτική αξιολόγηση·
- γ) επανεξέταση των παραμέτρων και των υποθέσεων που διατυπώνονται κατά την ανάπτυξη των μοντέλων, των μεθοδολογιών τους και του πλαισίου·
- δ) επανεξέταση της επάρκειας και της καταλληλότητας των μοντέλων, των μεθοδολογιών τους και του πλαισίου που έχουν υιοθετηθεί σε σχέση με τον τύπο των συμβάσεων στις οποίες εφαρμόζονται·

ε) επανεξέταση της καταλληλότητας των σεναρίων σχετικά με τους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες που διενεργεί σύμφωνα με το κεφάλαιο VII και το άρθρο 52·

στ) ανάλυση της έκβασης των αποτελεσμάτων των ελέγχων.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει κριτήρια βάσει των οποίων αξιολογεί αν τα μοντέλα του, οι μεθοδολογίες τους και το πλαίσιο διαχείρισης της ρευστότητάς του μπορούν να επικυρωθούν επιτυχώς. Τα κριτήρια περιλαμβάνουν αποτελέσματα επιτυχών ελέγχων.

5. Σε περίπτωση που τα δεδομένα για τη διαμόρφωση των τιμών δεν είναι άμεσα διαθέσιμα ή αξιόπιστα, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει τους εν λόγω περιορισμούς στη διαμόρφωση τιμών και, τουλάχιστον, υιοθετεί συντηρητικές υποθέσεις βασισμένες σε παρατηρηθείσες συσχετιζόμενες ή σχετικές αγορές και τρέχουσες συμπεριφορές της αγοράς.

6. Σε περίπτωση που τα δεδομένα για τη διαμόρφωση των τιμών δεν είναι άμεσα διαθέσιμα ή αξιόπιστα, τα συστήματα και τα μοντέλα αποτίμησης που χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτόν υπόκεινται σε κατάλληλη διακβέρνηση, μεταξύ άλλων γνωμοδότηση από την επιτροπή κινδύνου, και επικύρωση και έλεγχο. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει επικυρώσει τα μοντέλα αποτίμησης του βάσει διαφόρων σεναρίων αγοράς από ειδικευμένο και ανεξάρτητο μέρος προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα μοντέλα του παρέχουν τις ενδεδειγμένες τιμές και, κατά περίπτωση, προσαρμόζει τον υπολογισμό των αρχικών περιθωρίων του ώστε να αντικατοπτρίζεται τυχόν εντοπισθείς κίνδυνος μοντέλου.

7. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πραγματοποιεί, σε τακτική βάση, αξιολόγηση των θεωρητικών και εμπειρικών ιδιοτήτων του μοντέλου περιθωρίου του για τα χρηματοπιστωτικά μέσα που εκκαθαρίζει.

Άρθρο 48

Προγράμματα ελέγχων

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει πολιτικές και διαδικασίες που εξετάζουν λεπτομερώς τα προγράμματα που αναλαμβάνει για να αξιολογήσει την καταλληλότητα, την ακρίβεια, την αξιοπιστία και την ανθεκτικότητα των μοντέλων και των μεθοδολογιών τους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ελέγχου του κινδύνου του, μεταξύ άλλων περιθώριο ασφαλείας, κεφάλαιο εκκαθάρισης και εισφορές, και άλλοι χρηματοοικονομικοί πόροι σε ευρύ φάσμα συνθηκών.

2. Οι πολιτικές και οι διαδικασίες του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου εξετάζουν λεπτομερώς το πρόγραμμα ελέγχου αντοχής σε ακραίες συνθήκες το οποίο αναλαμβάνει να αξιολογήσει την καταλληλότητα, την ακρίβεια, την αξιοπιστία και την ανθεκτικότητα του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.

3. Οι πολιτικές και οι διαδικασίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον μεθοδολογίες για τη συμπερίληψη της επιλογής και της ανάπτυξης κατάλληλων ελέγχων, μεταξύ άλλων επιλογή δεδομένων για το χαρτοφυλάκιο και την αγορά, την κανονικότητα των ελέγχων, τα ειδικά χαρακτηριστικά κινδύνου των εκκαθαριζόμενων χρηματοπιστωτικών μέσων, την ανάλυση των αποτελεσμάτων και των εξαιρέσεων των ελέγχων και τα απαιτούμενα σχετικά διορθωτικά μέτρα.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος περιλαμβάνει τυχόν θέσεις πελατών κατά την εκτέλεση όλων των ελέγχων.

ΤΜΗΜΑ 2

Απολογιστικοί έλεγχοι

Άρθρο 49

Διαδικασία απολογιστικών ελέγχων

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί την κάλυψη του περιθωρίου του με εκ των υστέρων σύγκριση των παρατηρούμενων αποτελεσμάτων με τα αναμενόμενα αποτελέσματα που απορρέουν από τη χρησιμοποίηση μοντέλων περιθωρίων. Η εν λόγω ανάλυση των απολογιστικών ελέγχων πραγματοποιείται σε ημερήσια βάση προκειμένου να αξιολογείται αν υπάρχουν τις τυχόν εξαιρέσεις ελέγχου όσον αφορά την κάλυψη του περιθωρίου ασφαλείας. Η κάλυψη αξιολογείται με τρέχουσες θέσεις για χρηματοπιστωτικά μέσα, εκκαθαριστικά μέλη και λαμβάνει υπόψη πιθανές επιπτώσεις από καθορισμό περιθωρίου βάσει χαρτοφυλακίου και, κατά περίπτωση, διαλειτουργικούς κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει τους κατάλληλους ιστορικούς χρονικούς οριζόντες όσον αφορά το πρόγραμμα απολογιστικών ελέγχων του προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η χρησιμοποιούμενη «θυρίδα παρατήρησης» είναι επαρκής για να αμβλύνει τυχόν επιζήμιες επιπτώσεις στη στατιστική σημασία.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει στο πρόγραμμά του για τους απολογιστικούς ελέγχους, τουλάχιστον, σαφείς στατιστικούς ελέγχους, και κριτήρια απόδοσης που καθορίζονται από κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των απολογιστικών ελέγχων.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναφέρει σε περιοδική βάση τα αποτελέσματα και την ανάλυση των απολογιστικών ελέγχων που διενεργεί υπό μορφή που δεν παραβιάζει την εμπιστευτικότητα στην επιτροπή κινδύνου με σκοπό τη γνωμοδότησή τους όσον αφορά την επανεξέταση του μοντέλου περιθωρίου ασφαλείας.

5. Τα αποτελέσματα και η ανάλυση των απολογιστικών ελέγχων καθίστανται διαθέσιμα σε όλα τα εκκαθαριστικά μέλη και, εφόσον τους γνωρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, σε πελάτες. Για τους λοιπούς πελάτες, τα αποτελέσματα και η ανάλυση των απολογιστικών ελέγχων διατίθενται από τα σχετικά εκκαθαριστικά μέλη κατόπιν αιτήματος. Οι εν λόγω πληροφορίες συγκεντρώνονται υπό μορφή που δεν παραβιάζει την εμπιστευτικότητα και τα εκκαθαριστικά μέλη και οι πελάτες θα έχουν μόνο πρόσβαση σε λεπτομερή αποτελέσματα και ανάλυση των απολογιστικών ελέγχων για τα ίδια χαρτοφυλάκια.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει τις διαδικασίες που περιγράφουν λεπτομερώς τις δράσεις που μπορούν να αναληφθούν δεδομένων των αποτελεσμάτων της ανάλυσης των απολογιστικών ελέγχων.

ΤΜΗΜΑ 3

Έλεγχος και ανάλυση του ευαίσθητου χαρακτήρα

Άρθρο 50

Διαδικασία ελέγχου και ανάλυσης του ευαίσθητου χαρακτήρα

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διενεργεί έλεγχο και ανάλυση για να αξιολογήσει την κάλυψη του μοντέλου περιθωρίου υπό διαφορετικές συνθήκες αγοράς χρησιμοποιώντας ιστορικά δεδομένα από πραγματοποιηθείσες ακραίες συνθήκες αγοράς και υποθετικά δεδομένα για μη πραγματοποιηθείσες ακραίες συνθήκες αγοράς.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί ευρύ φάσμα παραμέτρων και υποθέσεων για να συλλάβει μια πολυμορφία ιστορικών και υποθετικών συνθηκών, μεταξύ άλλων τις περιόδους με τις μεγαλύτερες διαφορές αποτίμησης που έχουν σημειωθεί στις αγορές στις οποίες παρέχει τις υπηρεσίες του και ακραίες μεταβολές στις συσχετίσεις μεταξύ τιμών συμβάσεων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, προκειμένου να γίνει κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο το επίπεδο της κάλυψης περιθωρίου μπορεί να επηρεαστεί από ιδιαίτερα ακραίες συνθήκες αγοράς και μεταβολές σε σημαντικές παραμέτρους του μοντέλου.

3. Η ανάλυση του ευαίσθητου χαρακτήρα πραγματοποιείται σε ορισμένα πραγματικά και αντιπροσωπευτικά χαρτοφυλάκια εκκαθαριστικών μελών. Τα αντιπροσωπευτικά χαρτοφυλάκια επιλέγονται βάσει του ευαίσθητου χαρακτήρα τους στους παράγοντες και στις συσχετίσεις ουσιαστικού κινδύνου στους οποίους εκτίθεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Ο εν λόγω έλεγχος και ανάλυση του ευαίσθητου χαρακτήρα αποσκοπεί να ελέγξει τις βασικές παραμέτρους και υποθέσεις του αρχικού μοντέλου περιθωρίου σε ορισμένα χρονικά διαστήματα εμπιστοσύνης προκειμένου να καθοριστεί ο ευαίσθητος χαρακτήρας του συστήματος σε σφάλματα διακρίβωσης των εν λόγω παραμέτρων και υποθέσεων. Θα πρέπει να ληφθεί δέοντως υπόψη η καμπύλη των παραγόντων κινδύνου, και στην υποθετική συσχέτιση μεταξύ παραγόντων κινδύνου.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί τις δυνητικές ζημιές στις θέσεις του εκκαθαριστικού μέλους.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, όπου έχει εφαρμογή, εξετάζει παραμέτρους που αντικατοπτρίζουν την ταυτόχρονη αθέτηση υποχρέωσης από εκκαθαριστικά μέλη τα οποία εκδίδουν χρηματοπιστωτικά μέσα που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή το υποκείμενο μέσο παραγώντων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Όπου έχει εφαρμογή, εξετάζονται επίσης οι επιπτώσεις αθέτησης υποχρέωσης από πελάτη ο οποίος εκδίδει χρηματοπιστωτικά μέσα που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή το υποκείμενο μέσο παραγώντων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναφέρει, σε περιοδική βάση, τα αποτελέσματα του ελέγχου και της ανάλυσης για τον ευαίσθητο χαρακτήρα υπό μορφή που δεν παραβιάζει την εμπιστευτικότητα στην επιτροπή κινδύνου με σκοπό τη γνωμοδότησή της όσον αφορά την επανεξέταση του μοντέλου περιθωρίου ασφαλείας.

7. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει τις διαδικασίες για τη λεπτομερή περιγραφή των δράσεων που θα αναλάβει δεδομένων των αποτελεσμάτων της ανάλυσης των ελέγχων σχετικά με τον ευαίσθητο χαρακτήρα.

ΤΜΗΜΑ 4

Έλεγχος αντοχής σε ακραίες συνθήκες

Άρθρο 51

Διαδικασία ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες

1. Οι έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου εφαρμόζουν παραμέτρους, υποθέσεις και σενάρια σε ακραίες συνθήκες στα μοντέλα που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της έκθεσης σε κίνδυνο προκειμένου να εξακριβωθεί ότι οι χρηματοοικονομικοί πόροι του επαρκούν για την κάλυψη αυτής της έκθεσης υπό ακραίες αλλά ευλογοφάνεις συνθήκες αγοράς.

2. Το πρόγραμμα ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες απαιτεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να διενεργεί, σε τακτική βάση, φάσμα ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες που θα εξετάζουν τον συνδυασμό προϊόντων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και όλα τα στοιχεία των μοντέλων του και τις μεθοδολογίες τους και το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας που διαθέτει.

3. Το πρόγραμμα ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες ορίζει ότι διενεργούνται έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες, χρησιμοποιώντας καθορισμένα σενάρια ελέγχου σε ακραίες συνθήκες, τόσο για προγενέστερες όσο και για υποθετικές ακραίες αλλά ευλογοφάνεις συνθήκες αγοράς σύμφωνα με το κεφάλαιο VII. Οι προγενέστερες συνθήκες που θα χρησιμοποιηθούν επανεξετάζονται και προσαρμόζονται, όπου ενδείκνυται. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει επίσης άλλες μορφές ενδεδειγμένων σεναρίων ελέγχου αντοχής σε ακραίες συνθήκες, μεταξύ άλλων την τεχνική ή χρηματοοικονομική ανεπάρκεια των τραπεζών διακανονισμού του, τους φορείς postro, τις τράπεζες θεματοφυλακής, τους παρόχους ρευστότητας, ή τους διαλειτουργικούς κεντρικούς αντισυμβαλλομένους.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει την ικανότητα να προσαρμόζει ταχέως τους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες προκειμένου να ενσωματώνει νέους ή αναδυόμενους κινδύνους.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξετάζει τις δυνητικές ζημιές που απορρέουν από την αθέτηση υποχρέωσης από πελάτη, εφόσον τον γνωρίζει, τις οποίες εκκαθαρίζει μεταξύ πολλαπλών εκκαθαριστικών μελών.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναφέρει σε περιοδική βάση τα αποτελέσματα και την ανάλυση των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες υπό μορφή που δεν παραβιάζει την εμπιστευτικότητα στην επιτροπή κινδύνου με σκοπό τη γνωμοδότησή της για τα μοντέλα του, τις μεθοδολογίες του και το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας.

7. Τα αποτελέσματα και η ανάλυση των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες καθίστανται διαθέσιμα σε όλα τα εκκαθαριστικά μέλη και, εφόσον είναι γνωστοί στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, σε πελάτες. Για τους λοιπούς πελάτες, τα αποτελέσματα και η ανάλυση απολογιστικών ελέγχων διατίθενται από τα σχετικά εκκαθαριστικά μέλη κατόπιν αιτήματος. Οι εν λόγω πληροφορίες συγκεντρώνονται υπό μορφή που δεν παραβιάζει την εμπιστευτικότητα και τα εκκαθαριστικά μέλη και πελάτες έχουν πρόσβαση μόνο σε λεπτομερή αποτελέσματα και ανάλυση των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες για τα ίδια χαρτοφυλάκια.

8. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ορίζει τις διαδικασίες που περιγράφουν λεπτομερώς τις δράσεις που μπορούν να αναληφθούν δεδομένων των αποτελεσμάτων της ανάλυσης των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες.

Άρθρο 52

Παράγοντες κινδύνου στους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εντοπίζει, και διαθέτει κατάλληλη μέθοδο εκτίμησης, σχετικούς παράγοντες κινδύνου για τις συμβάσεις που εκκαθαρίζει οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν τις ζημιές του. Οι έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου λαμβάνουν, τουλάχιστον, υπόψη ειδικούς παράγοντες που προσδιορίζονται για τον ακόλουθο τύπο χρηματοπιστωτικών μέσων, όπου έχει εφαρμογή:

α) συμβάσεις σχετικές με επιτόκια: παράγοντες κινδύνου που αντιστοιχούν σε επιτόκια σε κάθε νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει χρηματοπιστωτικά μέσα. Το μοντέλο της καμπύλης απόδοσης χωρίζεται σε δύο τμήματα διάρκειας προκειμένου να απεικονίζει τη διακύμανση της μεταβλητότητας των επιτοκίων κατά μήκος της καμπύλης απόδοσης. Ο αριθμός των παραγόντων κινδύνου εξαρτάται από την πολυπλοκότητα των συμβάσεων επιτοκίου που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Ο κίνδυνος βάσης, που απορρέει από ατελώς συσχετιζόμενες μεταβολές μεταξύ επιτοκίου τίτλων του δημοσίου και άλλων επιτοκίων τίτλων σταθερού εισοδήματος, απεικονίζεται χωριστά.

β) συμβάσεις σχετικές με συνάλλαγμα: παράγοντες κινδύνου που αντιστοιχούν σε κάθε ξένο νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει χρηματοπιστωτικά μέσα και στη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ του νομίσματος στο οποίο γίνονται οι καλύψεις του περιθωρίου ασφαλείας και του νομίσματος στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει χρηματοπιστωτικά μέσα·

γ) συμβάσεις σχετικές με συμμετοχικούς τίτλους: παράγοντες κινδύνου που αντιστοιχούν στη μεταβλητότητα μεμονωμένων εκδόσεων συμμετοχικών τίτλων για εκάστη των αγορών που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος και στη μεταβλητότητα των διαφόρων τομέων της συνολικής αγοράς συμμετοχικών τίτλων. Η εξειδίκευση και ο χαρακτήρας της τεχνικής της μοντελοποίησης για δεδομένη αγορά αντιστοιχεί στην έκθεση του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου στη συνολική αγορά καθώς και στη συγκέντρωσή του σε μεμονωμένες εκδόσεις συμμετοχικών τίτλων στη συγκεκριμένη αγορά·

δ) συμβάσεις βασικών προϊόντων: παράγοντες κινδύνου που λαμβάνουν υπόψη τις διάφορες κατηγορίες και υποκατηγορίες συμβάσεων βασικών προϊόντων και σχετικών παραγώγων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, μεταξύ, άλλων, όπου ενδείκνυται, διακυμάνσεις στην απόδοση ευκολίας μεταξύ θέσεων παραγώγων και ταμειακών διαθέσιμων όσον αφορά βασικά προϊόντα·

ε) συμβάσεις σχετικά με πιστώσεις: παράγοντες κινδύνου που λαμβάνουν υπόψη την αιφνίδια απόκλιση σε κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσης, μεταξύ άλλων τον σωρευτικό κίνδυνο που απορρέει από πολλαπλές αθέτησεις υποχρέωσης, τον κίνδυνο βάσης και τη μεταβλητότητα του επιτοκίου ανάκτησης.

2. Στους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες τους οποίους διενεργεί, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει επίσης υπόψη, τουλάχιστον, τα ακόλουθα:

α) συσχετίσεις, περιλαμβανομένων εκείνων μεταξύ εντοπισθέντων παραγόντων κινδύνου και παρεμφερών συμβάσεων που εκκαθαρίζει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος·

β) παράγοντες που αντιστοιχούν στην τεκμαρτή και ιστορική μεταβλητότητα της σύμβασης που εκκαθαρίζεται·

γ) ειδικά χαρακτηριστικά τυχόν νέων συμβάσεων που θα εκκαθαρίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος·

δ) κίνδυνο συγκέντρωσης, μεταξύ άλλων σε εκκαθαριστικό μέλος και όμιλο οντοτήτων εκκαθαριστικών μελών·

ε) αλληλεξαρτήσεις και πολλαπλές σχέσεις·

στ) συναφείς κινδύνους μεταξύ άλλων συναλλαγματικός κίνδυνος·

ζ) καθορισμό ορίων έκθεσης·

η) κίνδυνο αθέτησης υποχρέωσης.

Άρθρο 53

Έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες για τους συνολικούς χρηματοοικονομικούς πόρους

1. Το πρόγραμμα ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου διασφαλίζει ότι ο συνδυασμός του περιθωρίου ασφαλείας, των εισφορών στο κεφάλαιο εκκαθάρισης και άλλων χρηματοοικονομικών πόρων επαρκούν για την κάλυψη ενός τουλάχιστον από τα δύο εκκαθαριστικά μέλη στα οποία είχε τη μεγαλύτερη έκθεση υπό ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς. Το πρόγραμμα ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες εξετάζει δυνητικές ζημιές που απορρέουν από την αθέτηση υποχρεώσεων από οντότητες του ίδιου ομίλου ως τα δύο εκκαθαριστικά μέλη στα οποία έχει τη μεγαλύτερη έκθεση σε ακραίες αλλά αληθοφανείς συνθήκες αγοράς.

2. Το πρόγραμμα ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου διασφαλίζει ότι τα περιθωριά του και το κεφάλαιο εκκαθάρισης είναι επαρκή για την κάλυψη τουλάχιστον της αθέτησης υποχρέωσης από το εκκαθαριστικό μέλος στο οποίο έχει τη μεγαλύτερη έκθεση ή του δεύτερου και του τρίτου μεγαλύτερου εκκαθαριστικού μέλους, εφόσον το άθροισμα της έκθεσής τους είναι μεγαλύτερο σύμφωνα με το άρθρο 42 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πραγματοποιεί ενδελεχή ανάλυση των δυνητικών ζημιών που μπορεί να υιοθετήσει και αξιολογεί τις δυνητικές ζημιές όσον αφορά τις θέσεις των εκκαθαριστικών μελών, μεταξύ άλλων τον κίνδυνο ότι η ρευστοποίηση των εν λόγω θέσεων μπορεί να έχει επιπτώσεις στην αγορά και στο επίπεδο κάλυψης περιθωρίου του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνει υπόψη, όπου έχει εφαρμογή, τους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες, τις επιπτώσεις της αθέτησης υποχρέωσης από εκκαθαριστικό μέλος που εκδίδει χρηματοπιστωτικά μέτρα που έχει εκκαθαρίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή το υποκείμενο μέσο παραγώγων που έχει εκκαθαρίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Όπου έχει εφαρμογή, λαμβάνονται επίσης υπόψη οι επιπτώσεις της αθέτησης ή το υποκείμενο μέσο παραγώγων που έχει εκκαθαρίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή το υποκείμενο μέσο παραγώγων που έχει εκκαθαρίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.

5. Οι έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες τους οποίους διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος λαμβάνουν υπόψη την περίοδο ρευστοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 26.

Άρθρο 54

Έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες για τους ρευστοποιήσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους

1. Το πρόγραμμα ελέγχου αντοχής σε ακραίες συνθήκες των ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων του κεντρικού αντισυμβαλλόμενου διασφαλίζει ότι είναι επαρκείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου VIII.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει σαφείς και διαφανείς κανόνες και διαδικασίες για την αντιμετώπιση ανεπαρκών ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων που επισημαίνονται από τους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες προκειμένου να διασφαλίζεται ο διακανονισμός των υποχρεώσεων πληρωμών.

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει επίσης σαφείς διαδικασίες για τη χρήση των αποτελεσμάτων και της ανάλυσης των ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες με σκοπό την αξιολόγηση και προσαρμογή της επάρκειας του πλαισίου διαχείρισης κινδύνου της ρευστότητάς του και των παρόχων ρευστότητας.

3. Τα σενάρια ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες που χρησιμοποιούνται στους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων λαμβάνουν υπόψη τον σχεδιασμό και τη λειτουργία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και περιλαμβάνουν όλες τις οντότητες που ενδεχομένως συνιστούν ουσιαστικό κίνδυνο ρευστότητας γι' αυτόν. Οι εν λόγω έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες λαμβάνουν επίσης υπόψη τυχόν ισχυρές συνδέσεις ή παρεμφερή έκθεση μεταξύ των εκκαθαριστικών μελών, περιλαμβανομένων άλλων οντοτήτων που αποτελούν μέρος του ίδιου ομίλου, και αξιολογούν την πιθανότητα πολλαπλών αιθετήσεων υποχρεώσεων και την επίπτωση της μετάδοσης μεταξύ των εκκαθαριστικών μελών του που μπορεί να προκαλέσουν οι εν λόγω αιθετήσεις υποχρεώσεων.

ΤΜΗΜΑ 5

Κάλυψη και χρησιμοποίηση των αποτελεσμάτων των ελέγχων

Άρθρο 55

Διατήρηση επαρκούς κάλυψης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θεσπίζει και διατηρεί διαδικασίες που αναγνωρίζουν τις μεταβολές των συνθηκών αγοράς, μεταξύ άλλων αυξήσεις στη μεταβλητότητα ή μειώσεις στη ρευστότητα των χρηματοοικονομικών μέσων που εκκαθαρίζει, έτσι ώστε να προσαρμόσει άμεσα τον υπολογισμό της απαίτησης παροχής περιθωρίου ασφαλείας ώστε να ερμηνεύσει καταλλήλως τις νέες συνθήκες αγοράς.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διενεργεί ελέγχους για τους συντελεστές αποκοπής προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι ασφάλειες μπορούν να ρευστοποιηθούν τουλάχιστον στην αξία της αποκοπής σε παρατηρούμενες και ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς.

3. Εάν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συλλέγει περιθώρια σε ένα χαρτοφυλάκιο, σε αντίθεση με το επίπεδο προϊόντος, επανεξετάζει και ελέγχει συνεχώς τους συμφητισμούς μεταξύ προϊόντων. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος στηρίζει τους εν λόγω συμφητισμούς σε συνετή και ουσιώδη, από οικονομική άποψη, μεθοδολογία η οποία αντικατοπτρίζει τον βαθμό εξάρτησης των τιμών μεταξύ των προϊόντων. Ειδικότερα, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ελέγχει τον τρόπο με τον οποίον εκτελούνται συσχετίσεις μεταξύ περιόδων πραγματικών και υποθετικών αυστηρών συνθηκών αγοράς.

Άρθρο 56

Επανεξέταση των μοντέλων βάσει αποτελεσμάτων των ελέγχων

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει σαφείς διαδικασίες για τον καθορισμό του ποσού πρόσθετου περιθωρίου που μπορεί να χρειαστεί να συγκεντρώσει, μεταξύ άλλων σε ενδοημερήσια βάση, και να επαναδιαβαθμίσει το μοντέλο περιθωρίου του σε περίπτωση που οι απολογιστικοί έλεγχοι δείχνουν ότι το μοντέλο δεν εκτελέστηκε κατά τα αναμενόμενα με αποτέλεσμα να μην προσδιορίζει το ενδεδειγμένο ποσό αρχικού περιθωρίου που απαιτείται για να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο επίπεδο εμπιστοσύνης. Σε περίπτωση που ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει καθορίσει ότι χρειάζεται να ζητήσει επιπρόσθετο περιθώριο, θα το πράξει με την επόμενη απαίτηση περιθωρίου.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί την πηγή των εξαιρέσεων από ελέγχους που επισημαίνονται στους απολογιστικούς ελέγχους του. Ανάλογα με την πηγή των εξαιρέσεων, ο κεντρικός

αντισυμβαλλόμενος καθορίζει αν απαιτείται θεμελιώδης μεταβολή του μοντέλου του περιθωρίου ασφαλείας, ή των μοντέλων που έχουν εισαχθεί σε αυτό, και αν είναι απαραίτητη η επαναδιαβάθμιση των τρεχουσών παραμέτρων.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αξιολογεί τις πηγές των εξαιρέσεων από ελέγχους που επισημαίνονται στους απολογιστικούς ελέγχους του. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καθορίζει αν απαιτείται θεμελιώδης μεταβολή των μοντέλων του, των μεθοδολογιών τους ή του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας ή αν είναι απαραίτητη η επαναδιαβάθμιση των τρεχουσών παραμέτρων ή υποθέσεων, βάσει των πηγών των εξαιρέσεων.

4. Σε περίπτωση που τα αποτελέσματα των ελέγχων δείχνουν ανεπαρκή κάλυψη του περιθωρίου, του κεφαλαίου εκκαθάρισης ή άλλων χρηματοοικονομικών πόρων, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αυξάνει τη συνολική κάλυψη των χρηματοοικονομικών πόρων του σε αποδεκτό επίπεδο από την επόμενη απαίτηση περιθωρίου. Σε περίπτωση που τα αποτελέσματα των ελέγχων δείχνουν ανεπαρκείς ρευστοποιήσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αυξάνει τους ρευστοποιήσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους του σε αποδεκτό επίπεδο το ταχύτερο δυνατόν.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, κατά την επανεξέταση των μοντέλων του, των μεθοδολογιών τους και του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας, παρακολουθεί τη συχνότητα των εξαιρέσεων από ελέγχους προκειμένου τα ζητήματα να εντοπίζονται και να επιλύονται καταλλήλως χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

ΤΜΗΜΑ 6

Αντίστροφοι έλεγχοι αντοχής σε ακραίες συνθήκες

Άρθρο 57

Αντίστροφοι έλεγχοι αντοχής

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διενεργεί αντίστροφους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες που αποσκοπούν να προσδιορίσουν υπό ποιες συνθήκες αγοράς ο συνδυασμός του περιθωρίου ασφαλείας του, του κεφαλαίου εκκαθάρισης και άλλων χρηματοοικονομικών πόρων μπορεί να παρέχει ανεπαρκή κάλυψη του πιστωτικού κινδύνου και για τις οποίες οι ρευστοποιήσιμοι χρηματοοικονομικοί πόροι του μπορεί να είναι ανεπαρκείς. Κατά τη διενέργεια των εν λόγω ελέγχων, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαμορφώνει μοντέλο ακραίων συνθηκών αγοράς που υπερβαίνει τις θεωρούμενες ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς προκειμένου να συνδράμει τον καθορισμό των ορίων των μοντέλων του, του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας, των χρηματοοικονομικών πόρων του και των ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων του.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος σχεδιάζει αντίστροφους ελέγχους αντοχής προσαρμοσμένους στους ειδικούς κινδύνους των αγορών και των συμβάσεων που προβλέπουν υπηρεσίες εκκαθάρισης.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί τους όρους που προσδιορίζονται στην παράγραφο 1 και τα αποτελέσματα και την ανάλυση όλων των αντίστροφων ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες προκειμένου να συνδράμουν στον προσδιορισμό ακραίων αλλά ευλογοφανών σεναρίων σύμφωνα με το κεφάλαιο VII.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναφέρει περιοδικά τα αποτελέσματα και την ανάλυση των αντίστροφων ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες υπό μορφή που δεν παραβιάζει την εμπιστευτικότητα στην επιτροπή κινδύνου με σκοπό τη γνωμοδότησή τους κατά την επανεξέτασή της.

ΤΜΗΜΑ 7

Διαδικασίες σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης

Άρθρο 58

Έλεγχος των διαδικασιών σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ελέγχει και επανεξετάζει τις διαδικασίες σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης προκειμένου να διασφαλίσει ότι αμφότερα είναι εφικτά και αποτελεσματικά. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκτελεί ασκήσεις προσομοίωσης ως μέρος των ελέγχων των διαδικασιών σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εντοπίζει, κατόπιν ελέγχου των διαδικασιών σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης, τυχόν αβεβαιότητες και προσαρμόζει καταλλήλως τις διαδικασίες του για το μετριασμό της εν λόγω αβεβαιότητας.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξακριβώνει, με την εκτέλεση ασκήσεων προσομοίωσης, ότι όλα τα εκκαθαριστικά μέλη, κατά περίπτωση, πελάτες και άλλα σχετικά μέρη, μεταξύ άλλων διαλειτουργικοί κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι και τυχόν σχετικοί πάροχοι υπηρεσιών, ενημερώνονται δεόντως και γνωρίζουν τις διαδικασίες που συνεπάγεται ένα σενάριο αθέτησης υποχρέωσης.

ΤΜΗΜΑ 8

Συχνότητα της επικύρωσης και των ελέγχων

Άρθρο 59

Συχνότητα

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προβαίνει σε συνολική επικύρωση των μοντέλων του και των μεθοδολογιών του τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προβαίνει σε συνολική επικύρωση του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

3. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος προβαίνει σε πλήρη επικύρωση των μοντέλων αποτίμησης τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

4. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επανεξετάζει την καταλληλότητα των πολιτικών που καθορίζονται στο άρθρο 51 τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

5. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναλύει και παρακολουθεί την εκτέλεση του μοντέλου του και την κάλυψη των χρηματοοικονομικών πόρων του σε περίπτωση αθετήσεων υποχρεώσεων με απολογιστικούς ελέγχους της κάλυψης του περιθωρίου ασφαλείας τουλάχιστον σε ημερήσια βάση και τη διενέργεια τουλάχιστον ημερήσιων ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες χρησιμοποιώντας πρότυπες και προκαθορισμένες παραμέτρους και υποθέσεις.

6. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος αναλύει και παρακολουθεί το πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας διενεργώντας ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες των ρευστοποιήσιμων χρηματοοικονομικών πόρων του τουλάχιστον σε ημερήσια βάση.

7. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος πραγματοποιεί λεπτομερή ενδελεχή ανάλυση των αποτελεσμάτων των ελέγχων τουλάχιστον σε μηνιαία βάση προκειμένου να διασφαλίσει την ορθότητα των σεναρίων ελέγχων αντοχής σε ακραίες συνθήκες, των μοντέλων

και του πλαισίου διαχείρισης του κινδύνου ρευστότητας, των υποκείμενων παραμέτρων και υποθέσεων. Η εν λόγω ανάλυση πραγματοποιείται συχνότερα σε ακραίες συνθήκες αγοράς, μεταξύ άλλων όταν τα εκκαθαριζόμενα χρηματοοικονομικά μέσα ή οι εξυπηρετούμενες αγορές εν γένει παρουσιάζουν υψηλή μεταβλητότητα, γίνονται λιγότερο ρευστοποιήσιμα, ή όταν το μέγεθος ή οι συγκεντρώσεις θέσεων που κατέχουν τα εκκαθαριστικά μέλη του αυξάνουν σημαντικά ή όταν προβλέπεται ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος θα αντιμετωπίσει ακραίες συνθήκες αγοράς.

8. Η ανάλυση του ευαίσθητου χαρακτήρα πραγματοποιείται τουλάχιστον σε μηνιαία βάση, χρησιμοποιώντας τα αποτελέσματα των ελέγχων του ευαίσθητου χαρακτήρα. Η ανάλυση πρέπει πραγματοποιείται συχνότερα όταν οι αγορές είναι ασυνήθιστα μεταβλητές ή λιγότερο ρευστοποιήσιμες ή όταν το μέγεθος ή οι συγκεντρώσεις θέσεων που κρατούνται από εκκαθαριστικά μέλη αυξάνουν σημαντικά.

9. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ελέγχει συμψηφισμούς μεταξύ χρηματοοικονομικών μέσων και τρόπους άσκησης συσχετίσεων στη διάρκεια περιόδων πραγματικών και υποθετικών σοβαρών συνθηκών αγοράς τουλάχιστον σε ετήσια βάση.

10. Οι συντελεστές αποκοπής του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ελέγχονται τουλάχιστον σε μηνιαία βάση.

11. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διενεργεί αντιστροφους ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση.

12. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ελέγχει και επανεξετάζει τις διαδικασίες σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση και εκτελεί ασκήσεις προσομοίωσης τουλάχιστον σε ετήσια βάση, σύμφωνα με το άρθρο 61. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκτελεί επίσης ασκήσεις προσομοίωσης μετά από τυχόν ουσιαστική μεταβολή των διαδικασιών του σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης.

ΤΜΗΜΑ 9

Χρονικοί ορίζοντες που χρησιμοποιούνται κατά τη διενέργεια των ελέγχων

Άρθρο 60

Οι χρονικοί ορίζοντες

1. Οι χρονικοί ορίζοντες που χρησιμοποιούνται για ελέγχους αντοχής σε ακραίες συνθήκες ορίζονται σύμφωνα με το κεφάλαιο VII και περιλαμβάνουν μελλοντοστρεφείς ακραίες αλλά ευλογοφανείς συνθήκες αγοράς.

2. Οι ιστορικοί χρονικοί ορίζοντες που χρησιμοποιούνται για απολογιστικούς ελέγχους περιλαμβάνουν δεδομένα από το τελευταίο έτος κατ' ελάχιστο ή για όσο χρονικό διάστημα ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει εκκαθαρίσει το σχετικό χρηματοοικονομικό μέσο εφόσον αυτό είναι μικρότερο του έτους.

ΤΜΗΜΑ 10

Δημοσιοποίηση

Άρθρο 61

Δημοσιοποίηση πληροφοριών

1. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος δημοσιοποιεί τις γενικές αρχές στις οποίες βασίζονται τα μοντέλα του και οι μεθοδολογίες τους, τον χαρακτήρα των διενεργούμενων ελέγχων, με συνοπτική παρουσίαση υψηλού επιπέδου των αποτελεσμάτων των ελέγχων και τυχόν διορθωτικών δράσεων που έχουν αναληφθεί.

2. Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος καθιστά διαθέσιμες στο κοινό τις βασικές πτυχές των διαδικασιών του σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης, μεταξύ άλλων:

- α) τις περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να αναληφθεί δράση·
- β) ποιος μπορεί να αναλάβει αυτές τις δράσεις·
- γ) το πεδίο εφαρμογής των δράσεων που μπορεί να αναληφθούν, μεταξύ άλλων η επεξεργασία των θέσεων κατόχου και πελάτη, τα κεφάλαια και τα περιουσιακά στοιχεία·
- δ) τους μηχανισμούς για την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου έναντι μη υπερήμερων εκκαθαριστικών μελών·

ε) τους μηχανισμούς για την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων υπερήμερου εκκαθαριστικού μέλους έναντι πελατών.

Άρθρο 62

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το παράρτημα I τμήμα 2 στοιχείο η) εφαρμόζεται τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τις συναλλαγές παραγωγών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 στοιχεία β) και δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1227/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2012.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ΕΕ L 326 της 8.12.2011, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Όροι που ισχύουν για τα χρηματοπιστωτικά μέσα, τις τραπεζικές εγγυήσεις και τον χρυσό προκειμένου να θεωρούνται άκρως ρευστοποιήσιμες ασφάλειες

ΤΜΗΜΑ 1

Χρηματοπιστωτικά μέσα

Για τους σκοπούς του άρθρου 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, άκρως ρευστοποιήσιμες ασφάλειες υπό μορφή χρηματοπιστωτικών μέσων είναι χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν τους όρους του σημείου 1 του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού ή κινητές αξίες και μέσα χρηματαγοράς που πληρούν ένα από των ακόλουθων όρων:

- α) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα έχουν εκδοθεί από εκδότη που έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο, βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία, που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·
- β) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα έχουν χαμηλό κίνδυνο αγοράς, βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία, που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες·
- γ) είναι εκπεφρασμένα σε ένα από τα ακόλουθα νομίσματα:
 - i) νόμισμα του οποίου τον κίνδυνο μπορεί να καταδείξει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος στις αρμόδιες αρχές ότι έχει την ικανότητα να τον διαχειριστεί·
 - ii) νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει συναλλαγές, εντός του ορίου των ασφαλειών που απαιτούνται για την κάλυψη της έκθεσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο συγκεκριμένο νόμισμα·
- δ) είναι ελεύθερα μεταβιβάσιμα και χωρίς τυχόν κανονιστικούς ή νομικούς περιορισμούς ή απαιτήσεις τρίτων που διακυβεύουν τη ρευστοποίηση·
- ε) έχουν ενεργή αγορά άμεσης πώλησης ή συμφωνίας επαναγοράς, με διαφοροποιημένη ομάδα αγοραστών και πωλητών, στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει αξιόπιστη πρόσβαση, μεταξύ άλλων και σε ακραίες συνθήκες·
- στ) εμφανίζουν αξιόπιστα δεδομένα τιμών, που δημοσιεύονται τακτικά·
- ζ) δεν έχουν εκδοθεί από:
 - i) εκκαθαριστικό μέλος που παρέχει τις ασφάλειες ή οντότητα που αποτελεί μέρος του ίδιου ομίλου με το εκκαθαριστικό μέλος, με εξαίρεση την περίπτωση καλυμμένων ομολόγων και μόνον εφόσον τα περιουσιακά στοιχεία που εξασφαλίζουν τα εν λόγω ομόλογα είναι καταλλήλως διαχωρισμένα εντός άρτιου νομικού πλαισίου και πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου·
 - ii) κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ή οντότητα που αποτελεί μέρος του ίδιου ομίλου με τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·
 - iii) οντότητα της οποίας η δραστηριότητα περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών κρίσιμων για τη λειτουργία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, εκτός εάν η οντότητα είναι κεντρική τράπεζα του ΕΟΧ ή κεντρική τράπεζα έκδοσης νομίσματος στο οποίο έχει ανοίγματα ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος·
- η) δεν υπόκεινται κατ' άλλο τρόπο σε κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης.

ΤΜΗΜΑ 2

Τραπεζικές εγγυήσεις

1. Η εγγύηση εμπορικής τράπεζας, με την επιφύλαξη των ορίων που έχουν συμφωνηθεί με την αρμόδια αρχή, πληροί τους ακόλουθους όρους για να μπορεί να γίνει αποδεκτή ως ασφάλεια δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012:

- α) εκδίδεται ως ασφάλεια για μη χρηματοοικονομικό εκκαθαριστικό μέλος·
- β) έχει εκδοθεί από εκδότη για τον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο, βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία, που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·

- γ) είναι εκπεφρασμένη σε ένα από τα ακόλουθα νομίσματα:
- i) νόμισμα του οποίου τον κίνδυνο μπορεί να καταδείξει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος στις αρμόδιες αρχές ότι έχει την ικανότητα να τον διαχειριστεί·
 - ii) νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει συναλλαγές, εντός του ορίου των ασφαλειών που απαιτούνται για την κάλυψη της έκθεσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο συγκεκριμένο νόμισμα·
- δ) είναι αμετάκλητη, άνευ όρων και ο εκδότης δεν μπορεί να βασιστεί σε τυχόν νομική ή συμβατική εξαίρεση ή αντίκρουση για να αντιταχθεί στην καταβολή της εγγύησης·
- ε) μπορεί να εξοφληθεί, κατ' αίτηση, εντός της περιόδου εκκαθάρισης του χαρτοφυλακίου του υπερήμερου εκκαθαριστικού μέλους που την παρέχει, χωρίς τυχόν κανονιστικούς, νομικούς ή λειτουργικούς περιορισμούς·
- στ) δεν έχει εκδοθεί από:
- i) οντότητα που αποτελεί μέρος του ίδιου ομίλου με το μη χρηματοοικονομικό εκκαθαριστικό μέλος που καλύπτεται από την εγγύηση·
 - ii) οντότητα της οποίας η δραστηριότητα περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών κρίσιμων για τη λειτουργία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, εκτός εάν η οντότητα είναι κεντρική τράπεζα του ΕΟΧ ή κεντρική τράπεζα έκδοσης νομίσματος στο οποίο έχει ανοίγματα ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος·
- ζ) δεν υπόκειται κατ' άλλο τρόπο σε κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης·
- η) εξασφαλίζεται πλήρως από ασφάλειες που πληρούν τους ακόλουθους όρους:
- i) δεν υπόκεινται κατ' άλλο τρόπο σε κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης βάσει συσχέτισης με την πιστοληπτική ικανότητα του εγγυητή ή του μη χρηματοοικονομικού εκκαθαριστικού μέλους, εκτός εάν ο κίνδυνος δυσμενούς συσχέτισης έχει μειωθεί επαρκώς με αποκοπή της ασφάλειας·
 - ii) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει άμεση πρόσβαση σε αυτή και είναι αποστασιοποιημένος από τον κίνδυνο πτώχευσης σε περίπτωση της ταυτόχρονης αθέτησης υποχρέωσης από το εκκαθαριστικό μέλος και τον εγγυητή·
- θ) η καταλληλότητα του εγγυητή έχει επικυρωθεί από το συμβούλιο του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, κατόπιν πλήρους αξιολόγησης του εκδότη και του νομικού, συμβατικού και λειτουργικού πλαισίου της εγγύησης προκειμένου να υπάρξει υψηλό επίπεδο υποστήριξης σχετικά με την αποτελεσματικότητα της εγγύησης, και κοινοποιηθεί στην αρμόδια αρχή.
2. Τραπεζική εγγύηση που εκδίδεται από κεντρική τράπεζα πληροί τους ακόλουθους όρους για να γίνει αποδεκτή ως ασφάλεια δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012:
- α) εκδίδεται από κεντρική τράπεζα του ΕΟΧ ή κεντρική τράπεζα έκδοσης νομίσματος στο οποίο έχει εκτεθεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος·
- β) είναι εκπεφρασμένη σε ένα από τα ακόλουθα νομίσματα:
- i) νόμισμα του οποίου τον κίνδυνο μπορεί να καταδείξει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος στις αρμόδιες αρχές ότι έχει την ικανότητα να τον διαχειριστεί·
 - ii) νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει συναλλαγές, εντός του στο ορίου των ασφαλειών που απαιτούνται για την κάλυψη της έκθεσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο συγκεκριμένο νόμισμα·
- γ) είναι αμετάκλητη, άνευ όρων και ο εκδότης δεν μπορεί να βασιστεί σε τυχόν νομική ή συμβατική εξαίρεση ή αντίκρουση για να αντιταχθεί στην καταβολή της εγγύησης·
- δ) μπορεί να εκπληρωθεί, κατ' απαίτηση, εντός της περιόδου εκκαθάρισης του χαρτοφυλακίου του υπερήμερου εκκαθαριστικού μέλους που την παρέχει, χωρίς τυχόν κανονιστικούς, νομικούς ή λειτουργικούς περιορισμούς ή τυχόν απαίτηση τρίτων επ' αυτής.

ΤΜΗΜΑ 3

Χρυσός

Ο χρυσός διατίθεται σε ράβδους καθαρού χρυσού αναγνωρισμένης καλής παράδοσης και πληροί τους ακόλουθους όρους για να γίνει αποδεκτός ως ασφάλεια δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012:

- α) κατέχεται άμεσα από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·

- β) κατατίθεται σε κεντρική τράπεζα του ΕΟΧ ή κεντρική τράπεζα έκδοσης νομίσματος στο οποίο έχει εκτεθεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος η οποία έχει επαρκείς ρυθμίσεις διαφύλαξης των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας επί του χρυσού του εκκαθαριστικού μέλους ή πελατών και επιτρέπει την άμεση πρόσβαση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στον χρυσό εφόσον αυτό απαιτείται·
- γ) κατατίθεται σε αδειοδοτημένο πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται δυνάμει της οδηγίας 2006/48/ΕΚ το οποίο έχει επαρκείς ρυθμίσεις έτσι ώστε να διαφυλάττει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας επί του χρυσού του εκκαθαριστικού μέλους ή πελατών, επιτρέπει την άμεση πρόσβαση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στον χρυσό εφόσον αυτό απαιτείται και ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του πιστωτικού ιδρύματος σε συγκεκριμένη χώρα·
- δ) κατατίθεται σε πιστωτικό ίδρυμα τρίτης χώρας το οποίο υπόκειται και πληροί κανόνες προληπτικής εποπτείας τους οποίους οι αρμόδιες αρχές εκτιμούν ως τουλάχιστον εξίσου αυστηρούς με εκείνους που θεσπίζει η οδηγία 2006/48/ΕΚ και το οποίο εφαρμόζει αυστηρές λογιστικές πρακτικές, διαδικασίες φύλαξης, εσωτερικούς ελέγχους και επαρκείς ρυθμίσεις έτσι ώστε διαφυλάττει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας επί του χρυσού του εκκαθαριστικού μέλους ή πελατών, επιτρέπει την άμεση πρόσβαση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στον χρυσό εφόσον αυτό απαιτείται και ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι έχει χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο βάσει εσωτερικής αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του πιστωτικού ιδρύματος σε συγκεκριμένη χώρα.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Όροι που ισχύουν για τα άκρως ρευστοποιήσιμα χρηματοπιστωτικά μέσα

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 47 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, χρηματοπιστωτικά μέσα μπορούν να θεωρηθούν άκρως ρευστοποιήσιμα χρηματοπιστωτικά μέσα, που φέρουν ελάχιστο πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο αγοράς, εφόσον είναι χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν έκαστο των ακόλουθων όρων:

- α) έχουν εκδοθεί ή τυγχάνουν ρητής εγγύησης από:
 - i) δημόσιο·
 - ii) κεντρική τράπεζα·
 - iii) πολυμερή τράπεζα ανάπτυξης όπως αναφέρεται στο παράρτημα VI μέρος 1 τμήμα 4.2 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ·
 - iv) το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, ανάλογα με την περίπτωση·
- β) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να καταδείξει ότι έχουν χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο αγοράς βάσει αξιολόγησης που διενεργεί ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος. Κατά τη διενέργεια της εν λόγω αξιολόγησης, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος χρησιμοποιεί καθορισμένη και αντικειμενική μεθοδολογία που δεν βασίζεται πλήρως σε εξωτερικές γνώμες και που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που προκύπτει από την εγκατάσταση του εκδότη σε συγκεκριμένη χώρα·
- γ) η μέση διάρκεια ως τη λήξη του χαρτοφυλακίου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου δεν πρέπει να υπερβαίνει τα δύο έτη·
- δ) είναι εκπεφρασμένα σε ένα από τα ακόλουθα νομίματα:
 - i) νόμισμα τον κίνδυνο του οποίου μπορεί να καταδείξει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ότι έχει την ικανότητα να τον διαχειριστεί· ή
 - ii) νόμισμα στο οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εκκαθαρίζει συναλλαγές, εντός του ορίου των ασφαλειών που λαμβάνει στο συγκεκριμένο νόμισμα·
- ε) είναι ελεύθερα μεταβιβάσιμα και χωρίς τυχόν κανονιστικούς ή νομικούς περιορισμούς ή απαιτήσεις τρίτων που διακυβεύουν τη ρευστοποίηση·
- στ) έχουν ενεργή άμεση πώληση ή αγορά συμφωνίας επαναγοράς, με διαφορετική ομάδα αγοραστών και πωλητών, στην οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να αποδείξει αξιόπιστη πρόσβαση, μεταξύ άλλων σε ακραίες συνθήκες·
- ζ) αξιόπιστα δεδομένα για τις τιμές σχετικά με τα εν λόγω μέσα δημοσιεύονται σε τακτική βάση.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 47 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012, συμβάσεις παραγώγων μπορούν επίσης να θεωρηθούν άκρως ρευστοποιήσιμες χρηματοπιστωτικές επενδύσεις, που φέρουν ελάχιστο πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο αγοράς, εφόσον έχουν συναφθεί για τον ακόλουθο σκοπό:

- α) κάλυψη του χαρτοφυλακίου υπερήμερου εκκαθαριστικού μέλος ως μέρος της διαδικασίας διαχείρισης αθέτησης υποχρέωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου· ή
- β) κάλυψη του νομισματικού κινδύνου που απορρέει από το πλαίσιο διαχείρισης της ρευστότητάς του το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το κεφάλαιο VIII.

Όταν χρησιμοποιούνται συμβάσεις παραγώγων σε τέτοιες περιστάσεις, η χρήση τους περιορίζεται σε συμβάσεις παραγώγων σε σχέση με τις οποίες δημοσιεύονται σε τακτική βάση αξιόπιστα δεδομένα σχετικά με τις τιμές και για τη χρονική περίοδο που απαιτείται για τον μετριασμό του πιστωτικού κινδύνου και του κινδύνου αγοράς στον οποίον εκτίθεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος.

Η πολιτική του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για τη χρησιμοποίηση συμβάσεων παραγώγων εγκρίνεται από το συμβούλιο, κατόπιν διαβούλευσης με την επιτροπή κινδύνου.